ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς.

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι { Ἐτησία Σελ. 10 / Ἐξάμηνος » 5 — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι { Ἐτησία Σελ. 12 / Ἐξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ΄ ΑΡΙΘ. 564

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 1917.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ Ἢ ΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ;

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΑΛΛΕΤΕΡ

—Ἡ Κωνσταντινούπολις εἰς τοὺς Ρώσους.—Ὁ πόλεμος εἰς τὴν Βαλκανικήν.—Διαφωνία τῶν Συμμάχων περὶ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ἀνατολῆς.—Αἱ ἐπιχειρήσεις κατὰ τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς Καλλιπόλεως.—Τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον.—Τὸ τέλος τοῦ πολέμου τῷ 1917.—Εἰς τὸν Γῆνον.

Ἐὰν ἡ διακοίνωσις τῶν Συμμάχων παρέμεινεν ἀόριστος ἐπί τινων ὅρων τῆς ἀναγκαίας εἰρήνης, ὑπῆρξε τοὐλάχιστον σταθερὰ καὶ σαφὴς ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν: Οἱ Τοῦρκοι πρέπει νὰ ἐξωσθῶσιν ἐκ τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο εἶνε ἡ ἐπιβεβαίωσις ἐκ τῆς προσφάτου δηλώσεως, γενομένης ἐν τῇ Δούμᾳ, ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις θὰ ἦνε Ρωσσικὴ μετὰ τῶν Πορθμῶν ἐλευθέρων.

Καὶ τοῦτο ἁπλῶς εἰπεῖν εἶνε ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἐπροξένησεν ἤδη τόσην χύσιν αἵματος.

Εἶνε δυστύχημα, ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ συμφωνία ἐπῆλθεν ἐν τέλει μεταξὺ τῶν δυνάμεων, ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀντιζήλων περὶ τοῦ τρομεροῦ τούτου ζητήματος, φαίνονται ὅτι πάντα ἔπραξαν ὅπως ἀπομακρυνθῶσι τῆς λύσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Καὶ οἱ ἐν Βερολίνῳ εἶχον δίκαιον νὰ λέγωσιν ὅτι οἱ ἐναντίοι μας πωλοῦσι τὸ δέρμα τῆς ἄρκτου πρὶν φονεύσωσιν αὐτήν!

Ὁ χάρτης τοῦ πολέμου δὲν διοροποιήθη μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τοῦ 1916 εἰμὴ εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον, καὶ εἰς διαστάσεις μοναδικῶς δυσμενεῖς, κατ' ἐπίφασιν, διὰ τοὺς συμμάχους. Λέγειν περὶ ἐξώσεως τῶν Τούρκων καὶ τῆς εἰσόδου τῶν Ρώσων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν ᾧ τὰ τρία τέταρτα τῆς Ρουμανίας περιῆλθον ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς χεῖρας τῶν Αὐτοκρατορικῶν, ἡ Ρωσικὴ ἀμυντικὴ γραμμὴ συστέλλεται ὅπως φράξῃ ἐκ νέου τὰς ἀπειλουμένας ὁδούς, ὁ στρατὸς τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπερβῇ τὸ Μοναστήριον, τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια λυμαίνονται τὴν Μεσόγειον, οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Τοῦρκοι μετέχουσι τῶν γερμανικῶν νικῶν! Γλῶσσα τοιαύτη δυνατὸν νὰ φαίνηται παράδοξος, ξενίζουσα μάλιστα διὰ τοὺς οὐδετέρους! Ἐμφαίνει ὅμως τοὐλάχιστον σθεναρὰν πεποίθησιν περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος.

Λύναται νὰ νοηθῇ τῳόντι ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἀπέλθωσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι οἱ Βούλγαροι θὰ ἐκκενώσωσι τὰ σερβικὰ καὶ ρουμανικὰ ἐδάφη, ἅτινα κατέκτησαν στρατιωτικῶς καὶ ὅτι οἱ Αὐστρογερμανοὶ θὰ ἐγκαταλίπωσιν ὅλην τὴν ἀνατολικὴν ἀκτήν, ἣν τόσον ὑποκάρδιον ἔχουσι, ἐὰν τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα δὲν ἐκδιώξωσιν αὐτοὺς βαθμηδόν, ἐὰν μὴ εἰσέλθωσιν εἰς Σόφιαν, εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Βελιγράδιον; Δύναται νὰ νοηθῇ ὅτι σημαντικαὶ νίκαι ἀρθεῖσαι ὑπὸ τῶν συμμάχων εἰς τὸ δυτικὸν καὶ εἰς τὸ ρωσικὸν μέτωπον θὰ ἀρκέσωσιν, ὡς ἀντίκτυπον, ἐπιφέρουσαι τὴν συνθηκολόγησιν τῆς Γερμανίας, νὰ ἀποφασίσωσιν εἰς τὴν νοτιανατολικὴν Εὐρώπην τὸν διακανονισμὸν τῶν λογαριασμῶν οὓς προβλέπουσιν οἱ Σύμμαχοι; Ἐν συνόλῳ, τὰ Βαλκάνια καὶ ἡ Ἀνατολὴ ἀπέβησαν πράγματι θέατρα ἐπιχειρήσεων οὕτω δευτερεύοντα, ὥστε νὰ μὴ ἦνε ἄλλο ἢ νὰ περιμένωμεν, χωρὶς νέων προσπαθειῶν αὐτῶν, τὴν κεφαλαιώδη ἀπόφασιν εἰς τὰ κύρια μέτωπα;

Πιστεύω πολὺ ὅτι οὕτω τίθεται τὸ ζήτημα, συνεπείᾳ τῶν ἀποτυχιῶν τῶν συμμάχων ἐν Ἀνατολῇ.

Καὶ βλέπομεν ἤδη ἀφυπνιζόμενον πάλιν τὸ τόσον ἀπαίσιον ζήτημα μεταξὺ τῶν ἀποδεχομένων καὶ τῶν ἀποκρουόντων τὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι συνάγουσιν ἀπὸ τῶν παρόντων συμβεβηκότων τὴν δικαιολογίαν τῆς γνώμης των, καὶ ἀφοῦ ἐφάνησαν ὅτι παρητήθησαν πρὸ τῆς καθόδου τῆς Ρουμανίας εἰς τὸν ἀγῶνα, ἱκανῶς ἀπροσδοκήτου, ἀναλαμβάνουσι τώρα τὰ ἐπιχειρήματά των καὶ ἐπεκτείνουσι ταῦτα μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλονίκης. Φαίνεται ἡμῖν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ προσδίδουσιν ἀξίαν εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως ἐκλέξωμεν σήμερον ὁριστικῶς, μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς.

Ὁ συνταγματάρχης Ρέπιγκτων, ὅστις φαίνεται ἀσκῶν ἐπὶ τῆς κοινῆς ἀγγλικῆς γνώμης ἐπίδρασιν ἣν οὐδεὶς πολεμικὸς κριτικὸς ἀσκεῖ, παρ' ἡμῖν, καὶ ὅστις ἐγένετο πάντοτε ἐπίμονος ὑπερασπιστὴς τοῦ πᾶσα προσπάθεια ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου, ἐπανέρχεται εἰς ἔφοδον καὶ ἀποδεικνύει εἰς τοὺς «Τάϊμς» ὅτι καθῆκον ἔχει ἡ Ἀγγλία ὅπως ἀναπληρώσῃ τὴν περιστολὴν τῶν δυνάμων τῆς Γαλλίας τῷ 1917, ἥτις ὑπομένει τὸ πλῆγμα ἀπὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν, καὶ προσαγάγῃ πάσας τὰς διαθεσίμους δυνάμεις, τὰς ὁποίας ὑπολογίζει εἰς 60 μεραρχίας εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον. Ὑπολογίζει ὅτι μετὰ τοῦ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἕτοιμον τὴν ἄνοιξιν, τὰ ἀγγλογαλλικὰ στρατεύματα, ἀνερχόμενα οὕτω εἰς πέντε καὶ πλέον ἑκατομμύρια μαχητῶν, θὰ δυνηθῶσι νὰ καταπολεμήσωσι τὰς 130 γερμανικὰς μεραρχίας εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον ὑπὸ τὸν ὅρον, φυσικά, ὅτι οἱ Ρῶσοι ἐργάζονται ἐν τῷ μέρει αὐτῶν καὶ παρακωλύουσι τὴν κερκίδα νὰ φέρηται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον μέτωπον.

Ἀγνοοῦμεν ὅ,τι ἀπεφάσισεν ἡ ἐν Ρώμῃ συνδιάσκεψις. Ἠσχολήθη περὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἐπειδὴ ὁ στρατηγὸς Σαράιγ μετέβη εἰς Ρώμην. Κεφαλαιῶδες γεγονὸς τῆς συνδιασκέψεως ἦτο, νομίζομεν, ἡ συνάντησις τῶν δύο ἀνδρῶν, οὓς ἡ μεγάλη ἀξία των ἤγαγε τέλος ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συμμαχίας, τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Λυωτέ. Ἡ νίκη ἐναπόκειται ἐφεξῆς εἰς αὐτούς.

Ἀλλ' ἰδοὺ, λοιπὸν, μετὰ δύο καὶ πλέον ἔτη ἐπανήλθομεν πρὸ τοῦ προβλήματος· ποῦ ὑπάρχει ὁ γόρδιος δεσμός; εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἢ τὴν Δύσιν.

Ἡ διατύπωσις ἑνιαίου μετώπου ἢ μετώπου κοινοῦ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν, ἠπάτησεν ὅμως τὰ πνεύματα.

Δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ μέτωπον ἑνιαῖον, ἐφόσον Ἀνατολὴ καὶ Δύσις ἦσαν κεχωρισμέναι ὑπὸ τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἡ ἀρχικὴ πλάνη τοῦ πολέμου ἐγένετο ὅτι δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐξ ἀρχῆς ὁ ἀπαραίτητος οὗτος σύνδεσμος μεταξὺ τῶν δύο συμπλεγμάτων τῶν συμμάχων διὰ Κων)πόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν.

Πλάνη, ἧς ἡ ἀρχὴ εἶνε πολιτικὴ μᾶλλον ἢ στρατιωτική, καὶ ἥτις ἀνάγεται εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ρωσικῆς διπλωματίας, ἀφοῦ ἀφῆκαν τὴν Γερμανίαν νὰ θέσῃ τὸν πόδα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ νὰ ἐπιδιώκηται ὑπὸ τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Βιέννης τὸ «πρὸς Ἀνατολὰς» (Drang nach Osten) πρὸς τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὸν Περσικὸν κόλπον. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία συνδέθησαν διὰ στενῆς καὶ ἐπιτακτικῆς συμμαχίας, καὶ ἡ Ἀγγλία λεληθότως εἰσῆλθεν εἰς τὴν Τριπλῆν Συνεννόησιν, φύλακα τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ἐνδιέφερε τὰ μέγιστα ὅπως ὑθέσωσιν ἐκοῦσαν ἄκουσαν τὴν Τουρκίαν ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν αὐτῶν καὶ νὰ μετέλθωσιν εἰς τὰ Βαλκάνια πολιτικὴν δεξιάν, φράττουσαι τὴν διάβασιν κατὰ τῆς γερμανικῆς κατακτήσεως. Καὶ πιστεύομεν ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο εὔκολον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς εἰρήνης. Ἡ Γερμανία προέβη μόνον ὅτε ἐβεβαιώθη περὶ διαφωνίας βλέψεων καὶ συμφερόντων τῶν δυνάμεων ἐν Ἀνατολῇ, καὶ ἐβεβαιώθη περὶ τῆς συνδρομῆς Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἴσως μάλιστα ὑπελόγιζε καὶ ἐπὶ τῶν Ρουμάνων.

Κατὰ τὸν αἰφνιδιασμὸν τοῦ πολέμου, ἂν δὲν ἐγένετο δυνατὸν, ἐν ἀρχῇ τῶν ἐχθροπραξιῶν, νὰ θέσωσι χεῖρα ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν, δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τοῦτο ὡς συνέπειαν τῶν προγενεστέρων σφαλμάτων.

Δὲν δυνάμεθα μάλιστα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ἐμφάνισις τῆς Ἀγγλογαλλικῆς μοίρας πρὸ τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος, εἰς καταδίωξιν τοῦ «Γκαῖπεν» καὶ τοῦ Πρεσλάου» θὰ ἐπετύγχανεν ἄλλο τι ἢ τὴν καταστροφὴν τῶν δύο τούτων σκαφῶν. Μία μοῖρα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν νὰ δεσπόσῃ ἠπειρωτικοῦ κράτους, ὅπερ ἤδη συνεδέθη μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡ νίκη τοῦ Μάρνη ἔθραυσε τὸ γερμανικὸν σχέδιον καὶ ἀνεκούφισε τὰς ἀμηχανίας, φαίνεται ὅτι οἱ σύμμαχοι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς στιγμιαίας ταραχῆς τῆς Γερμανίας καὶ τῆς ἀβεβαιότητος τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βαλκανίων ὅπως ἐπιχειρήσωσι τόλμημα, ὅπερ θὰ παρέδιδεν ἡμῖν τοὺς Πορθμούς. Μία ἐπίδειξις καλῶς ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στόλων, τῶν στρατῶν τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων κατὰ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Βοσπόρου εἶχε πιθανότητας νὰ διατηρήσῃ τὴν σὐδετερότητα τῆς Τουρκίας, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ μάλιστα μετατροπὴν ἐν Κων)πόλει ὕβουν πρὸς τοὺς συμμάχους.

Μῆνάς τινας μόνον ἀργότερον, ὅτε οἱ νεότουρκοι ἀπεφάσισαν νὰ συμπράξωσι μετὰ τῆς Γερμανίας τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Οὐΐλσων Τσέρτσιλλ, λόρδου τοῦ Ναυαρχείου, ἐπεχειρήθη ὁ ἐκβιασμὸς τῶν Πορθμῶν.

Ἡ ἐπιχείρησις ἐθεωρήθη κατ' ἀρχὰς ὡς καθαρῶς ναυτική.

Ἐπιφυλάξεις τινὲς, ἐπὶ τῶν ὁπλοίων ἡ ἱστορία θὰ ἐπιχύσῃ φῶς, ἀφῆκαν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τὰ τηλεβόλα τοῦ στόλου θὰ ἤρκουν νὰ καταβάλωσι τὴν ἄμυναν τῶν παλαιῶν φρουρίων τοῦ Ἑλλησπόντου. Ὁ Τσέρτσιλλ δὲν ἀπῄτησε τὴν συνδρομὴν τῆς γαλλικῆς μοίρας, ἥτις ἐνήργησε διά τινων σκαφῶν ἐπὶ ἁπλῇ προσκλήσει. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ ναυτικὸν ἡμῶν δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ἐνστάσεις καὶ ἐπρότειναν ἄλλο σχέδιον, ὅπερ ἐδέησε βραδύτερον νὰ ἐφαρμοσθῇ, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ναυτικῆς ἐπιθέσεως. Αὕτη ἐσταμάτησε, διά τινα δυθισθέντα σκάφη, καθ' ἣν ἴσως στιγμὴν μετά τινος πλείονος τόλμης καὶ ἐπιμονῆς θὰ κατίσχυεν ἀμύνης, ἤδη παραλελυμένης! Ὁ εἰσπλους τῶν συμμαχικῶν μοιρῶν εἰς τὴν Προποντίδα δὲν θὰ ὑπέτασσεν ἀναμφιβόλως τὴν Τουρκίαν. Προσέπιπτεν εἰς τὰς αἰσθήσεις ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν μοιρῶν δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτύχωσιν εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὑποστηριχθῶσιν ὑπὸ ἀποβατικῶν σωμάτων.

Οὗτος ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας ἥτις ἤρξατο τὸν Μάϊον τοῦ 1915. Ἀλλὰ καὶ τότε αἱ γνῶμαι διέστησαν. Ἐνῷ τὸ διαγραφὲν ὑπὸ τῆς Γαλλίας σχέδιον ἐνεπνέετο ὑπὸ ὁρθῶν συνδυασμῶν στρατηγικῆς καὶ τακτικῆς, ἐπιδιῶκον τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῶν δύο ὀχθῶν, καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἀσιατικῆς ὄχθης, τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον ἐπανήρχετο εἰς τὸν ἐκβιασμὸν αὐτῶν τῶν Δαρδανελλίων. Οὕτω ἅπασα ἡ προσπάθεια ἐστράφη ἐπὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης τῆς— χερσονήσου Καλλιπόλεως, τὴν ὁποίαν οἱ Γερμανότουρκοι ἔσχον τὸν καιρὸν νὰ ὀργανώσωσι στερεῶς. Θὰ ἦτο σκληρὸν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς παρομοίας πλάνας, αἵτινες κατηγγέλθησαν ἐν καιρῷ μάλιστα τούτων καὶ ἐστοίχισαν τόσον θλιβερὰς καὶ ἀγόνους θυσίας.

Καὶ ἐντούτοις, διὰ τῆς ἐπιμονῆς, θὰ κατωρθοῦτο τοῦτο κατὰ Ὀκτώβριον ἢ Νοέμβριον τοῦ 1915, διότι ἡ Τουρκία διετέλει περὶ τὸ τέρμα τῶν πυρομαχικῶν καὶ ἡ μεγάλη ὁδὸς ἀνεφοδιασμοῦ τῇ εἶχε κλεισθῇ ὑπὸ τῆς Σερβίας, παρὰ τὰς συμπαθεῖς παραχωρήσεις τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας αὐτῆς.

Τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ Βερολίνου διεῖδε τὸν κίνδυνον καὶ ἔγνω ὅπως ἐγκαταλίπῃ πρὸς καιρὸν τὴν εἰσβολὴν εἰς Ρωσίαν, ἰσχυρῶς ἄλλως τε ἤδη ἀνακοπεῖσαν, ἵνα διευθύνῃ κατὰ τῆς Σερβίας ἰσχυρὰν ἐπίθεσιν καὶ βαδίσῃ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, τῆς ὁποίας εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐξασφαλίσει τὴν σύμπραξιν.

Ἡ συμμαχικὴ διπλωματία τῇ παρεῖχε τὴν προτίμησιν εἰς τὰ Βαλκάνια. Τὰ γεγονότα εἶνε γνωστὰ, δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν πλειότερον.

Στρατιωτικῶς, οἱ σύμμαχοι εὑρέθησαν τότε ἐνώπιον διττῆς ἀποφάσεως· νὰ βοηθήσωσι τὴν Σερβίαν προσβληθεῖσαν καὶ κυκλωθεῖσαν ὑπὸ δύο στρατιῶν καὶ νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Ἑλλησπόντου· ἢ ν' ἀφήσωσι τὸ ἓν διὰ τὸ ἄλλο. Ὑπελόγιζον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν συμμαχικῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς πρὸς τὴν Σερβίαν. Πρὸ τῆς παραλείψεως τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβον μέσον τινὰ ὅρον· ἀπεβίβασαν δύο μεραρχίας εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐδοκίμασαν νέαν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Δαρδανελλίων. Ἀνεπαρκὴς προσπάθεια καὶ εἰς τὸ ἓν καὶ εἰς τὸ ἄλλο. Δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι τὴν Σερβίαν, οὔτε νὰ διάσωσι τὰ Δαρδανέλλια.

Ἐτέθη τότε τὸ ζήτημα τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ δύναται νὰ λεχθῇ, τῆς Ἀνατολῆς. Ἔπρεπεν ἀρά γε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτυχοῦσα ἡ ἐπιχείρισις καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῶσι τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Αὐτοκρατορικοὺς καὶ νὰ κρατῶμεν μόνον τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν θάλασσαν; Ἡ τιμὴ ἀνήκει εἰς τὴν Γαλλίαν ὅτι ἀντέστη εἰς τοὺς συμβουλεύοντας τὴν λιποψυχίαν καὶ ἐγκατάλειψιν!

Ἡ Θεσσαλονίκη ἔσωσεν οὐ μόνον τὴν στρατιωτικὴν θέσιν, ἀλλ' ὡσαύτως καὶ προπάντων τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῶν συμμάχων ἐν Ἀνατολῇ. Τὸ εἴπομεν πολλάκις μέχρι τοῦδε! ἡ Θεσσαλονίκη ἔδει νὰ ἦνε ἡ ἀφετηρία ἀποφασιστικῆς ἐνεργείας ἐν Ἀνατολῇ.

Διατὶ τὸ ἔτος 1916 παρῆλθεν ἐν ἀδρανείᾳ πολεμικῇ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συνηγμένου στρατοῦ; Διατὶ ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρουμανίας ἥτις ἐφαίνετο ἡ τελικὴ πρᾶξις, ἐπανορθοῦσα πάντα τὰ λάθη, πάσας τὰς πλάνας, δὲν ἐπέφερεν εἰμὴ νέα ἀτυχήματα; Πῶς συνέβη νὰ σταματήσῃ ἡ προέλασις τῶν Ρώσων εἰς Ἀρμενίαν, οἱ Ἄγγλοι νὰ μὴ δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν εἰς Βαγδάτην καὶ νὰ ὑποστῶσι τὴν ταπείνωσιν τῆς συνθηκολογήσεως τῆς Κοὺτ-Ἐλ-Ἀμάρα; Διατί; Τὸ γνωρίζομεν καλῶς. Ἀλλὰ διατί θὰ τὸ ἐλέγομεν; Τὰ συμβεβηκότα λαλοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανῶς.

Εἶπον ὅτι ὁ Κίτσενερ ἀντέτεινεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Εἶνε πιθανὸν, ἀλλ' ὁ μέγας στρατιώτης εἶχε προτείνει ἄλλο τι, ὅπερ ἦτο ἄλλη μορφὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν· ἡ ἐπίθεσις δι' Ἀλεξανδρέττας καὶ Συρίας ἵνα προσβάλωσι τοὺς Τούρκους ἐξ ὄπισθεν ἐν Μ. Ἀσίᾳ. Τοῦτο ἦτο ὡσαύτως σχέδιον τοῦ στρατηγοῦ Δ' Ἀμάδ!

Σήμερον εἴμεθα πάντοτε ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρέπει ὅμως νὰ τὸ εἴπωμεν, πάντοτε ἐν ἀμύνῃ. Οἱ Σέρβοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνακαταλάβωσιν εἰμὴ τὸ Μοναστήριον, τὸ ὁποῖον διατελεῖ ὑπὸ τὰ γερμανοβουλγαρικὰ ὀλμοβόλα. Τὰ τελεσίγραφα διαδέχονται ἄλληλα ἐν Ἀθήναις, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ μάθωμεν ἂν αἱ ἐνδοραὶ δὲν εἶνε πλέον ἐπίφοβοι.

Εἶνε δυνατόν, ὡς ἐλέγομεν ἐν ἀρχῇ, ν' ἀποβλέψωμεν εἰς ἐπανάληψιν ἀποφασιστικῆς ἐνεργείας ἐν Ἀνατολῇ, ὅταν ὁ Ρωσορρουμανικὸς στρατός, ὅστις τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1916 θὰ ἠδύνατο νὰ διαβῇ τὸν Δούναβιν καὶ νὰ βαδίσῃ κατὰ τῆς Σόφιας πρὸς συνάντησιν τοῦ στρατοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, εἶνε σήμερον ὁπισθεν τοῦ Σερέτη; Δὲν τὸ πιστεύομεν, ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τῆς ἐπιθετικῆς ταύτης στρατηγίας, ἧς θρηνοῦμεν τὴν ἀποτυχίαν, δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν πάντοτε νὰ φρουρῶμεν τὰς καταληφθείσας θέσεις καὶ νὰ διατηρῶμεν τὴν στρατιωτικὴν θέσιν ἐν Ἀνατολῇ.

Θὰ ἦτο πλάνη χείρων τῶν προηγουμένων νὰ ἐκκενώσωμεν τὴν Θεσσαλονίκην. Καὶ οἱ σύμμαχοι δὲν σκέπτονται τοῦτο, τοὐναντίον μάλιστα! Θὰ ὑποχρεωθῶσι μᾶλλιστα νὰ ἐνισχύσωσι τὸν στρατὸν τῆς Ἀνατολῆς τὸ μὲν ἵνα κατασταθῇ αὐτὸν ἱκανὸν ν' ἀνθιστῇ εἰς πιθανὴν ἐπίθεσιν τῶν αὐτοκρατορικῶν—τὸ δὲ νὰ τῷ ἐπιτρέψωσι νὰ ἐπωφεληθῇ τὰς εὐκαιρίας αἵτινες ἠδύναντο νὰ παρουσιασθῶσιν. Ἐπὶ πᾶσιν, οὐδὲν λέγει ὅτι ἡ τύχη δὲν θὰ σιραφῇ μεταξὺ τῶν Καρπαθίων καὶ τοῦ Δουνάβεως· οἱ Ρῶσοι παρέσχον τινὰς

αποδείξεις της προς ανιδρασιν δυνάμεως των! Οι Τούρκοι και οι Βούλγαροι είνε ώσαύτως δεδοκιμασμένοι ώς και οι Γερμανοί και δι' αυτούς ώσαύτως, ο πόλεμος είνε μακρός και εξαντλητικός.

Διά τους Τούρκους προπάντων, υποχρεωμένους να διασπείρωσι τας δεκατευθείσας μεραρχίας των ανά τα μεμακρυσμένα μεθόρια, ν' ανθίστανται εν 'Αρμενία, εν 'Αραβία, παρά την αναμφισβήτητον και άξιοσημείωτον βοήθειαν ην παρέσχον εις αυτούς οι Γερμανοί αξιωματικοί και μηχανικοί ανά τας μακράς όδους της Μ. 'Ασίας!

Λοιπόν, νά κρατώμεθα ισχυρώς εις τα Βαλκάνια και την 'Ανατολήν, εν απειλητική αμύνη έτοιμη να μετατραπή εν εύκαίρω στιγμή εις επίθεσιν. Θά γίνη ανάγκη ενισχύσεων και ύλικού αναμφιβόλως.

'Αλλ' ίνα κατορθώσωμεν τον ούσιώδη σκοπόν, την αδιάλειπτον σύνδεσιν μεταξύ 'Ανατολής και Δύσεως, μεταξύ Ρωσίας και των συμμάχων της, η προσπάθεια ήτις θά έπρεπε να γένηται σήμερον φαίνεται ημίν πέρα της αναλογίας του χρόνου και των μέσων άτινα διαθέτουσιν οι σύμμαχοι.

'Υποστηρίξαμεν ενθέρμως την άπειρον σημασίαν αποφασιστικής ενεργείας εν 'Ανατολή, ήτις θά εξεδίωκεν εκείθεν τους Γερμανούς και θά διήνοιγε την συγκοινωνίαν μετά της Ρωσίας. Τα συμβεβηκότα διέψευσαν τας ελπίδας ημών χωρίς να μεταβάλωσι την πεποίθησίν μας. Πρό του τετελεσμένου όμως γεγονότος, πρέπει να αναλάβωμεν και ζητήσωμεν νέον χειρισμόν όστις να άγάγη εις την νίκην.

'Αλλά, σήμερον, ομιλούμεν περί ιδέας ήτις επιβεβαιούται μάλλον και μάλλον εν τω πνεύματι ημών και εισχωρεί βαθέως εις την κοινήν γνώμην.

Ότι πρέπει να τελειώση ο πόλεμος τω 1917. 'Εννοούμεν καλώς. Πρέπει να πράξωμεν δ,τι είνε δυνατόν όπως τελειώση ο πόλεμος τω 1917.

Και η πεποίθησις αύτη έπέρχεται άπό των προσφορών αυτών ειρήνης παρά της Γερμανίας. Σκεπτόμεθα ότι ουδείς απατάται εν τούτω, ούτε αυτοί οι ουδέτεροι. 'Απιστία και κυνισμός, μάλιστα! 'Αλλά φάσις του μέλλοντος, ήτις την αναμένει, και κατεπείγουσα ανάγκη της ειρήνης ίνα αποσοβήση την καταστροφήν. 'Ιδού ή αλήθεια! 'Η Γερμανία θά χωρήση αναμφιβόλως μέχρι απεγνωσμένου άγώνος, ούχί τόσον όπως σώση την τιμήν των όπλων και επιτύχη δρους ειρήνης «πλήρους τιμής», όσον εξ υπερβολής της φρικώδους εκείνης υπερηφανείας, ήτις την άπώλεσε, και ίνα προξενήση εις τους αντιπάλους ώς οίόν τε μεγαλείτερον κακόν πριν υποκύψη.

Οί λιμώττοντες λαοί θ' ακολουθήσωσι την ανοικτίρμονα πειθαρχίαν των πολιτικών και στρατιωτικών αρχηγών αυτών μέχρι της υπερτάτης θυσίας; Θά το ίδωμεν μετά τινας μήνας.

Η πτώσις, όμως, την οποίαν προβλέπομεν θά ήνε τόσω μάλλον απότομος, όσω οι σύμμαχοι θά πράξωσι διά το τέλος του αγώνος πάσαν προσπάθειαν ήτις θά επιφέρη τούτο.

Και εν τη ενοτώση κατασταση της στρατιωτικής θέσεως, φαίνεται ημίν ότι εις το δυτικόν μέτωπον η αποφασιστική αύτη προσπάθεια πρέπει να γένηται. 'Η διάσπασις του μετώπου τούτου, συνεπαγομένη την εκτόπισιν και υποχώρησιν των επιδρομέων, απελευθερούσα τα γαλλικά και βελγικά εδάφη, θά έχη τοιούτον αντίκτυπον επί του ηθικού των γερμανικών λαών, ώστε θά ήνε ο πρόλογος της συνθηκολογήσεως.

Πρό ενός έτους ελέγομεν: **Εις Δόφιαν και εις Κωνσταντινούπολιν!** *Σήμερον μεταξύ 'Ανατολής και Δύσεως, δέν διακρίζομεν πλέον. 'Επαναλαμβάνομεν την αρχαίαν κραυγήν των πατέρων μας:* **Εις τον Ρήνον».**

Σ. Κ. Φ. 'Εκ του παρισινού «Χρόνου» της 8)21 'Ιανουαρίου 1918. Κατά μετάφρασιν της Συντάξεως.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΝ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία 6)19 'Ιανουαρίου

[Εκ του Παρισινού «Χρόνου» μεταφράσαντες μεταφέρομεν ώδε προκαταρκτικήν δημοσίαν συζήτησιν εν τη Γαλλική Βουλή τη 6)19 π. 'Ιανουαρίου περί των εν 'Ελλάδι συμβεβηκότων έναντι των Συμμάχων τη 18)1 και 19)2 Δεκεμβρίου].

'Ο νέος όμιλος της εθνικής ενεργείας, όστις περιλαμβάνει διακόσια μέλη της Γερουσίας και της Βουλής, είχεν αποφασίση να έπερωτήση την Κυβέρνησιν περί των υποθέσεων της 'Ελλάδος, αίτινες, συχνά συζητηθείσαι εν τη 'Αγγλική Βουλή, δεν προυκάλεσαν ουδεμίαν εξήγησιν εν τη Γαλλική άπό πολλών μηνών. 'Ο όμιλος άπεφάσισε να ζητήση όπως ή συζήτησις γένηται ουχί άμέσως, άλλά την Πέμπτην, 12)25 'Ιανουαρίου. 'Ο πρόεδρος του ύπουργ. Συμβουλίου όστις πρό μηνός, τη 30)13 Δεκεμβρίου αντέτεινεν εις την συζήτησιν των επερωτήσεων επί του υποκειμένου τούτου, απεδέξατο την επερώτησιν ζητήσας μόνον, χωρίς να όρίση την ήμέραν, όπως μή συζητηθή άμέσως.

'Ο κ. 'Αβραμή, βουλευτής εκ Bethune, παρουσιάζει την αίτησιν επερωτήσεως «περί των συμβεβηκότων της 18)1 και 19)2 Δεκεμβρίου 1916 και περί της πολιτικής της Κυβερνήσεως εν 'Ελλάδι.».

'Ο κ. 'Αδάλ Φερρύ κατέθεσεν άλλην «περί της παρούσης καταστάσεως των εκστρατευτικών σωμάτων μας εν Μακεδονία, και των εγγυήσεων άσφαλείας των δοθεισών παρά της 'Ελληνικής Κυβερνήσεως».

'Αμέσως μετά τούτο ό πρόεδρος του συμβουλίου και ύπουργός των εξωτερικών ζητεί να προτείνη μίαν παρατήρησιν:

'Ο κ. 'Αριστείδης Βριάν πρόεδρος του συμβουλίου και ύπουργός των εξωτερικών.—Κύριοι,

'Οσηδήποτε άνύμφορος και άν θά ύπάρξη ή συζήτησις των υποθέσεων αίτινες είνε το αντικείμενον των κατατεθειμένων επερωτήσεων υπό των έντ. κ. κ. 'Αβραμή και 'Αβελ Φερύ, ύπέστην πολύ ζωηράν και πολύ έμπαθή επίθεσιν ώς προς την πολιτικήν της κυβερνήσεως εν 'Ανατολή, ώστε να μή ύπεκφύγω αυτήν επί του αντικειμένου τούτου.

Λέγω όμως δτι, εν τη παρούση στιγμή, και σήμερον έτι, ή συζήτησις αύτη θά είχε το μέγιστον των δυσχερειών της. Δέν πιστεύω άλλως τε ότι ή πρόθεσις των επερωτώντων είνε όπως ζητήσωσιν άμεσον την συζήτησιν.

'Επί πλέον, είμαι εις την όλοσχερή διάθεσιν της βουλής. (Πολύ καλά, πολύ καλά).

'Ο κ. 'Αβραμί λαμβάνει τον λόγον· είνε νέος βουλευτής όστις άπήλθεν εν αρχή του πολέμου ώς άπλούς στρατιώτης, διήγαγεν εν και ήμισυ έτος εις τα μέτωπον και έσχε πέντε μνείας εν τη ήμερησία διαταγή, κυρίως πρό του Βερτέν, έλαβε τον Σταυρόν του πολέμου, και γνωρίζει κατά βάθος την 'Ελλάδα όπου διέμεινεν έπτά έτη. 'Εκφράζεται μετά σαφηνείας και μέτρου. 'Εξηγείται κατ' αρχάς ότι διενοήθη όπως ζητήση άμεσον συζήτησιν· πιστεύει όμως ότι είνε άπαναγκες ό,τι πως γίνη αύτη «εν λίαν προσεχεί ήμέρα».

Διατί; εξηγείται:

'Υπέρ το έν και ήμισυ έτος, κύριοι, έχομεν εν 'Ελλάδι ένα στρατιόν επί εν και ήμισυ έτη εξελίσσονται εν τη χώρα ταύτη συμβεβηκότα, ών ή σημασία υπερβαίνει άπείρως το πλαίσιον των όρίων αυτής και ών ό αντίκτυπος —τούτο δέν θά διαφεύγη ούδένα— θά επιζήση εις τας συνθήκας της ειρήνης και θά βαρύνη επί μακρά έτη επί των σχέσεων των ευρωπαϊκών δυνάμεων.

Λοιπόν, κύριοι, καθ' ήν έτι ώραν όμιλούμεν, ούδείς εξ ημών δύναται άκόμη να κολακεύηται δτι γνωρίζει άκριβώς την άλήθειαν, ούτε περί της ουσιαστικότητος των συμβεβηκότων της 'Ελλάδος ώς και περί των πραγματικών σχεδίων, το πρόγραμμα, τας πράξεις αυτής της κυβερνήσεως! (Χειροκροτήματα εκ της άριστεράς και εις διάφορα εδώλια).

Λίαν ποσοτηριχθείς υπό ν. χειροκροτημάτων ό κ. 'Αβραμή εξακολουθεί:

«Τας υποθέσεις της 'Ελλάδος δλος ό κόσμος δικαιούται να γνωρίζη και να συζητή δλος ό κόσμος, εκτός ημών.

«Πάντα τα ξένα Κοινοβούλια, ιδίως Βρεττανικόν Κοινοβούλιον, ήδυνήθησαν εκ περιτροπής να επιλάβωνται της εξετάσεως των τόσον σοβαρών τούτων προβλημάτων εν τω 'Αγγλικώ τύπω, εν τω 'Ιταλικώ είνε εξησφαλισμένη ή ευρυτάτη δημοσιότης των συζητήσεων περί των 'Ελληνικών υποθέσεων. 'Εν Γαλλία έχει άλλως. Αύτα τα γεγονότα, θά ήτο, φαίνεται επικίνδυνα να γνωσθώσιν· ή λογοκρισία τηρεί ζηλότυπον φρουράν περί τον βασιλέα Κωνσταντίνον.

'Ο τύπος λογοκρίνεται άμ' ώς διακινδυνεύση να πραγματευθή υποκείμενον όπερ ενδιαφέρει θλιβερώς την Γαλλίαν, επειδή τέκνα της εσφαγιάσθησαν διά προδοσίας την 1ην Δεκεμβρίου εν 'Αθήναις, και ό θάνατος αυτών δέν εξεδικήθη έτι.

Το Κοινοβούλιον έχει τοιλάχιστον γνώσιν; Ούτε!

"Οσον διά το Κοινοβούλιον, κύριοι, πότε λοιπόν ήδυνήθη να κάμη των υποθέσεων τούτων συζήτησιν σοβαράν και πλήρη;

'Υπομιμνήσκω, χωρίς φόβου μήπως διαψευσθώ υπό τινος εδώ, δτι εν ουδεμιά των δύο μυστικών επιτροπειών μας, εν ουδεμιά των εν. ό λομελείας συζητήσεών μας όσαι συνεκροτήθησαν εν τη συνελεύσει ταύτη, ήδυνήθημεν να επιτύχωμεν άλλο τι παρά της Κυβερνήσεως ή λόγους αμφιβόλους, όπου ή προτομή της αληθείας ενεφανίσθη κεκαλυμμένη υπό νεφών.

'Ο κ. 'Αβραμί δύναται να είπη δ,τι αί εφημερίδες δέν δικαιούνται να δημοσιεύσωσιν:

Κύριοι, περί των συμβεβηκότων της 1ης Δεκεμβρίου, περί των αιτίων αυτών, των συνεπειών αυτών ουδέν γνωρίζομεν άκόμη επισήμως. Παρήλθον ήδη πεντήκοντα ημέραι άφότου γαλλοί ναύται και άξιωματικοί εδολοφονήθησαν εξ ενέδρας, προμελετηθείσης υπό του βασιλέως και της 'Ελλ. κυβερνήσεως (ζωηρά χειροκροτήματα) εναντίον της τιμής της χώρας, εναντίον του γοήτρου αυτής. Το έγκλημα παραμένει έτι άτιμώρητον εις την προσαφθείσαν ύβριν κατά της Γαλλίας ό βασιλεύς προσέθηκε δευτέραν εγκωμιάσας τους δολοφόνους. Θέλομεν να γνωρίζωμεν διατί; θέλομεν να ίδωμεν σαφώς πάντα ταύτα· δέν δυνάμεθα πλέον να περιμένωμεν.

'Ο κ. Βριάν παρέρχεται επί το βήμα. Προφανώς εστενοχωρημένος λέγει χαμηλή τη φωνή:

'Ο πρόεδρος του συμβουλίου: Συμφωνώ δτι συνέβησαν τη 1η και 2α Δεκεμβρίου εν 'Ελλάδι γεγονότα περί ών ή Βουλή δικαιούται να άπαιτήση πλήρεις εξηγήσεις.

'Ο κ. *Jean Bon*: Παρ' ώραν.

'Ο πρόεδρος του συμβουλίου.— Θά τη δοθώσιν. Κατά την τελευταίαν μυστικήν επιτροπήν...

'Ο κ. *Albert Favre*. Τας ηρνήθητε.

'Ο πρόεδρος.— 'Αφετε να όμιλήσω. Μή διακόπτετε.

'Ο πρόεδρος του Συμβουλίου,—ήτο αδύνατον εις τον πρόεδρον του συμβουλίου και ύπουργόν των εξωτερικών, δι' ους λόγους είπε τότε, ήτο εν τη ρως συμφώνω ενεργεία μετά των συμμάχων της Γαλλίας, να εξηγηθή ώς θά επεθύμει τούτο.

'Ο κ. 'Ερνέστος Ούτρέ.—"Ηθελε νά έχη..... (διαμαρτυρίαι).

'Ο κ. Πρόεδρος.—Σάς παρακαλώ να μή διακόπτητε και να άκούσητε την κυβέρνησιν.

'Ο πρωθυπουργός.— "Επειτα ενώπιον άλλης συνελεύσεως, εν μυστική συνεδρία, το ζήτημα ήχθη επί του βήματος και συνεζητήθη ώς οίον τε εύρύτατα. 'Εννοώ δτι ή Βουλή θέλει να πληροφορηθή και αυτή. Συνεπώς την ημέραν ην υπέδειξαν οι επερωτώντες, ή κυβέρνησις θά είνε εις την διάθεσίν των.

Δέν θά παρέλειπεν όμως να είπη δτι, δτε συνεκλήθη, διά τα συμβάντα ταύτα, και το επαναλαμβάνω, καθόσον έγεννώντο, ενώπιον των επιτροπειών των εξωτερικών υποθέσεων, άπαξ μόνον ηρνήθη να δώση εξηγήσεις.

Λίαν προσφάτως έτι επί τη επιθυμία ήτις εξεφράσθη μοι παρά της της Γερουσίας επιτροπής των εξωτερικών υποθέσεων, υπεχρεώθην να παρουσιασθώ πρό αυτής. Αύριον θά γένηται ή συνάντησις.

Προσεφέρθην, ώσαύτως, να ύπάγω ενώπιον της επιτροπείας των εξωτερικών της Βουλής ίνα παράσχω πάσας τας διασαφήσεις, όσας επεθύμει. 'Η επιτροπή διά λόγους ούς δέν έχω να εκτιμήσω, επροτίμησε να πέμψη πληρεξούσιόν της παρά τω ύπουργώ των εξωτερικών, εντεταλμένον να λάβη τας εξηγήσεις του....

'Ο κ. 'Ερνέστος Ούτρέ:—

Δέν είνε τοιούτο δλως άκριβές! (διά φορτισμένης κινήσεως).

'Ο Πρωθυπουργός....και να λάβη, εν άνάγκη, εξ ονόματος της επιτροπείας, κοινοποίησιν επί τόπου τεμαχίων άτινα θά ήσαν τοιαύτα δπως σχηματίση την γνώμην και την κρίσιν του.

Δέν θά ήδύνατο να έπέλθη εις την διάνοιαν ουδενός βουλευτού, κηδεμόνων των μεγάλων συμφερόντων της χώρας ταύτης, γνωρίζοντος δ,τι είνε, παρ' έθνει οίον το ημέτερον, το ύπουργείον των εξωτερικών, να παραδεχθή δτι οί φάκελλοι τούτου ηδύνατο να προσαχθώσιν ενώπιον κοινοβουλευτικών επιτροπών ή να μελετηθώσιν έλευθέρως παρά προσώπων, άτινα δέν βαρύνουσιν αί εύθύναι, αίτινες είνε επί της κεφαλής του ύπουργού. (χειροκροτήματα).

'Ο κ. Ζάν Λογκέ.—Πάντοτε ή μυστική διπλωματία.

'Ο πρωθυπουργός.—'Αλλά μή άντισυχήτε! Πάν δ,τι θά συνετέλει ίνα επιχύση φως, εντός των όρίων άτινα είπα, θά άχθή εις γνώσιν της επιτροπής ήτις θά εύρεθή ούτω όλοσχερώς πληροφορημένη.

'Ο κ. Γ. Λάϋγκ, πρόεδρος της επιτροπής των εξωτερικών.—Μίαν λέξιν ίνα διασκεδασθή μία παρανόησις. 'Ο κ. πρωθυπουργός—ας μοι επιτρέψη να τω είπω—ένομε σύγχυσιν. 'Η επιτροπεία των εξωτερικών υποθέσεων δέν εξουσιοδότησε τον κ. Γκαρά να λάβη παρά του κ πρωθυπουργού πληροφορίας ή εξηγήσεις προφορικάς, τον εξουσιοδότησε να λάβη γνώσιν των εγγράφων, άναγομένων εις γεγονότα ώρισμένα....

Πρωθυπουργός.—Μάλιστα.

'Ο Πρόεδρος της 'Επιτροπής,—.... άναγόμενα εις ώρισμένην περίοδον....

Πρωθυπουργός.—Ούτως έχει.

'Ο Πρόεδρος της επιτροπής.—...εις την περίοδον ήτις προηγήθη και ένηκολούθησεν εις τα συμβεβηκότα, τα εξελιχθέντα την 1ην και 2αν Δεκεμβρίου εν 'Αθήναις.

'Η επιτροπή ούδέποτε εζήτησεν έγγραφα έχοντα χαρακτήρα μυστικόν και ένδιαφέροντα ξένας δυνάμεις.

Πρωθυπουργός —Μάλιστα!

('Εν τέλει ώρίσθη ή 12)25 Φεβρουαρίου 1917 πρός συζήτησιν επί του προκειμένου ζητήματος).

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ

'Εκ του «'Εκκλ. Φάρου» των Πατριαρχείων 'Αλεξανδρείας.

Α'

ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ

(Συνέχεια).

Μετά τα όλίγον παρεκβατικώτερα ταύτα, επανερχόμενοι λέγομεν δτι ό "Ανθιμος Γαζής εγένετο εκ των πρωταγωνιστών του 'Ελληνικού άγώνος. Διά τούτο ελάχιστον χρόνον έμεινεν εν Μηλέαις. 'Υπό το πρόσχημα της μελέτης των τόπων και της βοηθείας του Λυκείου, διέτρεχε, δίκην ένθου αποστόλου, τας χώρας της 'Ανατολικής 'Ελλάδος κηρύττων το νέον Εύαγγέλιον της ελευθερίας άπό του βαρβάρου ζυγού. Μετέβη δε εις την "Υδραν, ένθα συνήντησε τους Κουντουριώτας, κατόπιν εις τας κλεινάς 'Αθήνας, ένθα προσκαλεσάμενος τους εταίρους της Φιλομούσου 'Εταιρείας Κ. Βιτάλην, Π. Ποϋλον, Γ. Ψύλλαν, Α. Πετράκην, κατήχησεν εις το μυστικόν της Φιλικής και ώρκισε τον ιερόν αυτής όρκον. Διήλθεν έπειτα την Δεβάδειαν και Φθιώτιδα χάριν του έργου του άγωνιστικού «Κατ' αυτάς τας ημέρας, έγραφε πρός τον έν Κ)πόλει όντα Ξάνθου τη 3η 'Ιουνίου 1818, υπάγω να περιέλθω τον Παρνασσόν και τους Δελφούς και τα περίχωρα αυτών και έως των 'Αγίων 'Αποστόλων επιστρέφω». 'Ο Ξάνθος και ό Σκουφάς προσεκάλεσαν τον Γαζήν να μεταβή εις την Κ)πολιν διότι εθεωρείτο ή αυτόθι παρουσία του αναγκαία, άλλ' ούτος απεποιήθη διά πολλούς λόγους και δή έγραφεν εις εκείνους τάδε: «Δέν γράφω εις όλους σήμερον επειδή και συμπεραίνω να μή είναι πλέον αυτού οι φίλοι.... ή ευχή της πατρίδος να είνε μαζύ των. Μή λείψητε να συντρέχητε εις την ούστασιν του Σχολείου μας (=την διάδοσιν της Φ. 'Εταιρείας) διότι ή πατρίς έχει ανάγκην μαθήσεως και πολιτισμού χρειαζεται ένα 'Ορφέα ή ένα Δράκοντα διά να ημερώση τα άγρια ήθη των άνθρώπων». 'Αληθώς ή δραστηριότης, ήν επεδείκνυτο ό άοίδιμος και μεγαλοπράγμων κληρικός διά το έργον της κατηχήσεως εις την Φιλικήν, ήτο άξιοθαύμαστος. Η δε εξέγερσις της Θεσσαλομαγνησίας και του 'Ολύμπου και άλλων πλησιεστέρων χωρών ήτο κυρίως έργον του Α. Γαζή, ούτινος ό λόγος έθεωρείτο φωνή του ουρανού και το κύρος του επί των άνθρώπων, ώς ήγεμόνος τινός. 'Αληθώς υπό το σεμνόν ράσον εκρύπτετο ψυχή θερμή και μεγαλουργός, ήτις ήκιστα υποχωρεί πρό των κωλυμάτων.

'Η μεγάλη και άμιλαφής του μάθησις ημίλλατο προς την άδολον φιλοπατρίαν και την άγάπην της ελευθερίας. Συνεδύαζεν άρμονικώς την θεωρίαν μετά της πράξεως. Δέν συνέγραφε μόνον σπουδαίας και ώφελίμους συγγραφάς· εδίδασκεν άμιμήτως και τους "Ελληνας συγγραφείς εν τω Σχολείω, διό δε της δραστηριότητος και της πυρώδους του ευγλωττίας κατώρθου να εξεγείρη τα της φιλοπατρίας αισθήματα και να τρέχη νυχθήμερον, εν μέσω παντοίων κωλυμάτων, εις επιτυχίαν του έργου. 'Εν άλλοις τόποις της εξεγερθείσης κατά της τυραννίας 'Ελλάδος ύπήρχον πολλοί συνεργοί και επίκουροι, άλλ' ό Γαζής εν Θεσσαλία και άλλαχού μόνος παρεσκεύασε την όλην κίνησιν.

Τέλος έφθασεν ή ποθητή ώρα, καθ' ήν ηγέρθη ό πολυώδυνος και πολύδακρυς άγών του 21 και ύψώθη ή ιερόν σημαία εν τη Ι. Μονή της 'Αγίας Λαύρας υπό του άθανάτου και άτρομήτου Π. Πατρών Γερμανού. Το Γένος ολόκληρον, ώς εις άνθρωπος, εκινήθη. 'Η επανάστασις του 21 δέν ήτο, ώς αί πρότερον τοιαύται ήτο εξέγερσις ιερά του όλου 'Ελληνικού έθνους κατά της τυραννίας ήτο υπέρ βωμών και εστιών, της πίστεως και της πατρίδος. 'Η επανάστασις του 21 ήτο μέν γιγαντώδης, άλλα νόμιμος και ιερά, καθαγιασθείσα υπό της 'Εκκλησίας και του αίματος των μαρτύρων και των ηρώων λειτουργών του ύψίστου. Ορθώς άρα ό μελίφθογγος 'Εκκλησιαστικός ρήτωρ Οικονόμος εξ Οικονόμων έλεγε προς τους άγωνιζομένους τάδε: «Ναί, άδελφοί, πιστεύετε βεβαίως δτι, άγωνιζόμενοι υπέρ της ευσεβείας και της πατρίδος εκπληροΐτε νόμον Θεού. Μή άκούετε τας υποβολάς σαρκικάς αυτοχειροτονήτων τινών εννων ερμηνέων του Εύαγγελίου, οίτινες σπουδάζουσι να σάς καταστήσωσι τον άγώνα, ώς ένίοτε τάχα της χριστιανικής πίστεως. Μηδέ προσέχετε πάλιν εις τας αποστροπάς και μεσιτείας αιχμαλώτων τινών ημετέρων 'Εκκλησιαστικών, τους οποίους ή τυραννική μάστιξ βασανίζει να λέγωσι και γράφωσιν άδυνώμενοι και δακρύοντες, δ,τι καταδικάζει ή άδούλωτος αυτών συνείδησις και δ,τι αντίκειται εις της Θείας Δικαιοσύνης τας εντολάς. Οί 'Αγιοι 'Αρχιερείς και Ιερείς, οίτινες σάς δδηγούσι γενναίως, καθώς ποτε ό 'Ααρών και δ' Σαμουήλ τον λαόν του Θεού, σάς διδάσκουσι μετά φωνής και γνώμης και ψυχής ελευθέρας, τας αίωνίους και άναλλοιώτους άληθείας της Εύαγγελικής νομοθεσίας».

'Ο "Ανθιμος Γαζής φθάνει δρομαίως εκ της Πελοποννήσου εις Θεσσαλίαν δπως εξεγείρη τους Μάγνητας, φοβουμένους εκ των πολλών γειτόνων Τούρκων. Τη σ' Μαΐου του 21 έφάνησαν μακρόθεν τρία ύδραϊκά πλοία, κυβερνώμενα υπό Δ. Κριεζή, επί των οποίων ενυμάτιζεν ή σημαία της ελευθερίας. Τα πλοία ταύτα εισέπλεον ήδη εις τον Παγασητικόν κόλπον. 'Ο Γαζής προσκαλεί τότε πάντας τους κατοίκους των Μηλέων εν τω προαυλίω του παρά την σχολήν ναού του Αγιομάρτυρος Νικολάου, όθεν φαίνεται μεγαλοπρεπής ό Παγασητικός κόλπος. 'Εγνώριζεν εκ συνεννοήσεως δτι τα πλοία ήσαν πολεμικά και, κρατών τηλεσκόπιον και βλέπων εις τον κόλπον, δέν διεκρίνετε, έλεγε, την σημαίαν με τον σταυρόν και τους ταύτες; Ναί άπεκρίθησαν. Σήμερον καίεται, επιπροσέθησεν ό Γαζής, ή Τουρκική ερμάδα εις τον Ταρσανά. Οί κάτοικοι, ενθουσιασθέντες, άμέσως έλαβον τα όπλα κατά των Τούρκων καθόσον και ό έτερος διδάσκαλος Γρηγ. Κωνσταντάς εξεφώνησεν ωραίον και ενθουσιώδη λόγον εις τους συναθροισθέντας. 'Ο Γαζής, μετά του γενναίου Δήμου, νυκτός εκ Μηλεών, μετέβη διά μέσου άβάτων τόπων, εις 'Αγριάν, ένθα, εν τη οικία του συνετού Χατζή Ρήγα, συνήλθον πάντες οι εταίροι της Μαγνησίας. Ούτοι δε δι' απάτης έφερον και τον Βοϊβόδαν εκ Μακρυνίτσης. Τα εδραία πλοία διήλθον εξ 'Αγριάς παραπλέοντα και ούτος ήρώτα τί πλοία ήσαν. Τότε δε ήρχοντο οι προεστοί μετά ενόπλων ίνα δδηγήσωσι δηθεν τον Βοϊβόδαν εις το Κάστρον του Βόλου, άλλα καθ' δδόν εφόνευσαν αυτόν τούτο μέν δπως μή προδώση δσα είδε και ήκουσε, τούτο δε δπως εξαφθώσι τα πάθη και εύρυνθή τέλεον το χάσμα μεταξύ των Τούρκων και 'Ελλήνων. Πάντες οι επαναστάται εστρατοπέδευσαν εις την θέσιν «'Επτά Πλατάνια» ένθα ήτο ό τόπος της συγκεντρώσεως των Θεσσαλών και ιδία των Μαγνήτων Ι. 'Εντεύθεν γενναίως επετέθησαν κατά του Κάστρου, εν τω οποίω, φοβηθέντες κατέφυγον οι Τούρκοι, πλην δυστυχώς επληγώθη βαρέως ό ατρόμητος άρματωλός του Πηλίου Κυριάκος Μπασδέκης «ώ άει έρις τε φίλη πολεμοί τε μάχαι τε». 'Ατυχώς δε οι γενναίοι Ελληνες εστερούντο πολεμεφοδίων και ήσαν έτι άσύντακτοι, ούτω δε εύκόλως διεσκορπίσθησαν υπό των επελθόντων πολιαρίθμων Τούρκων υπό την δδηγίαν του Δράμαλη.

1) 'Η Μαγνητική επανασταστική σφραγίς έτερεν άνω μέν σταυρόν, κάτωθεν δε εν δυοστίχοις «'Ελευθερία Μαγνησίας 1821». Η σημαία δε έτο έκ λευκού υφάσματος έχοντος μέγαν κυανούν σταυρόν εν τω μέσω ού αί κεραίαι δέν έξικνούντο μέχρι των άκρων του υφάσματος, και περιξ τέσσαρας άλλους ερυθρούς σταυρούς μικροτέρους εις τας γωνίας του μεγάλου σταυρού, εις την κεφαλήν δε ήλιον αντιθέτως προς την ημισέληνον των Τούρκων.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καινουργής μετ' ισχυρού φακού φωτογραφική μηχανή εκτάκτου ποιότητος.

Οί ενδιαφερόμενοι δύνανται να την ξετάσωσιν εις το έμπορικόν κατάστημα του κ. **Στύρου Λουκαΐδου.**

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΟΥ Ι' ΙΔΕΩΝ

Τηλεγραφικήν περίληψιν τοῦ περὶ τῆς εἰρήνης λόγου πρὸς τὴν Γερουσίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας τῇ 9)22 Ἰανουαρίου ἔχομεν δημοσιεύσει ἤδη, νῦν δὲ μεταφράσαντες παραθέτομεν τὸ κείμενον τῆς ἀγορεύσεως, διότι θὰ ἀποτελέσῃ αὕτη σημαντικὸν σημεῖον ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ παρόντος πολέμου.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

—Αἱ ἐλπίδες τοῦ Προέδρου.

Κύριοι Γερουσιασταί,

Τῇ 5)18 π. Δεκεμβρίου ἀπηύθυνα ταὐτόσημον διακοίνωσιν πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῶν ἐμπολέμων ἤδη ἐθνῶν παρακαλῶν αὐτὰς ἵνα δηλώσωσιν ὁριστικώτερον ἢ ὡς ἐγένετο μέχρι τότε παρ' ὁποτέρας τῶν ἐμπολέμων τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ ἐθεώρουν δυνατὴν τὴν εἰρήνην. Ὡμίλησα ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῶν δικαίων πάντων τῶν οὐδετέρων ἐθνῶν ὡς τοῦ ἡμετέρου, ὧν πολλῶν ζωτικώτατα συμφέροντα θέτει εἰς κίνδυνον σταθερὸν ὁ πόλεμος.

Αἱ Κεντρικαὶ Δυνάμεις ἠνωμένοι ἐν μιᾷ ἀπαντήσει ἐδήλωσαν ἀπλῶς ὅτι εἶνε ἕτοιμοι νὰ συναντήσωσι τοὺς ἀντιπάλους των ἐν συνδιασκέψει καὶ συζητήσωσι τοὺς ὅρους περὶ εἰρήνης.

Αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως ἀπήντησαν πολὺ ὁριστικώτερον καὶ ἐδήλωσαν εἰς γενικοὺς τρόπον τινὰ ὅρους, ἀλλὰ μετ' ἐπαρκοῦς ὁριστικότητος, ὑπαινισσομένους λεπτομερείας, διακανονίσεις, ἐγγυήσεις καὶ πράξεις ἐπανορθώσεως ἃς θεωροῦσιν ἀπαραιτήτους ὅρους πρὸς ἱκανοποιητικὴν διευθέτησιν.

Εἴμεθα πολὺ ἐγγύτερον εἰς ὁριστικὴν συζήτησιν τῆς εἰρήνης, ἤτις θὰ τερματίσῃ τὸν παρόντα πόλεμον. Εἴμεθα πολὺ ἐγγύτερον πρὸς τὴν συζήτησιν τῆς διεθνοῦς συμφωνίας, ἥτις πρέπει ὕστερον νὰ τηρῇ τὸν κόσμον ἐν εἰρήνῃ. Εἰς πᾶσαν συζήτησιν περὶ τῆς εἰρήνης, ἥτις πρέπει νὰ τερματίσῃ τὸν πόλεμον τοῦτον νοεῖται ὅτι εἰς τὴν εἰρήνην ταύτην πρέπει νὰ ἐπακολουθήσῃ, συμφωνία τῶν Δυνάμεων ἥτις θὰ κατασταίσῃ ἐφεξῆς ἀδύνατον ὅπως τοιαύτη καταστροφὴ ἐπέλθῃ καὶ πάλιν. Πᾶς φίλος τῆς ἀνθρωπότητος, πᾶς σώφρων καὶ νουνεχὴς πρέπει νὰ θεωρῇ τοῦτο ὡς δεδομένον.

Ἐπεζήτησα τὴν εὐκαιρίαν ταύτην ὅπως ὁμιλήσω πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ ἐφρόνουν ὅτι ὤφειλον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, ὡς πρὸς τὸ συμβούλιον τὸ συνηνωμένον μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τελικῷ καθορισμῷ τῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν, ν' ἀποκαλύψω πρὸς ὑμᾶς ἄνευ ἐπιφυλάξεως τὴν σκέψιν καὶ τὸν σκοπὸν ἅτινα ἐμορφώθησαν ἐν τῇ διανοίᾳ μου περὶ τοῦ καθήκοντος τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν κατὰ τὰς ἐπερχομένας ἡμέρας, ὅτε θὰ εἶνε ἐπάναγκες νὰ θέσωμεν ἐκ νέου καὶ ἐπὶ νέου σχεδίου τὰ θεμέλια τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.

—Ἡ ὑπηρεσία πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Εἶνε ἀκατανόητον ὁ λαὸς τῆς Συμπολιτείας νὰ μὴ διαδραματίσῃ πρόσωπον ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἐπιχειρήσει. Τὸ νὰ μετάσχῃ τοιαύτης ὑπηρεσίας θὰ εἶναι ἡ εὐκαιρία δι' ἣν ἐπεζήτησε νὰ παρασκευασθῇ διὰ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν καὶ σκοπῶν τῆς πολιτείας του καὶ τῶν παραδεδεγμένων ἔξεων τῆς Κυβερνήσεώς του ἀπὸ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς ἵδρυσε νέον ἔθνος ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ καὶ ἐντίμῳ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἦτο ἐν ὅλῳ ὅ,τι εἶνε καὶ θὰ ἐδείκνυε πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Δὲν δύναται ἐντίμως ν' ἀρνηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἣν πρόκειται ἤδη νὰ προκληθῇ. Δὲν θέλει ν' ἀρνηθῇ αὐτήν. Ἀλλ' ὀφείλει αὐτὴν εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη τοῦ κόσμου, νὰ δηλώσῃ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἐλεύθερον νὰ παράσχῃ αὐτήν.

Ἡ ὑπηρεσία δὲν εἶνε ἄλλη ἢ αὐτή: Νὰ προσθέσῃ τὴν αὐθεντίαν καὶ τὴν δύναμίν του εἰς τὴν αὐθεντίαν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὅπως ἐγγυηθῶσι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν δικαιοσύνην καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον. Τοιαύτη διευθέτησις δὲν δύναται τώρα ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ μακρόν. Εἶναι δίκαιον, πρὶν ἐμβλθῇ τοῦτο, ἡ Κυβέρνησις αὕτη νὰ διατυπώσῃ ἐλλικρινῶς τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ ἠδύνατο δικαιολογημένην ἑαυτὴν ζητοῦσα παρὰ τοῦ λαοῦ μας νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐπίσημον καὶ πανηγυρικὴν προσχώρησίν του εἰς σύνδεσμον εἰρήνης. Εἶμαι ἕτοιμος ὅπως πειραθῶ νὰ δηλώσω τοὺς ὅρους τούτους.

Ὁ παρὼν πόλεμος πρέπει πρῶτον νὰ λήξῃ, ὀφείλομεν ὅμως τοῦτο εἰς τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἀνθρωπότητος νὰ εἴπωμεν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συμμετοχὴν ἡμῶν εἰς τὰς ἐγγυήσεις τῆς μελλούσης εἰρήνης, ὅτι σημαίνει ἡ διαφορὰ περὶ τὸν τρόπον καὶ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ λήξῃ οὗτος.

Αἱ συνθῆκαι καὶ αἱ συμφωνίαι αἵτινες θὰ ἀγάγωσιν αὐτὸν εἰς πέρας, πρέπει νὰ περιλαμβάνωσιν ὅρους οἵτινες θὰ δημιουργήσωσιν εἰρήνην ἀξίαν ὅπως τυγχάνῃ ἐγγυήσεως καὶ διατηρήσεως, εἰρήνην ἥτις θὰ κατακτήσηται τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ κόσμου, οὐχὶ ἁπλῶς εἰρήνην ἥτις θὰ ἐξυπηρετῇ ἁπλῶς τὰ διάφορα συμφέροντα καὶ τὰς ἀμέσους ἀξιώσεις τῶν συμβεβλημένων ἐθνῶν.

Δὲν θὰ ἔχωμεν ὅμως φωνὴν ὅπως ὁρίσωμεν τίνες θὰ εἶναι οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἔχωμεν φωνήν, εἰμὶ βέβαιος, ὅπως προσδιορίσωμεν ἐὰν θὰ γένηται διαρκὴς ἡ οὔ διὰ τῶν ἐγγυήσεων παγκοσμίου συμβολαίου, καὶ ἡ κρίσις ἡμῶν περὶ τοῦ τίς εἶνε θεμελιώδης καὶ οὐσιώδης ὅρος προηγούμενος τῆς διαρκείας θὰ λεχθῇ τώρα, οὐχὶ ἐπειτα, ὅτε θὰ ἦτο ἀργά.

—Ὁ νέος Κόσμος πρέπει νὰ μετάσχῃ.

Οὐδεμία συνθήκη συναλλαγῆς εἰρήνης μὴ περιλαμβάνουσα τοὺς λαοὺς τοῦ Νέου Κόσμου δύναται νὰ ἀρκέσῃ ὅπως τηρῇ τὸ μέλλον ἀσφαλὲς κατὰ παλέμου· καὶ ἐντοῦτοις ἐν μόνον εἶδος εἰρήνης ὑπάρχει τὸ ὁποῖον οἱ λαοὶ τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἠδύναντο νὰ ἐγγυηθῶσιν.

Τὰ στοιχεῖα τῆς εἰρήνης ταύτης πρέπει νὰ ἦνε στοιχεῖα ἅτινα ἐπισπῶνται τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἱκανοποιοῦσι τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως· στοιχεῖα σύμφωνα πρὸς τὴν πίστιν καὶ τὰς ἐμπράκτους πεποιθήσεις τὰς ὁποίας ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς ἐνεκολπώθη ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ ἀνέλαβεν ὅπως ὑπερασπίζῃ.

Δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι Ἀμερικανικὴ τις Κυβέρνησις θὰ προέβαλλε πρόσκομμα κατὰ οἱωνδήποτε ὅρων εἰρήνης, οὓς θὰ ἐδέχοντο αἱ Κυβερνήσεις τῶν νῦν ἐμπολέμων, ἢ θὰ ἐζήτει νὰ μειώσῃ τούτους γενομένους, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ἦσαν.

Θεωρῶ μόνον ὡς παραδεδεγμένον ὅτι ἁπλοῖ ὅροι εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων δὲν θὰ ἱκανοποιήσωσιν οὐδ' αὐτοὺς τοὺς ἐμπολέμους. Ἁπλαῖ συμφωνίαι δὲν καθιστῶσιν ἀσφαλῆ εἰρήνην.

Θὰ ἦνε ἀπολύτως ἐπάναγκες ὅπως δημιουργηθῇ δύναμις ὡς ἐγγυήτρια τῆς διαρκείας τῆς διευθετήσεως, τόσῳ μεγαλειτέρα ὅσῳ ἡ δύναμις ἐθνους τινὸς νῦν ἐμπολέμου ἢ συμμαχίας ὀχηματισθείσης καὶ προσχεδιασθείσης, ἣν οὐδὲν ἔθνος, οὐδεὶς πιθανῶς συνδυασμὸς ἐθνῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἢ ν' ἀντιστῇ κατ' αὐτῆς. Ἐὰν ἡ γενησομένη ἐν τῷ παρόντι εἰρήνη θὰ ἦνε διαρκής, πρέπει νὰ ἦνε εἰρήνη ἠσφαλισμένη ὑπὸ διοργανωμένης ἀνωτέρας δυνάμεως τῆς ἀνθρωποτήτος.

Οἱ ὅροι τῆς ἀμέσως συμφωνηθησομένης εἰρήνης θὰ καθορίσωσιν ἂν θὰ ἦνε εἰρήνη δι' ἣν θὰ παρεῖχοντο τοιαῦται ἐγγυήσεις. Τὸ ζήτημα ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ ὅλη μέλλουσα εἰρήνη καὶ πολιτικὴ τοῦ κόσμου ἐξήρτηται εἶνε τοῦτο: Εἶνε ὁ παρὼν πόλεμος ἀγὼν ὑπὲρ δικαίας καὶ ἀσφαλοῦς εἰρήνης ἢ μόνον περὶ νέας ἰσορροπίας δυνάμεως; Ἐὰν ἦνε μόνον ἀγὼν περὶ νέας ἰσορροπίας δυνάμεως τίς θὰ ἐγγυηθῇ, τίς δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν σταθερὰν ἰσορροπίαν τῆς νέας διαρρυθμίσεως; Ἥσυχος μόνον Εὐρώπη δύναται νὰ ἦνε σταθερὰ Εὐρώπη.

Πρέπει νὰ ἦνε οὐχὶ ἰσορροπία δυναμεως, ἀλλὰ κοινότης δυνάμεως, οὐχὶ ὠργανωμέναι ἀντιζηλίαι, ἀλλ' ὠργανωμένη κοινὴ εἰρήνη.

—Εἰρήνη ἄνευ νίκης.

Εὐτυχῶς ἐλάβομεν λίαν ἐκπεφρασμένας διαβεβαιώσεις περὶ τούτου.

Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἀμφοτέρων τῶν ὁμάδων τῶν ἐθνῶν, νῦν ἀντιπαρατεταγμένων κατ' ἀλλήλων, εἶπον, διὰ λόγων μὴ ὑποκειμένων εἰς παρεξήγησιν, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει πρόθεσις ἐν τῇ διανοίᾳ των ὅπως συντρίψωσι τοὺς ἀντιπάλους των. Αἱ συνέπειαι ὅμως τῶν διαβεβαιώσεων τούτων δὲν εἶνε ἴσως εἰς πάντας σαφεῖς—ἴσως νὰ μὴ ἦνε αἱ αὐταὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης. Φρονῶ ὅτι θὰ ἦνε χρήσιμον ὅπως πειραθῶ νὰ ἐκθέσω ὅ,τι νοοῦμεν ὅτι εἶνε αὐταί.

Νοοῦμεν ἐν πρώτοις ὅτι πρέπει νὰ ἦνε εἰρήνη ἄνευ νίκης.

Παρακολῶ ἵνα μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω τὴν ἐρμηνείαν μου περὶ τούτου καὶ νοηθῇ ὅτι οὐδεμία ἄλλη ἑρμηνεία ὑπῆρχεν ἐν τῇ σκέψει μου. Ζητῶ μόνον νὰ ἀντιμετωπίσω τὰς πραγματικότητας καὶ ν' ἀντιμετωπίσω αὐτὰς χωρὶς ἀπαλῶν προσποιήσεων.

Νίκη θὰ ἐσήμαινεν εἰρήνην ἐπιβληθεῖσαν εἰς τὸν ἡττημένον, ὅρους τοῦ νικητοῦ ἐπιβληθέντας εἰς τὸν ἡττημένον. Θὰ ἐγίνετο δεκτὴ μετὰ ταπεινώσεως, ὑπὸ κατεναγκασμὸν ἐπὶ ἀνυπερίστῳ θυσίᾳ, καὶ θὰ ἄφινε πικρίαν, μνησικακίαν, πικρὰν ἀνάμνησιν ἐφ' ὧν οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης θὰ ἐστηρίζοντο οὐχὶ μονίμως ἀλλ' ὡς ἐπὶ ψάμμου. Εἰρήνη μόνον μεταξὺ ἴσων δύναται νὰ δ ιρκέσῃ—μόνον εἰρήνη ἐν ἀρχῇ μάλιστα εἶνε ἰσότης καὶ κοινὴ συμμετοχὴ ἐπὶ κοινῷ ἀγαθῷ. Ἡ ὀρθὴ κατάκτησις τοῦ νοῦ, τὸ ὀρθὸν αἴσθημα μεταξὺ ἐθνῶν εἶναι τὸ ὂν ἀναγκαῖον πρὸς διηνεκῆ εἰρήνην ὅσον εἶναι ἡ δικαία διευθέτησις ἐρειδιστικῶν ἐδαφικῶν ζητημάτων ἢ φυλετικῆς καὶ ἐθνικῆς ὑποτελείας.

Ἡ ἰσότης τῶν ἐθνῶν ἐφ' ἧς δέον νὰ ἑδράζηται ἡ εἰρήνη, ἵνα εἶνε διαρκὴς, πρέπει νὰ ἦνε ἰσότης δικαιωμάτων, αἱ ἀνταλλασσόμεναι ἐγγυήσεις πρέπει οὔτε ν' ἀναγνωρίζωσιν οὔτε νὰ ὑπαινίσσωνται διαφοράν μεταξὺ μεγάλων καὶ μικρῶν ἐθνῶν, μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν. Τὸ δίκαιον πρέπει νὰ βασίζεται ἐπὶ τῆς κοινῆς δυνάμεως, οὐχὶ ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς δυνάμεως τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῆς συμφωνίας τῶν ὁποίων θὰ ἐξήρτηται ἡ εἰρήνη.

Ἰσότης ἐδάφους ἢ πόρων δὲν δύναται, βεβαίως, νὰ ὑπάρχῃ οὐδ' ἄλλο τι εἶδος ἰσότητος μὴ κεδηθείσης ἐν τῇ συνηθείᾳ εἰρηνικῇ καὶ νομίμῳ ἀναπτύξει αὐτῶν τῶν λαῶν. Ἀλλὰ δὲν ζητεῖ τις ἄλλο ἢ ἀπεδέχετοί τι πλέον ἢ ἰσότητα δικαιωμάτων. Ἡ ἀνθρώπότης ἀπαιτεῖ τώρα ἐλευθερίαν ζωῆς, οὐχὶ ἰσορροπίαν δυνάμεως.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: **Κυβέρνησις μετὰ συναινέσεως.—Τὸ δικαίωμα τῆς θαλασσίας ὁδοῦ.—Ἐλεύθερος πρὸς καθαρὸν λόγον.**

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ

Τῇ 12)25 Ἰανουαρίου ἐγένετο ἡ ὁριοθέτησα μυστικὴ συνεδρία τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, ὡς εἶχεν ὁρισθῇ κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν συζήτησιν, ἧς δημοσιεύομεν ἐν ἄλλῃ σελίδι τὰ πρακτικὰ καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἑπομένην ἡμερησίαν διάταξιν ἐμπιστοσύνης:

—Ἡ ἡμερησία Διάταξις ἐμπιστοσύνης.

«Ἡ Βουλὴ καταρωμένη τὴν ἐπιβουλὴν τῆς 1ης Δεκεμβρίου καὶ κλίνουσα εὐλαβῶς πρὸ τοῦ τάφου τῶν θυμάτων.

«Θεωροῦσα ὅτι ἂν, ἐνώπιον τοῦ κόσμου ἡ Γαλλία δικαίως ἴσως ὑπερήφανος ὅπως ἀντιτάξῃ τὴν γενναιόφρονα στάσιν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα παρεκτραπείσαν τῶν καθηκόντων της, εἰς τὴν μυσαρὰν στάσιν τῆς Γερμανίας πρὸς τὸ Βέλγιον πιστὸν εἰς τὰ ἑαυτοῦ, ἐγένητο τοὐλάχιστον μέχρι τοῦ ἐσχάτου ὁρίου ὑπομονῆς ἵνα παραμείνῃ προσηλωμένη εἰς τὰς παραδόσεις της καὶ μὴ ἐπιρριφῇ ἐπὶ μικρὸν λαὸν τὸ ἀφάλμα τῶν κυβερνητῶν του.

«Ἐμπιστευόμενοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τάσιν ὅπως ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐπανορθώσεων μέχρι τέλους ὅπου καὶ ὅπως ἐξακολουθήσῃ λαμβάνουσα πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ στρατοῦ, ὅστις μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην μόνον ὅπως τηρήσῃ πρὸς τοὺς Σέρβους τὰς ἐνυπογράφους ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἵνα κανονίσῃ ἐν πλήρει ἑνότητι μετὰ τῶν συμμάχων, τὴν χρησιμοποίησιν τῶν δυνάμεων καὶ σταματήσῃ πάσας τὰς ἀποφάσεις διπλωματικὰς καὶ στρατιωτικάς, ἃς ἐπιβάλλει ἡ κατάστασις.

«Ἀποκρούουσα πᾶσαν προσθήκην, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ "ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"

ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩι

ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Ι ΔΟΥ

Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος

καὶ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ

Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη διασκευὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ οἰκήματος, μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἵδρυσις πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΟΡΘΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΠΑΡΕΚΒΑΣΙΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Περὶ τοὺς τριάκοντα τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λάρνακος Ἑλλήνων διδασκάλων ὑπέβαλον ὑπόμνημα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς κ. κ. βουλευτὰς ἐξαιτούμενοι ἵνα ἐργασθῶσιν ἁρμοδίως καὶ ἀποτελεσματικῶς οὗτοι παρὰ τῇ Κυβερνήσει πρὸς αὔξησιν τῆς σχολικῆς χορηγίας ὡς ἐπίδομα διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ὑπερτίμησιν τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν διδασκάλων.

Πεποίθαμεν ὅτι ἡ τε Α. Μακαριότης καὶ οἱ κ. κ. βουλευταὶ θὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ προκειμένου ζητήματος ὅπερ ἅπαντος τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου, ὅστις εἶνε ὁ μᾶλλον πανηγυρισμένος ἐνῷ παρέχει τὰς καλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν λαὸν ἅπαντα καὶ τὴν πολιτείαν ὑπηρεσίας.

Τὴν πορείαν ταύτην ὤφειλε νὰ βαδίσῃ ὁ Διδασκαλικὸς Σύνδεσμος, ἀπευθυνόμενος οὐχὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς κ. κ. βουλευτάς, ὧν ὁ πρῶτος τυγχάνει καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος καὶ ὁ ἀπὸ καθήκοντος ἀντιλήπτωρ τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου, οἱ κ. κ. βουλευταὶ δὲ καὶ τὸ Ἔλλην. Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον οἱ νόμῳ ἀντιλήπτορες τῶν συμφερόντων τῆς παιδείας καὶ τῶν διδασκάλων.

Φαίνεται ὅτι οἱ διέποντες τὰ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου δὲν ἔχουσιν ὑπ' ὄψει τὴν θέσιν τῆς Παιδείας ἐναντι τῆς Κυβερνήσεως, ὑφ' ἃς διατελεῖ συνθήκας ἡ ἡμετέρα Νῆσος.

Παραγνωρίζουσιν οὗτοι καὶ τὰς νόμῳ καθωρισμένας σχέσεις μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Παιδείας παρ' ἡμῖν, καθ' ἃς αὕτη κέκτηται αὐτοδιοίκησιν, ἣν περὶ πλείστου ποιεῖται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Νήσου, καὶ ὑπὲρ ἧς ἐκθύμως ἐν τῷ παρελθόντι καὶ πάντοτε εἶνε ἕτοιμος ν' ἀποκρούσῃ πᾶσαν ἀπόπειραν πρὸς περιστολὴν αὐτῆς.

Ἡ Κυβέρνησις παρέχει ἁπλῶς χρηματικὴν χορηγίαν ὑπὲρ τῆς παιδείας καὶ ἀντὶ ταύτης ἐξασκεῖ μόγον ψιλὴν ἐποπτείαν διὰ τὴν τακτικὴν λειτουργίαν τῶν χρηματικῶς βοηθουμένων σχολείων καὶ οὐδὲν πλέον. Οἱ διδάσκαλοι συμβάλλονται μετὰ τῶν κοινοτήτων καὶ κατ' οὐδένα λόγον τυγχάνουσιν ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐ δύπστε πρέπει νὰ γένωνται τοιοῦτοι.

Προϊστάμενοι τῶν διδασκάλων ἀρχαὶ εἶναι αἱ σχολικαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ καὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, καὶ διὰ τῶν ἀρχῶν τούτων μόνον δύνανται οἱ διδάσκαλοι νὰ ἐπικοινωνῶσι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἄνευ οὐδεμιᾶς μειώσεως τῆς παιδευτικῆς αὐτοδιοικήσεως ἣν κέκτηται ὁ τόπος.

Ἀποτεινόμενος ὁ διδασκαλ. Σύνδεσμος ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρεκβαίνει ἄρα τῆς νόμῳ καθιερωμένης ἱεραρχίας καὶ παρορῶν τὰς νομίμους προϊσταμένας τῆς παιδείας ἀρχὰς φαίνεται θέλων νὰ ὑπαγάγῃ τοὺς διδασκάλους εἰς τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναδείξῃ ὑπαλλήλους αὐτῆς.

Ἵνα αὐξηθῇ ἡ χορηγία πρέπει νὰ προταθῇ αὕτη παρὰ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ ἀναλογισθῶσι βεβαίως πόσον παράδοξον θὰ ἦτο ὁ Ἀρχιεπάπτης τῆς Παιδείας, ὁ ψῆφον συμβουλευτικὸν μόνον ἔχων ἐν αὐτῷ, νὰ προτείνῃ αὔξησιν τῆς χορηγίας ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν ἀνηνέχθη ἀμέσως ὁ Διδασκ. Σύνδεσμος.

Τοῦτο θὰ ἦτο ἐν ἐπιχείρημα ἰσχυρὸν παρ' ἐκείνοις οἵτινες ἐπιδιώκουσιν ὅπως τοὺς διδασκάλους ἀναδείξωσιν ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦτο ἀποκρούει ἐντόνως ὁ λαὸς ὅλος καὶ οἱ φιλοπάτριδες διδάσκαλοι, ὅσοι ἐκτιμῶσι δεόντως τὴν μεγάλην ἀποστολὴν αὐτῶν.

ΘΛΙΒΕΡΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ἀλλεπάλληλα ἐπακολουθοῦσιν ἐπεισόδια, θλίβοντα τὸ πλήρωμα τῆς Ἁγιωτ Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀλλ' ἱκανοποιοῦντα πλήρως τὴν γενικὴν ἀποδοκιμασίαν κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Μ. Κιτίου κ. Μελ. Μεταξάκη διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον.

Μὴ ἔχων καθ' Ὅμηρον τὰς φρένας στρεπτὰς ἀδυνατεῖ νὰ συνετισθῇ καὶ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπιβαλλομένην πρὸς τὸ πολιτικὸν του διαλλαγήν, συχνὰ δὲ γίνεται ἦρως ἐπεισοδίων, ἀντιτιθεμένων εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ τὸ φρόνημα τοῦ ποιμνίου του καὶ ἐπιτείνει τὴν διάστασιν μέχρι ἐχθρότητος, ὥστε νὰ φεύγωσιν οἱ χριστιανοὶ τὸν Ναὸν ὅπου ἱερουργεῖ, νὰ ἐρημῶνται δὲ πανηγυρικαὶ ἑορταὶ ὅπου πρεῖσταται.

Μετὰ τὴν διατάραξιν ἱερῶν λειτουργιῶν, ἡ Α. Πανιερότης ἔγνω νὰ διαταράξῃ καὶ τὴν σεμνὴν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἑορτὴν ἐν Λάρνακι, ἀκαίρως ὅλως παρεισαγαγὼν εἰς αὐτὴν θέματα ξένα ὅλως πρὸς τὴν ἑορτὴν ὑπὸ τὸ πρόσχημα πατριωτικῆς ὁδύνης, καὶ τοῦτο ἀντιποιούμενος τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Κυπρ. Λαοῦ, ὅστις χθὲς ἔτι ἀπεδοκίμασε παγηγυρικῶς κατὰ τὰς ἀρχιεπισκοπικὰς ἐκλογὰς τὴν ὑποψηφιότητά του.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπεισόδιον περιγραφὲν ὡς περιεγράφη, μετ' ἄλλων προηγηθεισῶν διαστροφῶν καὶ ἄλλων λόγων καὶ πράξεών του, τείνει νὰ ἐπαληθεύσῃ ἐν τῷ προσώπῳ του ἀδικον πάντως ἐν τῇ γενικότητι του τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν Κρητῶν ὑπὸ ἀρχαίου ποιητοῦ, καίτοι ἐπιδοκιμάζει αὐτὸν καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐφεξῆς παρίσταται, φαίνεται, ἀνάγκη νὰ παρακολουθῶσι τὸν Ἅγ. Κιτίου ἐν φωνόγραφον καὶ εἰς κινηματογράφος πρὸς ἀναλλοίωτον καὶ ἀδιάστροφον ἀναπαράστασιν τῶν λόγων καὶ τῶν ἐπεισοδίων αὐτοῦ, ἂν μὴ ἀπέλθῃ εἰς Θεσσαλονίκην ὡς ὁ πέσχετο πρὸ πολλοῦ.

Λέγεται ὅμως τώρα ὅτι ἀπὸ τῶν δημοσιεύσεων τῆς γείτονος Αἰγύπτου θεωρεῖ ἐπίκαιρον τὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας καὶ προκαλεῖ ἐπεισόδεια προλειαίνοντα, ὡς νομίζει, τὴν ἐπιτυχίαν τῆς νέας ταύτης ἐπιχειρήσεώς του, ἤτις τῷ ἐπιφυλάσσει καὶ νέαν σκληροτέραν ἀπογοήτευσιν, ὡς συνέβη εἰς τὴν ἀλώπεκα διὰ τὸν τράγον τοῦ μύθου, καὶ ὡς τελικὸν συμπέρασμα τῆς πολιτείας τοῦ Ἁγίου Κιτίου ἐπέρχεται εἰς τὴν διάνοιαν πολλῶν ἡ δικαίωσις τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Αἱ πρῶται ἡμέραι τῆς π. ἑβδομάδος ἐγένοντο κατὰ διαλείμματα βροχεραί, κατέληξε δὲ ὁ καιρὸς εἰς χιόνας, αἵτινες ἐλεύκαναν τὰ ὑψηλότερα δρη τοῦ Μαχαιρᾶ.

Τὸ π. Σάββατον καὶ ἡ Κυριακὴ ἐγένοντο ἡμέραι αὐτόχρημα ἐαρινοί, ἡλιόλουστοι, ὑπόθερμοι καὶ ὁλογάλανοι.

ΑΝΑΓΚΗ ΒΡΟΧΩΝ

Ἐντούτοις αἱ καταπεσοῦσαι μέχρι τοῦδε βροχαὶ συντηροῦσι βεβαίως τὴν γεωργίαν καὶ βοηθοῦσι πολὺ τὴν κτηνοτροφίαν δὲν εἶνε ὅμως ἐπα

ΕΝ ΑΚΑΝΘΟΥ ἐπανηγυρίσθη λαμπρῶς ἡ ἑορτὴ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καθ' ἣν ἐδιδάχθη πατριωτικὸν καὶ διδακτικὸν ὄρθρια

« Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγκου »

ὑπὸ τῶν φιλομούσων Δνίδων Μαρίας Μ. Θεοχαρίδου, Ἑλένης Β. Οἰκονομίδου, Ἀναστασίας Χ. Κραμβῆ καὶ Θεοδώρας Ἰωάννου διδασκαλίσσης καὶ τῶν κ. κ. Γεωργ. χ'' Μηνᾶ, διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, Χριστοφόρου Ἰωάννου, διδασκάλου, Σταύρου Κτωρίδου καὶ Θ. Θεοχαρίδου, τὸν χορὸν δὲ τῶν Σουλιωτισσῶν καὶ τῶν Σουλιωτῶν ὑπεδύθησαν ἐκ τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν μαθητῶν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Κοινότητος.

Τῆς διδασκαλίας τοῦ δράματος προηγήθη ἀνάλυσις πρὸς τὸ κατάπνικτον ἀκροατήριον ὑπὸ τῆς εὐπαιδεύτου διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου Δεσποινίδος Ἑλένης Ἰωάννου.

Τὸ εἰσπραχθὲν χρῆμα θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν ἄπορων μαθητῶν.

◆◆◆

Η ΣΧΟΛΙΚΗ Ἐπιτροπεία Λημπέρτη ἐκφράζει καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἑαυτῆς καὶ τῆς κοινότητος ὅλης διὰ τὸν λαμπρὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἑορτῆς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων χάρις εἰς τὴν φιλότιμον μέριμναν καὶ πρωτοβουλίαν τοῦ καλλίστου παρ' αὐτῇ διδασκάλου κ. Κ. Δ. Χριστοδουλίδου.

◆◆◆

Η ΣΥΝΕΔΡΕΥΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπείας Ἑταιρείας τῷ κ. Χαββάτζᾳ ὀνοβλήθη ἐλλείψει ἀπαρτίας τῶν μετόχων αὐτῆς.

◆◆◆

ΙΚΑΝΟΣ καὶ ἐπιμελὴς παρὰ τῷ Ἐπ. Διαστρίῳ ὑπάλληλος, ὁ κ. Ἄδωνις Ταλλίδης προήχθη ἁπαξίως εἰς τὴν Δ. χιγραμματείαν ὡς γραμματεὺς δ' τάξεως ἀντὶ τοῦ κ. Κουπεπίδου, προαχθέντος εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Ταμίου.

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Κυριακῇ ἐν σὺν-ρυτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων νύ-λογήθησαν ἐν Κυθρέᾳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου νέου καὶ προοδευτικοῦ ἐμπό-ρου παρ' ἡμῖν κ. Σαρκολᾶ Ι. Μαριθόου καὶ τῆς συμπαθεστάτης καὶ περιζήμου δεσποινίδος Μαρίας Μ. Ἀτταλίδου τῆς ἀρχαίας καὶ ἐγκρίτου οἰκογενείας τῆς γειτονος ναρκοπόλεως.

Συγχαίροντες τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐ-χόμεθα φαιδρούς καὶ ἀρραγεῖς τοὺς ἀρ-ραβῶνας ταχὺν δὲ καὶ αἴσιον τὸν ὑμέ-ναιον.

ΕΙΣ ΦΛΑΜΟΥΛΙ γηλογήθησαν ὑπὸ τὰς εὐχὰς ὅλης τῆς νοισότητος οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου ἐκεῖ διδασκάλου κ. Νικηφ. Δ. Θεοχαρίδου καὶ τῆς περιζήμου καὶ συμπαθεστάτης Δεσποινίδος Πολυμνίας Ἀδὰμ προσφιλεστάτης Θυγατρὸς τοῦ ἐπ τῶν προκρίτων κ. Ἀδὰμ χ' Γερωλέμου.

Συγχαίροντες τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐ-χόμεθα ταχὺν καὶ αἴσιον τὸν ὑμέναιον.

◆◆◆

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ. Τὸ ἔγκριτον ἐν Λονδίνῳ μηνιαῖον περιοδικὸν «Journal of Hellenic Studies» ἐν τῷ τεύχει τοῦ π. Ἰανουαρίου λίαν εὔφημον ποιεῖται μνείαν ἐν βιβλιοκρισίᾳ περὶ

ΑΡΓΑΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

τῶν ἰδιωτισμῶν, παροιμιῶν καὶ φράσεων

ὑπὸ τοῦ γλωσσομαθοῦς παρ' ἡμῖν δικη-γόρου κ. Δ. Κυριακίδου, ὡς πονήματος ἐργώδους καὶ λίαν χρησίμου συμπληρώ-ματος τοῦ ἐξαιρέτου ἑλληναγγλικοῦ Λεξικοῦ του, συνιστᾷ δὲ τοῦτο πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἀγγλ. φιλολογίας Ἕλληνας ὡς μεγίστης χρησιμότητος. Εἶνο ἑλκυστική, λέγει, ἡ μελέτη τῆς συγ-κρισεως τῆς ἐνεργείας τῆς Ἀγγλικῆς δι-αούσας πρὸς τὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐν τῷ φυσικῷ τρόπῳ ἐκφράσεως. Ὁ κ Κυρι-ακίδης ἐξεπόνησε τὸ ἔργον του, λίαν πε-ρίπλοκον ἄλλως, μετ' ἀκριβείας καὶ σύθυ-κρισίας.

Τῇ π. Πέμπτῃ ἀπεβίωσεν ὑπὸ νό-σου βροτολοιγοῦ ἡ

ΙΟΥΛΙΑ ΡΩΣΣΟΥ

ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος αὐτῆς καὶ ἐν μνηστείᾳ διατελοῦσα καὶ προσδοκῶσα νὰ πήξῃ ἰδίαν καλιὰν μετὰ ἐντίμου καὶ μακρὰν ἐργασίαν, οὐδὲν ὀ' ἰσχυ-σαν κατὰ τῆς νόσου ἡ ἄγρυπνος ἐ-πιστημονικὴ θεραπεία καὶ αἱ στορ-γικῶται περιθάλψεις μητρὸς καὶ ἀ-δελφῶν.

Ἡ κηδεία της ἐγένετο τῇ ἐπιούσῃ Παρασκευῇ σεμνοπρεπὴς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Τριπιώτου, στέφανοι κατετέθησαν καὶ τὴν ἐκφορὰν τῆς σοροῦ ἐπὶ τῆς νε-κροφόρου συνώδευσαν μέχρι τοῦ τάφου πολλαὶ κυρίαι καὶ δεσποινίδες καὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι οἰκογενειακοὶ τι-μῶντες τὴν μνήμην τῆς μεταστάσης.

Συλλυπούμενοι ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἐγ-καρδίως τῇ τε πολλὰ δοκιμασθείσῃ μητρὶ καὶ τοῖς φιλοστόργοις ἀδελφοῖς τῇ μεταστάσῃ εὐχόμεθα τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑπὸ καθήκοντος ἀνακύπτομεν τῆς πληξάσης ἡμᾶς ἀνηκέστου συμφορᾶς ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς ὑπωσδήποτε συμμεταοχόντας τῆς θλίψεως ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλεστάτης θυγατρὸς, ἀδελφῆς καὶ μνηστῆς ἡ-μῶν Ἠουλέας.

Λευκωσίᾳ ὁ Φεβρουαρίου 1917.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια
Ν. Ῥώσσου.

Ζητεῖται Ἱεροδιάκονος καλλί φωνος καὶ μουσικὸς διὰ τὸν Ἱ. Ναὸν Χρυσαλινιωτίσσης. Μισθὸς ἱκανοποι-ητικός. Ἀπευθυντέον εἰς τὴν Ἐπιτρο-πείαν τῆς Ἐκκλησίας.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μὴ ἀρθέντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἑλλάδος περιεριζόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὴν μόνην ἀξιόπιστον ὑπωσδήποτε πη-γήν, τὸ Ἑλληνικὸν Πρακτορεῖον, δι-αβιβάσαν τὰς ἑπομένας εἰδήσεις.

Ἀθῆναι, 1)14.—Συνεπείᾳ διαφω νίας μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μεταφορᾶς τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν κατοίκων, ἡ κατάστασις κατέστη καὶπάλιν ἀβεβαία.

Ἐπίκειται συγκρότησις Συμβουλίου τοῦ Στέμματος.

3)16.—Ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας κ. Γκυιγεμὲν ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς βιαιότητος τῆς γλώσσης, ἣν μετέρχεται ὁ ἀττικὸς τύπος ἐναντίον τῆς Ἀντάντ ὡς καὶ ἐπὶ τῆς μὴ πλήρους ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τοῦ τελεσιγράφου τῶν Συμμά-χων.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟ 1917

Τῇ 4)17 π. Ἰανουαρίου ὁ Γάλλος στρατηγὸς Μαλλετὲρ ἔγραψεν ἐν τῷ Παρισινῷ «Χρόνῳ» ἐν τῷ χρονικῷ του ὅπερ δημοσιεύομεν ἐν ἄλλῃ σε-λίδι τοῦ παρόντος φύλλου τὰ ἑξῆς:

«Σήμερον ὁμιλοῦμεν περὶ ἰδέας ἥ-τις ἐδραιοῦται μᾶλλον μᾶλλον ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν καὶ εἰσχωρεῖ βαθέως παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, ὅτι πρέπει νὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος τῷ 1917. Νὰ νοήμεθα καλῶς. Πρέπει νὰ γέ-νηται ὅ,τι δυνατὸν ὅπως τελειώσῃ ὁ πόλεμος τῷ 1917».

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς εἶνε ἀπό-στρατος καὶ τὰ τοῦ πολέμου μελετᾷ καὶ κρίνει ἐξ ἀπόπτου, τὴν τόσο δὲ ἀποφασιστικὴν ἰδέαν ἐπῆλθε νὰ ἐπι-βεβαιώσῃ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βρεττανι κῶν δυνάμεων εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτω-πον στρατάρχης Χαΐγκ εἰπὼν ἐν συνεντεύξει τῇ π. ἑβδομάδι, μετὰ ἕνα ὁηλονότι μῆνα, τὰ ἑξῆς:

«Τὸ δυτικὸν μέτωπον εἶνε τὸ ἀπο-φασιστικὸν μέτωπον ἀναμφιβόλως· οἱ Σύμμαχοι θὰ διασπάσωσι τὸ Γερμα-νικὸν δυτικὸν μέτωπον καὶ ὁ πόλε-μος θὰ ἀποφασισθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου, καὶ ἡ εἰρήνη δυνατὸν νὰ κηρυχθῇ τῷ 1917, ἂν ἡ Γερμανία ὅμως δὲν ἤθελε νικηθῇ ὁλοσχερῶς τὸ ἔτος τοῦτο, οἱ Σύμμαχοι δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ διεξαγάγωσι τὸν πόλεμον. Δὲν θὰ ὑπῆρχε διαρκὴς εἰρήνη χωρὶς ταλείας νίκης».

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ὁ ἐν ἀ-ποστρατείᾳ Γάλλος στρατηγὸς καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Βρεττανικῶν δυνάμε-ων στρατάρχης Χαΐγκ συμφωνοῦσι πληρέστατα περὶ τῆς ἀποφασιστικῆς σημασίας τοῦ Δυτικοῦ μετώπου καὶ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου τῷ 1917, διερμη-νεύοντες ἀμφότεροι τὰς κρατούσας γνώμας ἐν τούτῳ τῶν δύο κυριωτάτων παραγόντων ἐν τῷ πολέμῳ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

— Ἐνδιαφέρουσαι δηλώσεις τοῦ Στρατάρχου Χαΐγκ.
— Ἡ αἰσιοδοξία του διὰ τὴν νίκην τοῦ 1917.

Παρίσιοι, 1)14. (Ἠτζόφιαν). Ὁ στρατάρχης Χαΐγκ ἐν συνεντεύξει εἶπεν ὅτι τὸ δυτικὸν μέτωπον εἶνε ἐκεῖνο ὅπου θὰ κριθῇ ὁ πόλεμος. Δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ δυ-νηθοῦν νὰ διασπάσουν τὸ γερμανικὸν δυτικὸν μέτωπον. Ὁ πόλεμος θὰ κριθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, πιθα-νὸν δὲ νὰ συναφθῇ εἰρήνη κατὰ τὸ 1917, ἂν ὅμως ἡ Γερμανία δὲν ἡτ-τηθῇ τελείως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, οἱ Σύμμαχοι δὲν θὰ διστάσουν νὰ ἐξα-κολουθήσουν τὸν πόλεμον. Διαρκὴς εἰρήνη δὲν εἶνε δυνατὴ ἄνευ τελείας νίκης καὶ τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα εἶν' ἀναποτρέπτως ἀποφασισμένα νὰ πολεμήσουν μέχρι τέλους.

Τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον—εἶπεν ὁ στρατάρχης—εἶνε μέγιστον, ἀλλὰ μέ-νουν ἀκόμη νὰ γίνουν πολλὰ Ἐφθά-σαμεν ἤδη νὰ ἔχωμεν τὴν παραγω-γὴν τοῦ ποσοῦ πολεμοφοδίων ὁ ὁποῖον μᾶς χρειάζεται. Χρειαζόμεθα τώρα περισσότερα τηλεβόλα καὶ σιδηροδρό-μους. Ποτὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεβόλων δὲ θὰ εἶνε μεγαλείτερος τοῦ χρειαζο-μένου, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ φθορά. Ὡς πρὸς τοὺς σιδηροδρόμους, ἡ δυ-σαναλογία μεταξὺ τῶν ἀποβιβαζομέ-νων εἰς τὰς βάσεις μας φορτίων καὶ τῆς χωρητικότητος τῶν σιδηροδρόμων διὰ τὴν μεταφορὰν παρενέβαλεν ἐμ-πόδια εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐνεργείας.

Προμηθεύομεν παντοῖα πολεμικὰ ὑλικὰ πρὸς τοὺς συμμάχους καὶ ἰδίᾳ τὴν Ρωσσίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν, οὗτε δ' εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ διαφορετικά, λόγῳ τῆς ἀνάγκης, ὅπως τὸ μέτωπον διατηρηθῇ ἐνιαῖον καὶ σταθερόν. Δὲν πρέπει, ἐν τούτοις νὰ λησμονῆται ὅτι τὸ δυτικὸν μέτωπον εἶνε καὶ θὰ μείνῃ τὸ κυριώτερον, ὅτι δ' εἰς αὐτό, ὡς εἶμαι πεπεισμένος, θὰ κριθῇ ἡ τύχη τοῦ πολέμου. Δι' αὐτὸ ἀποβλέπομεν νὰ καταστήσωμεν αὐτό, ἀπὸ ἐπιθετικῆς καὶ ἀμυντικῆς ἀπόψεως, τὸ καλλίτερον.»

Ὁ ἀνταποκριτὴς ἠρώτησεν ἂν ὁ πόλεμος θὰ κριθῇ διὰ τῆς διασπάσε-ως τοῦ γερμανικοῦ μετώπου. Ὁ στρα-τάρχης ἀπήντησεν: «Αὐτὸς πιστεύω ὅτι εἶν' ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ κριθῇ ὁ πόλεμος. Ὁ πόλεμος ἀπὸ χαρακω-μάτων θὰ μετατραπῇ εἰς πόλεμον κινήσεων, ὅστις μόνος δύναται νὰ παράσχῃ τὰ πλεονεκτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπολογίζομεν.

Ὁ σὲρ Ντώγκλας Χαίηγκ ἐτόνισεν ὅτι ἀτελὴς ἦ ἐπαμφοτερίζουσα εἰρή νη θ' ἄφιε τὴν Γερμανίαν εἰς θέσιν νὰ λάβῃ τρομερὰν ἐκδίκησιν εἰς τὸ ἔγγὺς μέλλον.

Ἀφοῦ προσβάλῃ τὴν Ἀγγλίαν, θὰ ἐπιτεθῇ ἐκ νέου κατὰ τῶν γαλλικῶν συνόρων, μᾶλλον ἁπλήστος ἢ πρὶν δι' αἷμα καὶ κατακλήσεις. «Ἂς προ-φυλαχθῶμεν, εἶπεν, ἀπὸ τὰ ὕπουπτα διαβήματα τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις, αἰσθα-νόμενος ὅτι χάνεται, ὁμιλεῖ περὶ εἰ-ρήνης καὶ ζητεῖ νὰ μᾶς χωρίσῃ.»

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον, 30)12. — Γαλλικὸν ἀνα-κοινωθέν: Εἰσήλθομεν εἰς τὰς ἐχθρικὰς γραμμὰς εἰς τὸ δάσος Ἀπρμὸν καὶ συνελάβομεν αἰχμαλώτους. Γερμανικὸν τόλμημα ἐν Ἀργκὼν καὶ ἐν Λορραίνῃ ἀπέτυχεν.

31)13.—Ὁ Χαΐγκ: Ἐνεργήσαμεν ἰσχυρὸν σύστημα χαρακωμάτων κατὰ τοὺς νοτίους πρόποδας τοῦ λόφου Σὲρ ἐπὶ μετώπου 3)4 μιλίου καὶ συνελά-βομεν 215 αἰχμαλώτους, ὑπερβαίνοντας τὸ ὅλον τῶν ἀπωλειῶν μας.

Ἀνεκρούσαμεν ἐχθρικὴν ἀπόπειραν νοτίως τοῦ Σαλλισαλλιοὲλ καὶ εἰσήλ-θομεν εἰς χαρακώματα κατὰ τὴν γει-τονείαν τῶν Πῶ Λαπασσέ, Νωβ-σαπέλλ, Φωκισσάρ.

—Χαΐγκ. Προωδεύσαμεν περαιτέρω ψὲς τὴν νύκτα εἰς τὴν γειτονίαν τῆς ὁδοῦ Πωκούρ—Πωζιὸ, κατελάβο-μεν ἑξακοσίων ὑαρδῶν χαρακώματα ἄνευ δυσκολίας. Ἀντεπιθέσεις νοτίως τοῦ λόφου Σὲρ κατελήφθη ὑπὸ πυρὸς τοῦ πυροβολικοῦ μας καὶ τῶν ταχυβό-λων μας καὶ εὐκόλως ἀπεκρούσθη. Εἰσήλθομεν εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ ἐχ-θροῦ εἰς πολλὰς θέσεις, ἀνετινάξαμεν ἀποθήκην πυρομαχικῶν νοτίως «ἧς Ἀρμαντιὲρ καὶ διεσκορπίσαμεν ἐπι-δρομικὸν ἀπόσπασμα βορείως τοῦ Νω-βιλβάστ.

2)15.—Ἐπεξεργάσαμεν πολλὰς ἑκα-τοντάδας ὑαρδῶν εἰς θέσεις ἀνατολι-κῶς τοῦ Σουσσέ, κατεστρέψαμεν χα-ράκωμα προγεφύρας καὶ τέσσαρας ὑ-πονόμους, πολλὰ κατορύγματα.

3)16.—Ἐνεργήσαμεν ἰσχυρὸν σημείον νοτίως τοῦ Γραντεκοὺρ, καὶ συ-νελάβομεν αἰχμαλώτους, εἰσεχωρήσα-μεν 250 ὑάρδας εἰς τὰ ἀμυντήρια βο-ρείως τοῦ Ἀρρᾶ φθάσαντες εἰς τὴν τρίτην γραμμήν.

Γαλλικὸν ἀνακοινωθέν. Εἰς τὸ διαμέρισμα Πουϊζαλὶν μεταξὺ Οὐὸζ καὶ Αἶν ἀποσπάσματα εἰσῆλθον εἰς τὴν δευτέραν γερμανικὴν γραμμὴν, κατέστρεψαν κατορύγματα καὶ ἐπρο-ξένησαν βαρείας ἀπωλείας.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 30)12 —Ρωσικὸν ἐπίση-μον: Οἱ Γερμανοὶ λευκοὺς ἐπενδύτας ἐνδεδυμένοι εἰσεχώρησαν εἰς τὰ χα-ρακώματά μας βορείως τοῦ Στανι-σλαυοφ. (Σημειωτέον ὅτι ἡ χώρα εἶ-νε λευκὴ ὑπὸ χιόνος κεκαλυμμένη).

31)13.—Ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ τὴν σκέ-πην χιονοθυέλλης ἐπετέθη βορείως τοῦ Κισελὶν καὶ εἰσεχώρησεν εἰς τὰ χαρακώματά μας ἀλλ' ἐξεδιώχθη. Ὁ ἐχθρὸς διέβη τὸν Δνείστερον πε-πηγότα καὶ ἐπέσε πρὸς τὰ ὀπίσω τὰς παδινὰς θέσεις μας. Ἀντεπετέθημεν καὶ ἀνεκτήσαμεν τὰς θέσεις.

2)15 Φεβρ.—Ὁ ἐχθρὸς ἐπετέθη νοτίως τοῦ Γκλότσερ· ἡ μάχη ἐξα-κολουθεῖ.

2)15. Μετὰ βομβαρδισμὸν διὰ χη-μικῶν ὀβίδων οἱ Γερμανοὶ εἰσεχώρη-σαν εἰς τὰ χαρακώματά μας νοτίως τῆς λίμνης Δρισβιὰτ καὶ ἐξεδιώχθη-σαν. Ἀπέλυσαν δηλητηριώδη ἀέρια νοτίως τῆς λίμνης Βισνέφ.

Ἰσχυραὶ Γερμανικαὶ δυνάμεις ἐπε-τέθησαν ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ Ζα-κοπένη—Κιμπολοὺγ (Ρουμανία), κα-τέλαβον ἐν ὕψωμα ἀνατολικῶς τοῦ Ζακοπένη. Ἡ ἀντεπίθεσίς μας κατέ-ληξεν εἰς πεῖσμονα ὁλονύκτιον μά χην, ἐκτοπίσασαν τοὺς Γερμανούς, οἵτινες τὴν Τρίτην ἀνέλαβον ἐπίθε-σιν καὶ εἰς πανημέριον μάχην κατέ-λαβαν δύο ὑψώματα ἀνατολικῶς τοῦ Ζακοπένη. Ἀπεσύρθημεν δύο τρίτα μιλίου καὶ ἠβραιώθημεν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 2)15. Γαλλικὸν Μακεδο-νικὸν ἀνακοινωθέν. Μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμὸν τῇ 30)12 Φεβρουαρίου σημαντικαὶ Γερμανικαὶ δυνάμεις ἐπε-τέθησαν κατὰ τοῦ λόφου Η 5Ο ἀνα-τολικῶς τοῦ Παράλοβο καὶ ἔβαλον πόδα εἰς διάφορα σημεῖα τῶν χαρα-κωμάτων τῆς πρώτης γραμμῆς. Μετὰ ἐξάτατον ἀγῶνα ἀνεκατελήφθη δ' ἐρρωμένης Ἰταλικῆς ἀντεπιθέσεως τὴν νύκτα τὸ μεγαλείτερον μέρος.

Πρωΐτερον. Ἰταλικὴ ἀντεπί-θεσις εἰς τὸν λόφον 1050 ἀνατολικῶς τοῦ Παράλοβο ἀνέκτησε τὸ ἥμισυ τῶν ἀπολεσθέντων χαρακωμάτων. Ἐχθρὰ κὴ ἀντεπίθεσις τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς 31)13 παντελῶς ἀπεκρούσθη.

Ο ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Κατὰ τὸν λονδίνειον «Χρόνον» τῆς 20)2 Φεβρουαρίου αἱ προξενηθεῖσαι ὑπὸ ἐχθρικῶν ὑποβρυχίων ζημίαι κα-τὰ τὸ προηγηθὲν τῆς ἐκδόσεώς του ἑφθήμερον συμποσοῦνται εἰς 25 ἐν ὅ-λῳ ἀτμόπλοια ὁλικῆς χωρητικότητος 71,245 τόννων.

Κατὰ σημαίας δὲ ἔχει ὡ ἑξῆς:

Ἀτμόπλ.	Ἀγγλικὰ	6	χωρ. 5,516
»	»	1	» 3,185
»	Ὁλλανδικὰ	2	» 6,170
»	Ἱσπανικὰ	3	» 7,321
»	Σουηδικὰ	1	» 1,515
»	Νορβηγικὰ	7	» 8,780
»	Ἰαπωνικὰ	1	» 2,608

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Οἱ Γερμανοὶ δὲν πεινοῦν.

Βέρνη 12. (Ρ). Ἡ ἀκολουθία τοῦ Τζέραδ ἐδήλωσεν ὅτι «ἡ κατάστασις ἐν Γερμανίᾳ εἶνε κακὴ, ἀλλ' ὅτι ὁ λαὸς δὲν πεινᾷ.»

Ὁ λαὸς διβουκολεῖται διὰ τῶν ἐλ-πίδων τοῦ ὑπαβρυχίου πολέμου εἶνε δὲ ἀποφασισμένος νὰ πολεμήσῃ μέ-χρις ἐσχάτων.

—Τὰ ἐν Ἀθήναις.

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀθῆς Ἀμπέμπας πλήρης τάξεως καὶ ἀσφάλειαι ἀπεκα-τέστη ἐν Ἀθήναις μετὰ τὴν νίκην τῶν στρατευμάτων τῆς νέας Κυβερ-νήσεως κατὰ τοῦ Ρὰς Μιχαὴλ, πα-τρὸς τοῦ τέως αὐτοκράτορος Γιασὶν τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων φυλῶν ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Πατριάρχου τῶν Κοπτῶν ἐν Καΐρῳ ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀβυσση-νίας νὰ στέψῃ τὴν πριγκήπισσαν ἀ-δελφὴν τοῦ Μενελὶκ ὡς Αὐτοκράτει-ραν, τὸ δὲ Πατριαρχεῖον ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν.

Ἡ τελετὴ τῆς στέψεως ἐγένετο ἐν τῷ βασιλικῷ ναῷ τῆς Ἀδῖς Ἀμπέμ-πας, ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν προκρί-των.

—Πολεμικὰ μέτρα τῆς Γερμανίας.

Λονδῖνον, 3)13.— Ἀμερικανοὶ ἀν-ταποκριταὶ, προερχόμενοι ἐκ Γερμανί-ας, ἐπιβεβαιοῦν τὴν γνώμην τῶν ἄγ-γλων καὶ γάλλων εἰδικῶν, καθ' ἣν ὁ στρατάρχης Χίνδεμπουργ ὀφείλει ὁ-μοῦ πω νὰ προβῇ εἰς ἀποφασιστικὸν ἐγχείρημα. Δηλοῦν ὅτι ἀπό τινος ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐλησμόνησε σχεδὸν τὰς βασάνους του ἐπὶ τῇ στερρᾷ ἐλπίδι ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἐπιτύχῃ ὁσονούπω πολύκροτον νίκην, ἥτις θὰ τερματίσῃ τὸν πόλεμον.

Ὁ στρατιωτ. ἀνταποκριτὴς τῶν Τάϊμς δηλοῖ, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφι-βολία, ὅτι ἡ Γερμανία συσσωρεύει ἤ-δη στρατεύματα ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώ-που, ἔνθα ἔχει νῦν 166 μεραρχίας ἐ-ναντι 128 κατὰ τὸν παρελθ. Νοέμβριον.

Ὑπαινίσσονται τὴν πιθανότητα ἐπι-θέσεως κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἐν συνδυ-ασμῷ πρὸς μεγάλην ναυτικὴν ἐνέρ γειαν. Ἀναφέρει, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λεγομένων του, τὴν γνωστοτάτην περικοπὴν τοῦ ἐγχειριδίου τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου καθ' ἣν τὸ πλεονέκτημα ὅπερ ἀντιπροσωπεύει ἡ προσωρινὴ ἐπί-τευξις μερικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς θαλάσσης πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποβιβάσεως στρατευ-μάτων, ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ γερμανικοῦ στόλου.

Ὁ ἀνταποκριτὴς καταδεικνύει ὅτι τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον ἐξετάζει τὸν στό-λον, ὁ δὲ πειρασμὸς ὅπως τὸν μετα-χειρισθῇ διὰ μεγάλην κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Ἀγ-γλίας θὰ εἶνε μεγάλος.

Κατὰ συνέπειαν, ὑπογραμμίζει τὴν ἀνάγκην νὰ διατηρηθοῦν σημαντικαὶ δυνάμεις διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας, παρὰ τοὺς πειρασμοὺς καὶ τοὺς σαρ-κασμούς».

— Ἡ ὑπόνοιαι τῶν Γάλλων.

Παρίσιοι 12 (Ρ).—Αἱ ἐφημερίδες ἐξετάζουν μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὴν βρεττανικὴν προέλασιν, ἀποδίδουν δὲ εἰς αὐτὴν πραγματικὴν σημασίαν.

Ἐν τούτοις ὑποδεικνύουν ὅτι θὰ ἔπρεπεν ἵνα τὸ Βρεττανικὸν Ἀρχη-γεῖον διευκρινίσῃ ὁριστικῶς ἐὰν ἡ γερμανικὴ ὑποχώρησις εἶνε καταναγ-καστικὴ ἢ μήπως ὑποκρύπτῃ νέαν μέθοδον τακτικῆς.

— Ἡ κατάστασις ἐν Τουρκίᾳ.

Παρίσιοι, 2)15.—Ἡ εἴδησις τῆς πα-ραιτήσεως τοῦ πρίγκηπος Χαλήμ, Μεγάλου Βεζύρου τῆς Τουρκίας πα-ρήγαγεν αἰσθησιν ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπέτρεψεν εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ δημοσιεύσουν τὴν εἴδησιν ἄνευ σχολίων.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγφούρτης» δημοσιεύει ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Κων-πόλει ἀνταποκριτοῦ της, λέγοντος ὅ-τι ἡ παραίτησις αὕτη προεκλήθη συνεπείᾳ ζητημάτων κεινωνικῆς σπου δαιότητος καὶ οὐχὶ συνεπείᾳ πολιτι-κῆς ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς τῆς Τουρκίας. Ὁ ἀνταποκριτὴς προσθέτει ὅτι ὁ Ταλαὰτ εἶνε εἷς τῶν στύλων τῆς γερμανοτουρκικῆς φιλίας καὶ ὅτι οἱ Γερμανοὶ ὀφείλουν νὰ βλέπουν μὲ ἀμηχανίαν τὸν διορισμόν του.

Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις περὶ τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου, ὁ Ἔμβὲρ πασᾶς ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, ὁ Νεσὶμ βέης τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ Χαλὶλ βέης τῆς Δι-καιοσύνης. Τὸ ὑπουργεῖον θὰ συμ-πληρωθῇ μὲ τὸν Τζαβὶτ βέην. Ἐκτὸς τοῦ Ἔμβὲρ πασᾶ, πάντες οἱ λοι-ποὶ ὑπουργοὶ ἐσπούδασαν εἰς Πα-ρισίους.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΠΑΦΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. Ξ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ Δ. Ε. Δ.

Ἀγωγὴ 16)17.
Διαταγὴ 19)17.

ΜΕΤΑΞΥ

Παναγιώτου Θεοδώρου
ἐκ Λέμνης
Ἐναγόντος,

καὶ

Χριστοδούλου Χαραλάμπους ἐξ Ἀργάκας καὶ νῦν ἀγνώ-στου διαμονῆς
Ἐναγομένου.

Τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ζ. Μιλαμαΐ νιου δικηγόρου τοῦ ἄνω ὀνομασθέ-ντος Ἐνάγοντος αἰτοῦντος Διάταγμα τοῦ Δικαστηρίου τούτου διατάττον τινὶ τρόπῳ ἐπίδοσις τοῦ Κλητηρίου δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ πρὸς τὸν ε

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἐξάμηνος	» 5	Ἐξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Τῆι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 564

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1917.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Οὐδένα καὶ τὸν κοινότατον νησιώτην λανθάνει σήμερον ἡ ὑψίστη σημασία καὶ ἀξία διὰ τὸν τόπον τοῦτον τῆς γεωργίας καὶ τῆς καθόλου ἐκμεταλλεύσεως τοῦ φυσικοῦ πλούτου αὐτοῦ, τὰς ἀρίστας δὲ καὶ ἀποτελεσματικὰς μεθόδους τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης προώρισται νὰ δεικνύῃ καὶ διδάσκῃ τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα.

Οὐδένα δὲ σήμερον λανθάνει καὶ ἥκιστα πάντων τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τόπου δι' τοὺς ἀρίστους καὶ ἀποτελεσματικοὺς τρόπους καὶ τὰς μεθόδους ταύτας καταδεικνύει καὶ διδάσκει εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τῆς ὑπαίθρου χώρας ἡ ἐπιστήμη, καὶ τὸ Γεωργ. Τμῆμα ἀνήκει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀναποδράστως εἰς χεῖρας ἐπιστημονικάς, ἄλλως ἀποβαίνει ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ οὐχὶ ἁπλῶς μόνον φενάκη ἀλλὰ συνεπάγεται μεγάλας εἰς τὸν τόπον ζημίας καὶ διαρκεῖς.

Δι' εὐνοήτους λόγους ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερείας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Τμήματος τούτου, ὑφ' ἃς διατελοῦμεν συνθήκας πολιτικάς, αἵτινες τοὺς κρατοῦντας καθιστᾶσι πανισχύρους, ἀτελεσφόρητον δὲ πάντα ἔλεγχον οἱουδήποτε κλάδου κυβερνητικοῦ, διότι ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ τόπου ἀλλ' ἄλλοθεν καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ διορισμὸς ἀνεπιστήμονος διευθυντοῦ τῆς γεωργίας ἐγένετο παρὰ τὴν θέλησιν καὶ παρὰ τὰς διαρμαρτυρίας καὶ τὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ τόπου, αἱ συνέπειαι δὲ τοῦ ἀτόπου καὶ ἀκαίρου ὅλως διορισμοῦ τούτου εἶνε πολὺ λυπηραί. Ἓν βλέμμα καὶ ἐξ ἀπόπτου ἐπὶ τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ Γεωργ. Τμήματος ἀποκαλύπτει τὴν κρατοῦσαν ἐν αὐτῷ σύγχυσιν καὶ παραζάλην, ὥστε νὰ μὴ γίνηται τίποτε θεικόν, τίποτε μεθοδικόν, τίποτε ἀποτελεσματικόν.

Ἕνεκα τῆς ἀγνοίας τῆς διευθύνσεως παραγνωρίζονται αἱ ἀγαθαὶ ὑπηρεσίαι, ὑποτιμῶνται ἡ παραγκωνίζονται αἱ πραγματικαὶ ἱκανότητες καὶ παραλύονται αἱ χεῖρες αὐτῶν. Ἐπιπόλαιος μόνον ἐξέτασις θὰ ἐδείκνυεν ὅτι σχεδὸν τίποτε δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ θέσει τοῦ εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο, ἀφοῦ τοῦτο συμβαίνει ἀπὸ τῆς διευθύνσεως αὐτῆς.

Δὲν ἀκριβολογοῦμεν περὶ τούτων διότι ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκφρασθῶμεν σαφέστερον, δι' οὓς ἀνωτέρω προβάλλομεν λόγους, ἀλλ' οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου, ἂν θελήσωσι νὰ ἐρευνήσωσιν, ὡς ἔχουσι καθῆκον καὶ δικαίωμα, ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι εὐκόλως θ' ἀντιληφθῶσι ταῦτα, ἂν δὲν ἀντελήφθησαν μέχρι τοῦδε.

Διεύθυνσις ἀγνοοῦσα παντελῶς καὶ τὰ στοιχειωδέστερα τῆς γεωπονικῆς καθόλου ἐπιστήμης, πῶς δύναται νὰ ἐκτιμᾷ κατ' ἀξίαν τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰς γνώμας καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, πῶς δύναται νὰ ὁρίζῃ εἰς ἕκαστον τούτωντὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὴν ἐργασίαν οἱ ἃς εἰνεκα νὸς καὶ ἁρμόδιος καὶ πῶς δύναται νὰ προσδώσῃ εἰς τὴν ὅλην ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου Τμήματος τὴν δέουσαν κατεύθυνσιν πρὸς εὐόδωσιν τῆς ἀποστολῆς του ἐν τῇ Νήσῳ;

Εἰς τὸν κ. διευθυντὴν τῆς Γεωργίας ἀνεγνωρίσαμεν πάντοτε τὰς ἀρίστας διαθέσεις καὶ τὸν μᾶλλον ἔνθερμον ζῆλον ὑπὲρ τοῦ τόπου, καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπωφελῶς εἰς πᾶσαν ἄλλην κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν πλὴν τοῦ Γεωργ. Τμήματος, πρὸς τὸ ὁποῖον εἶνε παντελῶς ξένος καὶ ἄσχετος.

Ὁσονδήποτε ζῆλον καὶ ἂν ἔχῃ ὅλον τὸ προσωπικὸν τοῦ Γεωργ. Τμήματος, θὰ ἦτο ἀνωφελής, διότι ἀδυνατεῖ ἡ διεύθυνσις νὰ χρησιμοποιήσῃ τοῦτον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου, ἀφοῦ καὶ τὸν ἑαυτῆς δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ.

Μετὰ πάροδον μακρῶν ἐτῶν καὶ μεγάλας δαπάνας καὶ ὠφελήθῃ νὰ ἐφελκύσῃ εἰς ἑαυτὸ τὸ Γεωργ. Τμῆμα τὴν προσοχὴν τοῦ γεωργικοῦ κόσμου καὶ νὰ κατακτήσῃ ὁπωσδήποτε τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ὑπῆρξε τὸ μεγαλείτερον καὶ θετικώτερον κατόρθωμα τοῦ Τμήματος τούτου· ἀπό τινος, ὅμως, ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης συγχύσεως ἐν τῇ καθόλου ὑπηρεσίᾳ του, ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη ἐξηυθένησε καὶ τείνει νὰ ἐκλίπῃ, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἦτο μεγίστη ἀπώλεια χρόνου καὶ χρήματος καὶ μεγίστη ζημία εἰς τὴν παραγωγικὴν ἱκανότητα καὶ ἀξίαν τοῦ λαοῦ τούτου.

Οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι ἀναλογίζονται βεβαίως τὴν μεγάλην καὶ καθολικὴν διὰ τὴν Νῆσον σημασίαν τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος, ὥστε νὰ θεωρήσωσιν ὕψιστον καθῆκον αὐτῶν ὅπως ἐρευνήσωσι καὶ ἐξακριβώσωσι τὰ κατὰ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπικρατοῦσαν περὶ τούτων γνώμην παρ' ἅπαντι τῷ γεωργικῷ κόσμῳ.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γεωργ. Τμήματος εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν διατελοῦσα μετὰ τοῦ γεωργικοῦ ἰδίᾳ κόσμου καθίσταται πολλαχῶς ἐπαισθητὴ εἰς αὐτόν, ὥστε νὰ δύναται οὐδεὶς νὰ ἔχῃ ὀρθὴν καὶ σαφῆ γνώμην περὶ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῆς.

Ἂς ἀποταθῶσι πρὸς μεγάλους καὶ μικροὺς γεωργοὺς καὶ ἄλλους καλλιεργητάς, ἵνα μάθωσι τί ἔμαθον καὶ τί ἐδιδάχθησαν ἡ ὠφελήθησαν παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεωργ. Τμήματος κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, ἔτη μάλιστα κρισιμώτατα, καθ' ἃ πᾶσαι αἱ πεπολιτισμέναι Κυβερνήσεις ἐντατικώτατην ἔφερον τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν αὐτῶν ἐπὶ τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως καὶ παραγωγῆς.

Ἂς ζητήσωσι νὰ μάθωσι τὰ προσόντα ἑκάστου τῶν τε ἀνωτέρων καὶ τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Γεωργ. Τμήματος, καὶ ἂς ἐξετάσωσι τίνα τούτων ἕκαστος ἔχει δικαιοδοσίαν καὶ ὑπηρεσίαν, καὶ πολὺ φοβοῦμεθα ὅτι θὰ ἐκπλαγῶσι διὰ τὴν κρατοῦσαν σύγχυσιν, καὶ τοῦτο οὐχὶ ἐκ προαιρέσεως κακῆς τῆς διευθύνσεως, ἀλλ' ἐξ ἀγνοίας αὐτῆς, μὴ δυναμένης νὰ διαγινώσκῃ καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν ἑκάστου τούτων, ἀφοῦ ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, καὶ καταντᾷ νὰ γίνεται θῦμα πάσης ἄλλης ἐπιτηδειότητος καὶ δεξιότητος ξένης ὅλως πρὸς τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς γεωργίας καὶ τῶν ἄλλων παραγωγικῶν πόρων τῆς Νήσου.

Κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον, ἧς αἱ ἐργασίαι πάντως δὲν θὰ βραδύνωσι πολὺ ἔτι, ἂς ἐπιληφθῶσιν οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι τοῦ ζητήματος τῆς διευθύνσεως τοῦ Γεωργ. Τμήματος, βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ παράσχωσι μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον, οὗτινος ἐτάχθησαν ἄγρυπνοι φύλακες καὶ συνήγοροι παρὰ τῇ Κυβερνήσει.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ

—Τὸ χριστιανικὸν ἔργον τῶν γυναικῶν. Ἡ διττὴ παίδευσις αὐτῶν.—Πουλχερία, Ἀθηνᾶς ἡ Εὐδοξία, Θεοδώρα ἡ Κυπρία.

Εἴδομεν ὅτι ὁ γυναικεῖος κόσμος οὐχ ἧττον τοῦ ἀνδρικοῦ συνετέλεσεν εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἑδραίωσιν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, διὰ τῆς ἀκλονήτου εἰς ταύτην ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, οὐδ' ὑπέμεινε μόνον μετὰ τῆς αὐτῆς ἢ καὶ μείζονος ἴσως καρτερίας τὸν μαρτυρικὸν θάνατον κατὰ τοὺς διωγμούς, ἀλλ' ἐφεξῆς ἐθεράπευσε καὶ ἀνέπτυξε τὰς κατ' ἐξοχὴν χριστιανικὰς ἀρετάς, τὴν ἀγαθοεργίαν, τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν πρὸς τὰ κατατρυχόντα ἑκάστοτε δεινὰ τὰς συγχρόνους κοινωνίας.

Ἡ γυνὴ ὡς χριστιανὴ ἀναδείκνυται ἀληθὴς ἄγγελος ἀγαθὸς τῶν πασχόντων καὶ ταλαιπωρουμένων, καὶ αὐτὴ μάλιστα ἀνέλαβε τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἐκπληροῖ μετὰ θαυμαστῆς καρτερίας καὶ ἐθελοθυσίας τὰς ἐντολὰς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀφ' ὧν οἱ νόμοι καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.

Ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία ἐκήρυξε τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἰσότητα, τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον, τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς τὴν ἀνταπόδοσιν καὶ ἀνταπεκρίνετο διὰ τοῦτο εἰς τε τοὺς εὐγενεστάτους πόθους καὶ τὰς ἠθικὰς χρείας τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἡ γυναικεία εὐαισθησία καὶ τρυφερότης προσαρμόζονται εἰς ταύτας κατὰ τρόπον θαυμάσιον.

Εἴδομεν τὴν εἰδωλολάτρην καὶ μέγαν διδάσκαλον Λιβάνιον ἐπὶ τῇ ἀρετῇ τῆς μητρὸς τοῦ μαθητοῦ του Ἰωάννου, τοῦ ἐπικληθέντος ὕστερον Χρυσοστόμου ἀναφωνοῦντα:

Ὦ θεοὶ τῆς Ἑλλάδος, οἵας γυναῖκας ἔχουσιν οἱ χριστιανοὶ οὗτοι!

Ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον, αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἤγειρε μὲν τὴν πολυτέλειαν τῶν συγχρόνων πλουσίων γυναικῶν, προβάλλει ὅμως ὡς καύχημα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ὅτι πλείστοραι γυναῖνες ὑπάρχουν ἀφιερωμέναι τῷ Θεῷ ἢ σύζυγοι καὶ μητέρες, διότι πράγματι, αἱ χρηστότεραι τῶν παρθένων καὶ καρτερικώτεραι περὶ τὴν ἀνασκησιν τῆς ἀρετῆς διακρίνουν τοῦ κόσμου ἀσπαζόμεναι τὸν αὐστηρὸν μοναχικὸν βίον καὶ περιβαλλόμεναι τὸ μοναχικὸν ῥάσον, αἱ μοναχαὶ δὲ ἀφωσιοῦντο μάλιστα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν, τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀπόρων καὶ εἰς θάνατον ἐνίοτε ἑκουσίως ἐκτιθέμεναι χάριν εὐποιΐας πρὸς τὸν πλησίον, καὶ γενικῶς ἐθυσίαζον τὰ μέγιστα ἐγκόσμια ἀγαθά, νεότητα, κάλλος, πλοῦτον.

Ἡ γυνὴ διὰ ταῦτα δὲν εἶνε πλέον ἡ θελκτικὴ αἰχμάλωτος ἐν τῷ γυναικωνίτῃ ἀλλὰ κατακτᾶται τὴν τιμὴν καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς κοινωνίας ὅλης καὶ ἀποκαθίσταται οὐχὶ ἡ ταπεινὴ σύζυγος ἀλλ' ἡ ἀγαθὴ καὶ τετιμημένη σύντροφος καὶ συναγωνιστὴς τοῦ ἀνδρός.

Ἡ θύραθεν παιδεία δὲν ἦτο βεβαίως εἰς πάσας τὰς γυναῖκας προσιτή, ἡ Ἐκκλησιαστ. ὅμως παιδεία ἦτο ἀπαραίτητος εἰς τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν, καὶ ἐπειδὴ Ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα ἦτο ἡ Ἑλληνική, κατ' ἀνάγκην αἱ μοναχαὶ καὶ κατ' οἶκον παραμένουσαι αἱ παρθένοι ἠσχολοῦντο εἰς τὴν Ἑλλην. γλῶσσαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν, καὶ λεληθότως πως ἐμυοῦντο μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τὴν θύραθεν παιδείαν, εἶνε γνωστὸν δὲ πόσον ἐν συνδυασμῷ τοῦτον ἐπήνεσαν καὶ ἐνεκωμίασαν οἱ τρεῖς Μεγάλοι Ἱεράρχαι.

Ἐὰν δὲν δυνάμεθα νὰ πληροφορηθῶμεν ἀμέσως περὶ τῆς νέας καὶ ἴσης πρὸς τὸν ἄνδρα θέσεως τῆς γυναικὸς κατὰ τὸν μεσαιωνικὸν Ἑλληνισμόν, δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ταύτην, ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ τοῦ προσώπου ὅπερ διαδραματίζει ἐφεξῆς ἡ γυνὴ εἰς τὰς ἀνωτέρας κοινωνικὰς τάξεις καὶ δὴ εἰς αὐτὰ τὰ ἀνάκτορα.

Ἡ Πουλχερία, ἀδελφὴ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἀφοῦ τῷ 414 ἀνεκηρύχθη Αὐγοῦστα, ἀφοσιωθεῖσα εἰς τὸν παρθενικὸν βίον, διήγαγεν ἐν χρηστότητι καὶ εὐσεβείᾳ, ἐκυβέρνησε δὲ τὸ Βυζάντιον ἐπὶ 40 ὅλα ἔτη. Φιλόκαλος καὶ φιλόμουσος οὖσα ἐξελέξατο ὡς σύζυγον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ Βασιλέως τὴν ἀθῆδα Ἀθηναΐδα, κόρην τοῦ φιλοσόφου Λεοντίου, ἣν περιέγραψε πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἀδελφόν της ὡς ἑξῆς:

Εὔστολον, λεπτοχαράκτηρον, εὔρινα, ἀοπροτάτην ὡσεὶ χιών, μεγαλόφθαλμον, οὐλοξανθόκομον, ὑποκεχαρισμένην, σεμνόποδα, ἐλλόγιμον, ἑλλαδικήν, παρθένον».

Ἡ Ἀθηναΐς ἄρα, εἶνε τέλειος τύπος τῶν τότε ἀνθιδῶν, καὶ ὅταν ἀναλογισθῶμεν ἄλλην περιφανῆ ἀνθίδα προγενεστέραν κατὰ ἕνα σχεδὸν αἰῶνα, τὴν περιώνυμον Ὑπατίαν τὴν διδάσκαλον τοῦ περιφήμου ἐπισκόπου Κυρήνης Συνεσίου, δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν τίνας γυναῖκας ἔτρεφον αἱ Ἰοστέφανοι Ἀθῆναι καὶ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ Ὑπατία παρέμεινεν εἰδωλολάτρις, καὶ ὡς τοιαύτη εὗρε θάνατον οἰκτρὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἡ Ἀθηναΐς ὅμως ἠσπάσθη τὸν χριστιανισμὸν μετονομασθεῖσα Εὐδοξία καὶ ἀναδειχθεῖσα Βασίλισσα τοῦ Βυζαντίου ἐνεσάρκωσεν ἐν ἑαυτῇ τὴν ἕνωσιν καὶ συγχώνευσιν τῆς Ἑλληνικῆς μετὰ τῆς Χριστιανικῆς παιδείας. Ἡ Εὐδοξία ὡς Ἑλλαδικὴ καὶ μεμουσωμένη Ἑλληνὶς καὶ δὴ ἀτθὶς ἐνεφορεῖτο ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἔγνω ὅπως ἐκκαθάρῃ τὰ ἀνάκτορα καὶ τὴν αὐλὴν τοῦ παρακμάσαντος ἤδη ρωμαϊσμοῦ ἀντικαθιστῶσα τοῦτον διὰ τοῦ ἀειζώου καὶ ἀειθαλοῦς Ἑλληνισμοῦ, εἰσήγαγεν εἰς τὴν Αὐλὴν αὐτῆς τρόπους καὶ ἤθη Ἑλληνικά, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀνέδειξεν ἐν αὐτῇ κυρισρχοῦσαν, συνέθηκε δὲ ποιήματα καὶ ἄλλας συγγράφας καὶ κατέστη ὁ μέγας πρόδρομος τοῦ ἐξελληνισμοῦ τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους. Περιελθοῦσα εἰς διάστασιν καὶ ἐχθρότητα πρὸς τὴν Πουλχερίαν, ἐζήτησεν, ὡς ποτε ἄλλοτε ἡ ἁγία Ἑλένη, παρηγορίαν καὶ ἠσυχασμὸν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ κατὰ τὴν πορείαν αὐτῆς δὲν παρέλειπε νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τῆς ἐπιρρώσεως καὶ ἀνυψώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐν τῷ χριστιανισμῷ. Εἰς Ἀντιόχειαν γενομένη, πόλιν τότε περίβλεπτον, καὶ ἑστίαν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, παρέστη εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ ἐπὶ δίφρου καθημένη βασιλικοῦ εἶπεν ἐγκωμιαστικὸν πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην λόγον εὔγλωττον καὶ ὑφηλόν. Ἠττηθεῖσα ἐν τῷ ἀνταγωνισμῷ περὶ τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῆς ἀνδραδέλφης Πουλχερίας ἐστερήθη πάσης βασιλικῆς τιμῆς καὶ διῆγαγεν ἐν ἐξορίᾳ, ἀποβιώσασα ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 67ῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, καὶ μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς διαμαρτυρομένη κατὰ τῶν σατανικῶν διαβολῶν καὶ διαβεβαιοῦσα ὅτι οὐδέποτε ὑπερέβαλε τὰ ὅρια τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὸν σύζυγον καθήκοντος.

Πόσον βαθέως καὶ μονίμως ἐπέδρασεν ἡ Εὐδοξία ἐπὶ τῆς αὐλῆς καὶ τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς παρουσίας καὶ τῆς ἑλληνοπρεποῦς δράσεως αὐτῆς ἐγένετο δῆλον καὶ ἐκ τούτου. Τῷ 419 ὁ Θεοδόσιος ἐπέτρεψε τὴν ἑλληνιστὶ σύνταξιν τῶν διαθηκῶν, καὶ τῷ 425 ἵδρυσεν ἐν Κ)πόλει ἀνώτερον ἐκπαιδευτήριον, ἐπιστημονικὸν τοῦτο, ἐν ᾧ ἡ λατινικὴ, τέως κυριαρχοῦσα, ἐτέθη ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὴν Ἑλληνικήν, καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων τούτων ἄρχεται ὁ ραγδαῖος ἐξελληνισμὸς τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους.

Ἡ Εὐδοξία καὶ αἱ περὶ αὐτὴν Κυρίαι τῆς Αὐλῆς προσέκρουσαν εἰς τὴν ἄκραν αὐστηρότητα τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐπεσκιάσθη καὶ ἠμαυρώθη ἐν τῇ συνειδήσει τῶν τότε χριστιανῶν, οὐχ ἧττον ὡς εἴδομεν, ἐτερμάτισε τὸν βίον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ μετανοίᾳ, καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐτυχίας αὐτῆς ἀπετέλεσε τὸν ἑλληνοχριστιανικὸν τύπον ὅστις θὰ κατίσχυεν ἐν τέλει, καθ' ὃν ἡ χριστιανικὴ αὐστηρότης θὰ συνεκεράννυτο μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς λεπτότητος καὶ χάριτος τῆς ζωῆς.

Ὁ Ἑλληνισμὸς μετ' εὐγνωμοσύνης ἀϊδίου τιμᾷ καὶ ὀφείλει νὰ τιμᾷ τὴν μνήμην αὐτῆς. Ἡ Εὐδοξία ὁπωσδήποτε ἐγένετο περικαλλὲς καὶ αὐῶδες ἄνθος τοῦ ἑλληνικοῦ καθαρῶς λειμῶνος, καὶ ἐκαρποφόρησεν ἐν τῷ χριστιανικῷ θερμοκηπίῳ, καὶ ἡ καρποφορία ἀπέβη ἤρεμος καὶ βραδεῖα, ἀλλ' ἀπέφερε σὺν τῷ χρόνῳ γενναίους καρπούς.

Ἡ ἰδιοτροπία τῆς τύχης καὶ ἡ παράδοξος συγκυρία περὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν ἄξιωμα ἐν Βυζαντίῳ ὡς καὶ περὶ πάντα τάλλα ἀξιώματα ἤγαγον τὸν Ἰουστινιανὸν ἐπὶ τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον καὶ παρ' αὐτῷ τὴν αὐτοκράτειραν Θεοδώραν τὴν Κυπρίαν.

Ὁ πατὴρ τοῦ Ἰουστινιανοῦ Ἰουστῖνος, ὁ ἀδοκήτως αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς εἶχε γεννηθῇ εἰς Σκαύπους τῆς Δαρδανίας παρὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν ἐκ γονέων χωρικῶν, σλαῦος ἄρα τὴν καταγωγὴν καὶ ὡς στρατιώτης εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν, ὅπου προῆλθε εἰς ἐξκουβίτορα ἤτοι ἡγεμόνα τῶν βασιλικῶν σωματοφυλάκων, σύζυγον δ' ἔσχε σλαυΐδα ὠσαύτως τὴν Λουπικίαν ἥτις στεφθεῖσα Αὐγοῦστα ἀνευφημήθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὸ εὐφημότερον Εὐφημία, ἦτο δὲ τόσον ἀγράμματος ὁ Ἰουστῖνος, ὥστε ἠγνόει τὰ τέσσαρα γράμματα ἐξ ὧν συνέκειτο ἡ λέξις *legi* (ἀνέγνων) ἣν οἱ βασιλεῖς τότε ἰδίᾳ χειρὶ ὤφειλον νὰ γράφωσιν ἐπὶ τῶν διαταγμάτων. Ἀνεψιὸς τούτου ἐπ' ἀδελφῇ ἐγένετο ὁ Ἰουστινιανός, ἐν Δαρδανίᾳ καὶ αὐτὸς γεννηθεὶς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἰστὸκ, ἡ δὲ μήτηρ του Βιγλενίτζα, αὐτὸς δὲ ἐκαλεῖτο Οὐπράβδα, ὀνόματα σλαυϊκά.

Τὸν Οὐπράβδαν αὐτὸν μετεκάλεσεν εἰς Κων)πολιν ὁ θεῖος του Ἰουστῖνος καὶ μετωνόμασεν ἐπὶ τὸ λατινικώτερον Ἰουστινιανόν, ἐξεπαίδευσε δὲ ἐπιμελῶς προορίσας αὐτὸν ὡς διάδοχόν του, καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς ἔτυχεν εὐρυτάτης παιδείας, ἀλλ' ἡ βάρβαρος καὶ σκοτεινὴ καταγωγή του διατήρησε τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς καὶ ἐπὶ ἄλλα καὶ περὶ τὴν ἐκλογὴν συζύγου.

Ἔζη ἐν Κων)πόλει Κύπριός τις τοῦνομα Ἀκάκιος, ἀρκτοτρόφος, ἐπιμελητὴς δηλονότι θηρίων διὰ τὸν Ἱππόδρομον, καὶ οὗτος ἀποθανὼν κατέλιπε τρεῖς θυγατέρας, τὴν Κομιτώ, τὴν Θεοδώραν καὶ τὴν Ἀναστασίαν, καὶ τούτων ἡ πρεσβυτάτη ἦτο ἑπταέτις. Ἠλικιωθεῖσαι αἱ ὀρχησταὶ αὗται ἐπεδόθησαν εἰς τὸ θεατρικὸν στάδιον παριστάνουσαι ἀναίσχυντα μιμήματα. Ἡ μικρὰ Θεοδώρα ἔφερε δουλικὸν χειριδωτὸν χιτῶνα συνοδεύουσα τὴν ἀδελφήν της ὀρχηστρίδα Κομιτώ, προκαλοῦσα τὸν γενικὸν γέλωτα διὰ τῶν σκωμμάτων καὶ τῶν μορφασμῶν δι' ὧν ἐδέχετο τὰ καταφερόμενα ραπίσματα, καὶ ἔξω τῆς σκηνῆς ἐγίνετο θῦμα τῆς κτηνωδίας τῶν γελωτοποιῶν ἐξοκείλασα οὕτω πρωΐμως εἰς ἀνολασίαν ἀπερίγραπτον.

Οὕτω διάγουσα ἡ Θεοδώρα ἐν ἐσχάτῃ ἀπωλείᾳ ἐξήνθησεν ὅμως εἰς κάλλος θαυμαστὸν καὶ ἀπέβη ἡ Κυπρία αὕτη κόρη μία τῶν διασημοτάτων ἑταιρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ βίος αὐτῆς ἐγένετο περιπετειωδέστατος καὶ μετὰ μακρὰς περιπλανήσεις καὶ περιπετείας ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετέβαλε τρόπον ζωῆς, ἀποχωρήσασα εἰς οἰκίαν πενιχρὰν ἣν μετεσκεύασεν ὕστερον εἰς πολυτελὲς καταγώγιον τῶν γυναικῶν, ἐφ' ὅσαι ἀπέπτυον τὸν ἀσεμνον βίον, καὶ ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν νήθουσα ἔρια καὶ περὶ

άλλα ἔργα γυναικεῖα ἀσχολουμένη.

Ἐκεῖ ἐγνώρισεν αὐτὴν ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ ἠράσθη αὐτῆς παραφόρως, ὥστε νὰ παρίδῃ τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ κάλλος ὅλων τῶν θυγατέρων τῶν εὐγενῶν οἴκων τῆς Κων)πόλεως καὶ νὰ λάβῃ αὐτὴν σύζυγον παρὰ τὴν θέλησιν καὶ τῆς θείας του Εὐφημίας καὶ τοῦ θείου του Ἰουστίνου, καὶ ὅτε ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνηγορεύθη συνάρχων, ἡ Θεοδώρα ἐχαιρετίσθη ὡς Αὐγοῦστα καὶ ἔδωκεν ἀπὸ κοινοῦ τὸν ὅρκον τῆς πίστεως τῶν ὑπηκόων. Ἡ Θεοδώρα οὕτω παραδόξως ἀνελθοῦσα τὸν μέγιστον τῶν αἰώνων ἐκείνων Θρόνον δὲν ἐγένετο ἀναξία τῆς παραδόξου τύχης αὐτῆς, διότι διετέλεσε σύζυγος πιστή, βασιλὶς γενναία καὶ πολλάκις σύμβουλος συνετὴ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, διετήρησε δὲ καὶ τὸ ἐξαίσιον κάλλος αὐτῆς, αὐτὸς δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνεκήρυξεν ἐν τῇ ὀγδόῃ αὐτοῦ νεαρᾷ τὴν σύνεσιν τῆς συζύγου καὶ ἐγκωμίασε τὰς σοφὰς αὐτῆς συμβουλάς. Ὁ μεγαλοπράγμων καὶ σιδηροῦς χαρακτὴρ τῆς αὐτοκράτειρας Θεοδώρας ἐξέλαμψε κατὰ τὴν περιώνυμον ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσιν τοῦ Νίκα, καθ' ἣν στιγμὴν ἀποδειλιάσας ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν αὐλικοί, ἐσώθη διὰ τῆς εὐσταθείας καὶ ὑπερόχου γενναιότητος τῆς Θεοδώρας, ἥτις ἐγερθεῖσα ἐν μέσῳ τοῦ κατεπτοημένου συμβουλίου εἶπε:

«Καὶ ἂν ἡ φυγὴ ἤθελεν εἶναι ὁ μόνος τῆς σωτηρίας ἡμῶν τρόπος, πάλιν ἤθελον νομίσει αὐτὴν ἀσύμφορον. Ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἵνα ἀποθάνῃ, ὁ δὲ βεβασιλευκὼς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀνεχθῇ νὰ γίνῃ φυγάς. Μὴ γένοιτο νὰ ἴδω ἐμαυτὴν ἀπογεγυμνωμένην τῆς ἁλουργίδος ταύτης, μηδὲ νὰ ζήσω τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἣτε θὰ ἔπαυον νὰ προσαγορεύωσί με Δέσποιναν. Ἐὰν θέλῃς, ὦ βασιλεῦ, νὰ σωθῇς, οὐδὲν τούτου εὐκολώτερον· χρήματα ἔχομεν πολλὰ καὶ ἰδοὺ ἡ θάλασσα, ἰδοὺ τὰ πλοῖα. Συλλογίσου ὅμως μήπως διασωθεὶς, θεωρήσῃς ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ θάνατος ἦτο προτιμότερος τοιαύτης σωτηρίας. Τὸ κατ' ἐμὲ ἀποδέχομαι τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο λόγιον, ὅτι καλὸν ἐντάφιον ἡ βασιλεία ἐστίν».

Οἱ γενναῖοι οὗτοι λόγοι ἐνέπνευσαν καὶ γενναίας ἀποφάσεις· ἡ στάσις κατεβλήθη καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς παρέμεινεν αὐτοκράτωρ, καὶ συνετελέσθησαν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ τοσαῦτα μεγάλα καὶ γενναῖα, ὥστε δικαίως νὰ φρονῇ ἡ ἱστορία ὅτι ἡ Θεοδώρα ἐγένετο μέγας παράγων ἐν τῇ βυζαντιακῇ αὐτοκρατορίᾳ.

(ἀκολουθεῖ)

Λευκωσία

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ο ΚΡΟΜΕΡ ΚΑΙ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ὁ Λόρδος Κρόμμερ τυγχάνει γνωστὸς εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς φίλος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, διατελέσας ὑπάλληλος τῆς Ἑπτανησιακῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκμαθὼν τὴν νεοελληνικήν, τῇ βοηθείᾳ δὲ ταύτης ἐξέμαθε τὴν ἀρχαίαν, καὶ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του διέθετεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν καὶ ὑπὲρ τῆς θεραπείας αὐτῆς πρὸ ἑνὸς ἔτους διέθετο δωρεὰν χιλιόλιρον ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὁ Κρόμμερ ἀπὸ τοῦ 1883 ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δηλ. τῆς κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ 1907 διηύθυνε τὰς ὑποθέσεις τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἠσκησεν ἐν αὐτῇ πολιτικήν, ἧς ἡ μελέτη καὶ γνῶσις ἐνδιαφέρει τὸν Κυπριακὸν λαόν, διατελοῦντα ὑπὸ τὴν Βρεττανικὴν κυριαρχίαν.

Διὰ ταῦτα μεταφράσαντες καταχωρίζομεν ὧδε νεκρολογίαν ὑπὸ τοῦ Γάλλου Ἰωσὴφ Γκαλτιέ. (*Joseph Galtier*) σύντομον σχετικῶς ἀλλὰ περιεκτικήν:

«Ὁ Λόρδος Κρόμερ οὗτινος ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος χθὲς (18)31 Ἰανουαρίου) ὑπῆρξε δεξιὸς καὶ ἀποφασιστικὸς ἐργάτης τοῦ ἀγγλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἐπὶ 34 ἔτη 1883 - 1917, διηύθυνε τὰς ὑποθέσεις τῆς Αἰγύπτου· «Εἶνε ὁ διδάσκαλός μας εἰς ὅλα», ἔλεγε περὶ αὐτοῦ ὁ Κίτσενερ, μετὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ Σουδάν. Καθ' ἣν στιγμὴν κατέλιπε τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά του ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ δωρεὰν £50,000. Ἡ Ἀγγλία ἐννοεῖ ν' ἀμείβῃ γενναίως ἐξ εὐγνωμοσύνης ἐθνικῆς καὶ νὰ τιμᾷ τοὺς ἀξίους ὑπηρέτας αὐτῆς. Κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, ὅτε ἐδέησε νὰ ὁρισθῇ πρόεδρος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Δαρδανελλίων, ἡ ἐκλογὴ τῶν συμπατριωτῶν του ἐζήτησε τὸν Λόρδον Κρόμερ ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του. Πνεῦμα πλουσίως καλλιεργημένον, λόγιος (*scholar*) πιστὸς παραμείνας εἰς τὴν ἀναστροφὴν μετὰ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ φιλοσόφων, ἐδημοσίευσε πολλὰ ἔργα. «Ἐν τούτων «Ἀρχαῖος καὶ σύγχρονος ἰμπεριαλισμός.» (*Ancient and noderne imperialism*) εἶνε δοκίμιον κεκτημένον μοναδικὴν ἀξίαν ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας τοῦ συγγραφέως του.

Δὲν θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀμφισβητήσῃ εἰς τὸν Λόρδον Κρόμερ ὅτι ἦτο ἁρμόδιος νὰ πραγματευθῇ τὸ θέμα τοῦτο. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἔργου του—δημοσιευθέντος ἄρτι—ἀποδεικνύει ἡμῖν ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις ἀφιέρωσε τὴν ζωήν του εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις καὶ τὰς διοικητικάς, οὐδέποτε ἠδιαφόρησε πρὸς μελέτας παντὸς εἴδους περὶ τῆς τέχνης τοῦ κυβερνᾶν τοὺς λαούς. Εὗρε καιρὸν νὰ πλουτισθῇ διὰ γνώσεων ποικίλων καὶ ἑδραίων, τὰς ὁποίας ἐτήρησεν ἀπὸ τῆς μαθητείας του ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (*College*) καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἡ ὑψηλὴ καὶ ἰσχυρὰ κλασικὴ του μόρφωσις ἐπιβεβαιοῦται ἐν πάσῃ σελίδι. Ὀλίγοι ὑπάρχουσιν ἄνδρες πολιτικοί, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναγνώσωσι τὸ κείμενον καὶ ἑρμηνεύσωσιν, ὡς ὁ Κρόμερ, Ἡρόδοτον, Θουκυδίδην, Δημοσθένην καὶ Πολύβιον. Ἐνῷ παρ' ἡμῖν ἡ κλασικὴ παίδευσις ἄγει εἰς σχέσεις μᾶλλον ἢ ἧττον στενὰς πρὸς τὰ Λατινικά, οὐχὶ σπανίως ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀπαντῶσιν ἀρχαῖοι μαθηταὶ τῆς Ὀξφόρδης ἢ τῆς Κανταβρυγίας, οἵτινες ἔχουσιν οἰκείως πρὸς τὴν Ἑλληνικήν.

Τὸ βιβλίον τοῦ Λόρδου Κρόμερ δὲν εἶνε ἔργον διδακτικόν. Δὲν χωρεῖ κατὰ σχέδιον αὐστηρὸν καὶ δὲν διαιρεῖται εἰς κεφάλαια. Εἶναι ἀληθῶς ὁ λόγος πρὸς τὸ νόημα, ὡς ἠννόουν αὐτὸν οἱ συγγραφεῖς μας ἄλλοτε. Καίτοι φέρει εἰς φῶς τὰς ἀναλογίας καὶ τὰς ἀντιθέσεις, ἃς παρέχουσιν ὁ ἰμπεριαλισμός, ὁ ἀρχαῖος καὶ ὁ νέος, δὲν εἶνε παράλληλος κατὰ κανόνα. Κατ' αὐτὸν ὁ ἰμπεριαλισμὸς εἶναι ἀρχαῖος ὅσον ὁ κόσμος, ἀλλὰ δὲν θὰ περιπλανηθῶμεν εἰς τὰς προϊστορικὰς ἐκείνας περιόδους. Τὸ πρῶτον παράδειγμα ἰμπεριαλισμοῦ ἐδόθη ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν. Παράδειγμα ἀνεπαρκὲς ἄλλως καὶ βραχύ. Αἱ Ἀθῆναι ἠννόησαν ὅτι, ἵνα ἄρχωσιν, εἶχον ἀνάγκην τῆς κυριαρχίας τῆς θαλάσσης. Ἀπώλεσαν ταχέως τὴν κυριαρχίαν ταύτην εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς. Ἡ πολιτεία των ἐκώλυεν αὐτὰς νὰ μετέρχωνται ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικήν, ὑποβάλλουσαι πάσας τὰς λητέας ἀποφάσεις εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἀπαγορεύουσαι εἰς ἑαυτὰς νὰ παραδεχθῶσι συνολικὸν σχέδιον μόνιμον, ἐβράδυνον περὶ τὰς λεπτομερείας. Ἠδύναντο νὰ διαγραμματεύωνται τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους εἰς τὰς τριόδους. Ἡ Ἀθηναϊκὴ δημοκρατία, δηλαδὴ δημοκρατία ἀπόλυτος, παραμένει, πράγματι, μοναδικὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὸ πείραμα τοῦτο δὲν ἐπανελήφθη ἄλλοτε ἐν συνόλῳ, οἱ Ἕλληνες δὲν ἠννόησαν τὸν ἰμπεριαλισμὸν ὡς οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ σημερινοὶ λαοί. Ὁ Ρωμαῖος, σοβαρὸς καὶ πρακτικός, ἦτο ἁρμοδιώτερος πρὸς τὴν ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν ἢ ὁ ἀπειθάρχητος, ἰδεολόγος Ἕλλην, ὅστις εἶχε ζωηρότατον τὸ αἴσθημα τοῦ ἀτομισμοῦ. Ὁ Ρωμαῖος ἔκαμνε τὸν νόμον καὶ ἐγνώριζε νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτόν· ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τάφου ἀνῆκεν εἰς ἑταιρείας δημιουργηθείσας ὅπως ἐννοῶσιν αὗται τὰς ἰμπεριαλιστικὰς τάσεις». Ἡ Ρώμη, δύναται, λοιπὸν νὰ παράσχῃ μαθήματα εἰς τοὺς συγχρόνους λαούς. Ὑπάρχουσιν ἐκπληκτικαὶ ἀναλογίαι μεταξὺ ταύτης καὶ τούτων. Αἱ ἀνάγκαι τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἀμύνης μεγάλου κράτους ὦθησαν αὐτὴν πάντοτε ὅπως ἐπεκτείνῃ τὰ ὅριά του. Ἄλλοτε, ὡς σήμερον, τὰ μέτρα ταῦτα σωτηρίας ἀπεκηρύττοντο ἐχλευάζοντο, καὶ ἐπολεμοῦντο. Τὰ ἀπέδιδον εἰς τὸ κυριαρχικὸν πνεῦμα, εἰς τὴν μανίαν κατακτήσεων—καὶ ἴσως, θὰ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσωμεν ἐν περιθωρίῳ τῆς σκέψεως τοῦ λόρδου Κρόμερ, δὲν εἶχε πάντοτε ἄδικον.

Παρὰ Ρωμαίοις, ἡ ἀριστοκρατία ἀντετίθετο εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην τῆς ἐξαπλώσεως ἐρρωμένως. Ὁ Σκιπίων καὶ ὁ Κάτων ἀντεπροσωπεύουν ὅ,τι θὰ ἐκαλοῦμεν σήμερον «Μικρορωμαίους».

Ἠγωνίσθησαν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Γλάδστωνος καὶ τοῦ λόρδου Γράμβιλ, οἵτινες τῷ 1882, ἠρκοῦντο νὰ ὑπάγωσιν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν τοῦ Τραϊανοῦ καὶ τοῦ Ἀδριανοῦ, ὁ Φλῶρος διηρωτᾶτο ἂν ἡ Ρώμη δὲν ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν μᾶλλον ἢ νὰ διατρέχῃ κίνδυνον ν' ἀπολεσθῇ ὑπὸ τοῦ μεγέθους αὐτῆς. Δυνάμεις ἰσχυραὶ καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ διευθύνωσι, ἠσκοῦντο, πράγματι, πρὸς τὴν διεύθυνσιν κατακτήσεων. «Ἀνθύπατοι καὶ ἀρχηγοὶ φιλόδοξοι—πρότυπα τοῦ Ἄγγλου Οὐῶρρεν Ἅστιγξ καὶ τοῦ Ρώσου Σκόβελεφ, οἵτινες εἶχον ἑλατήρια λόγους προσωπικοὺς ἢ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐτεμβαίνουσι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ἐξεβιάζον σταθερῶς τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν. Ἐξ ἄλλου, οἱ Ρωμαῖοι ἀνεζήτουν ὡς φυσικὰ ὅρια τοῦ κράτους των, ὄρια φυσικά, τὴν θάλασσαν ἢ τὴν ἔρημον. Ἐν Γαλατίᾳ, ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ἀφρικῇ. εἶχον εὕρῃ τοὺς φραγμοὺς τούτους. Πρὸς βορρᾶν καὶ Ἀνατολὰς ἔλειπον τοιοῦτοι, καὶ πραγματικῶς, ὁ Βορρᾶς καὶ ἡ Ἀνατολή, ὡς εἶπεν ὁ *Bryce*, κατέστρεψαν τὴν Ρώμην.» Οἱ Ἄγγλοι μετῆλθον τὴν πολιτικὴν ταύτην εἰς Ἰνδικὴν μέχρι τῶν Ἰμαλαΐων. Οἱ Γάλλοι μέχρι τῆς μεγάλης Σαχάρας, καὶ οἱ Ρῶσοι μέχρι τῶν στεππῶν τῆς Κεντρώας Ἀσίας.

Ὁ Ἰμπεριαλισμὸς δὲν χωρεῖ χωρὶς ν' ἀποφέρῃ ὠφελήματα. Οἱ Ρωμαῖοι ἐλάμβανον βαρεῖς φόρους ἀπὸ τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῶν Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἐνήργησαν ἄλλως διὰ τῆς Ἑταιρείας τῆς Ἰνδικῆς. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ Γαλλία δὲν ἠδυνήθη ἐξίσου.

Ἤδη ὁ Τουργὼ ἀνεγνώριζεν ὅτι αἱ εἰσπράξεις εἰς τὰς ἀποικίας μας δὲν ἐπήρκουν, κατὰ μέγα μέρος σχεδόν, εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς διακυβερνήσεως τὰς ὁποίας ἀπῄτουν. Ὁ Λόρδος Κρόμερ σημειοῖ ὅτι αἱ παραφορλογήσεις τῶν τελωνῶν καὶ τῶν εἰσπρακτόρων τῶν Ρωμαϊκῶν ἀποικιῶν δὲν ἀπέθανον μετὰ τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις δὲν μεταβάλλεται. Ἡ Ἀνατολικὴ Ἰνδικὴ Ἑταιρεία κατ' οὐδὲν εἶχεν νὰ φθονήσῃ τὸν Οὐέρρην ἢ τὸν Γάλλον. «Ὑποσηρίζω ἐπιοήμως, ἔλεγεν ὁ Σὶρ Γεώργιος Κόρνουελ Λιούης κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ «Περὶ Ἰνδικῆς» νομοσχεδίου τοῦ 1858, ὅτι οὐδέποτε Κυβέρνησις ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μᾶλλον διεφθαρμένη, μᾶλλον ἄπιστος καὶ μᾶλλον ἰδιότροπος ἢ ἡ Ἑταιρεία τῆς Ἀνατολικῆς Ἰνδικῆς.» Εὐτυχῶς αἱ πράξεις αὗται εἶνε ἀδύνατοι εἰς τὸ μέλλον, ἀφότου ἡ διακυβέρνησις καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἐκμετάλλευσις δὲν ἐμπιστεύονται πλέον εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας.

Σοβαρὸν ζήτημα προβάλλει ὁ λόρδος Κρόμερ τὴν ἀφομοίωσιν τῶν κατακτηθεισῶν καὶ ὑποταχθεισῶν φυλῶν. Οἱ Ρωμαῖοι θὰ ἐπετύγχανον τοῦτο εὐκολώτερον ἢ οἱ σύγχρονοι. Τὸ ἔργον των ἦτο ὀλιγώτερον δυσχερὲς εἰς τοὺς Ρωμαίους διὰ τὰς συνθήκας τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἰσλαμισμὸς εἰσήγαγον στοιχεῖα νέα εἰς τὴν πολιτικήν. Ὁ πολυθεϊσμὸς καὶ ὁ πανθεϊσμὸς ἦσαν ἄλλως εὐκαμπτοι. Ἐν τέλει, ἡ ἀρχαιότης δὲν ἐγνώριζε πραγματικῶς ἢ δύο μόνον γλώσσας· τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λατινικήν. Εἶνε γνωστὸν πόσον εὐκόλως οἱ Γαλάται ἔμαθαν καὶ ὡμίλησαν τὴν Λατινικήν. Ὁ ἐκρωμαϊσμὸς ἐγένετο ταχέως. Σήμερον ἔχουσιν ἄλλως τὰ πράγματα διὰ τοὺς ἰμπεριαλιστάς. Εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἐπὶ παραδείγματος ἐπὶ 10,000 προσώπων, 90 ἄνδρες καὶ 10 γυναῖκες ἀναγινώσκουσι καὶ γράφουσι τὴν ἀγγλικήν. Ἄλλως τε, ἐπὶ παραδείγματος, ὅταν οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν κυριαρχίαν δυνάμεώς τινος λαοὶ μανθάνωσι τὴν γλῶσσαν αὐτῆς, πράττουσι τοῦτο οὐχὶ ὅπως ἀπολέσωσι τὴν προσωπικότητά των καὶ χωνευθῶσεἰς τὰ κατακτητικὰ στοιχεῖα. Ἐπαληθεύει ρυχνότερον τὸ ἐναντίον θέλουσι νά σιν ἓν ὅλον ὅπως ἀγωνισθῶσι κάλλιον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των.

Δὲν πρέπει νὰ ζητῶνται συμπεράσματα εἰς τὸ ἔργον τοῦ λόρδου Κρόμερ. Δὲν ἐμπεριέχει τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀγγλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ὁ ἀρχαῖος λειτουργὸς τοῦ στέμματος ἐφρόντισε νὰ εἴπῃ ἡμῖν ὅτι δὲν θὰ ἠσχολεῖτο περὶ τῶν ἀποικιῶν αἵτινες αὐτοκυβερνῶνται. Τὸ πρόβλημα ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἐκυβερνῶντο ἢ θὰ κυβερνηθῶσι τὰ 350 ἑκατομμ. βρεττανῶν ὑπηκόων, ἐντελῶς ἐξηρτημένων ἐκ τῆς μητροπόλεως. Ὁ λόρδος Κρόμερ ὑπελόγιζεν ὅτι ἡ Αἴγυπτος πρέπει, ὅταν θὰ εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ τὸ πράξῃ, νὰ κυβερνᾶται ἀφ' ἑαυτῆς.

Joseph GALTIER.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΟΥΙΛΣΩΝ

(Συνέχεια).

—Κυβερνήσεις διὰ συναινέσεως.

Καὶ ὑπάρχει βαθύτερον εἴπερ τι ἄλλο συνεπαγόμενον τὴν ἰσότητα μεταξὺ τῶν ὠργανωμένων ἐθνῶν.

Δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ εἰρήνη μὴ ἀναγνωριζουσα καὶ ἀποδεχομένη τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις ἀρύονται πάσας τὰς ἐξουσίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς συναινέσεως τῶν ἀρχομένων καὶ **οὐδαμοῦ ὑπάρχει δικαίωμα ὅπως μετάγωσι τοὺς λαοὺς ἀπὸ κυριάρχου εἰς κυρίαρχον ὡσεὶ ἦσαν ἐπιτοκτησία.**

Θεωρῶ ὡς παραδεδεγμένον, ἐπὶ παραδείγματος, ἐὰν ἤθελον λάβει ὡς μοναδικὸν παράδειγμα, ὅτι οἱ πολιτικοὶ πανταχοῦ συμφωνοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ ἦνε ἡνωμένη, ἀνεξάρτητος καὶ αὐτόνομος ἡ Πολωνία, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαραβίαστος· τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς λατρείας, καὶ τῆς βιομηχανικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως πρέπει νὰ ἐγγυηθῶσιν εἰς πάντας τοὺς λαούς, ὅσοι ἔζησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Κυβερνήσεων ἀφωσιωμένων εἰς πίστιν καὶ σκοπὸν ἐχθρικὸν πρὸς τὸν ἑαυτῶν.

—Ἐλεύθερος νὰ ὁμιλήσω παρρησίᾳ.

Ὡμίλησα περὶ τῶν μεγάλων τούτων πραγμάτων ἄνευ ἐπιφυλάξεως καὶ μετὰ πλείστης σαφηνείας, διότι μοὶ ἐφάνη ὅτι εἶνε ἐπάναγκες, ἐὰν ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία τοῦ κόσμου διὰ τὴν εἰρήνην ὑπῆρχέ που, νὰ εὕρῃ ἐλευθέραν φωνὴν καὶ ἔκφρασιν.

Εἶμαι ἴσως τὸ μόνον πρόσωπον ἐν ὑψηλῇ ἀρχῇ μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, ὅπερ εἶνε ἐλεύθερον νὰ ὁμιλήσῃ καὶ μηδὲν ν' ἀποκρύψῃ. Ὁμιλῶ ὡς ἄτομον, καὶ ὅμως ὁμιλῶ ὡσαύτως, βεβαίως, ὡς ὑπεύθυνος ἀρχηγὸς μεγάλης Κυβερνήσεως, καὶ πέποιθα ὅτι εἶπον ὅ,τι ὁ λαὸς τῆς Συμπολιτείας θὰ ἤθελε νὰ εἴπω.

Δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἐλπίζω καὶ πιστεύω ὅτι ὁμιλῶ πράγματι ἐξ ὀνόματος τῶν ἐλευθεροφρόνων καὶ φίλων τῆς ἀνθρωπότητος παρὰ παντὶ ἔθνει καὶ παντὸς προγράμματος ἐλευθερίας. Εὐχαρίστως θὰ ἐπίστευον ὅτι ὁμιλῶ ἐξ ὀνόματος τοῦ σιωπῶντος πλήθους τῆς ἀνθρωπότητος, ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχουσιν ἀκόμη τόπον ἢ εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράζωνται αἱ πραγματικαὶ καρδίαι των ὅσον ἀφορᾷ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἐρειπίωσιν, ἣν βλέπουσιν ἐπερχομένην ἤδη κατὰ τῶν φιλτάτων αὐτοῖς προσώπων καὶ ἑστιῶν.

Καὶ ὑποστηρίζω τὴν προσδοκίαν ὅτι ὁ λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν θὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων ἐθνῶν τοῦ κόσμου ἐγγυώμενοι τὴν μονιμότητα τῆς εἰρήνης ὑπὸ ὅρους οἵους ὠνόμασα· ὁμιλῶ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας τόλμης καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐπειδὴ εἶνε κατάδηλον εἰς πάντα σκεπτόμενον, ὅτι εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην δὲν ὑπάρχει σύγκρουσις εἴτε πρὸς τὰς παραδόσεις μας ἢ τὴν πολιτικήν μας ὡς ἔθνους, ἀλλ' ἐκπλήρωσις, μᾶλλον, πάντων ὅσα ἐπηγγειλάμεθα ἢ ὑπὲρ ὧν ἠγωνίσθημεν.

Προτείνω, τρόπον τινά, ὅτι τὰ ἔθνη πρέπει νὰ ἀποδεχθῶσιν ἐν ὁμοφωνίᾳ τὸ δόγμα τοῦ Προέδρου Μόνροε ὡς παγκόσμιον δόγμα· ὅτι οὐδὲν ἔθνος πρέπει νὰ ζητῇ ὅπως ἐκτείνῃ τὴν πολιτικήν του ἐπὶ οἱουδήποτε ἄλλου ἔθνους ἢ λαοῦ, ἀλλὰ πᾶς λαὸς πρέπει ν' ἀφίηται ἐλεύθερος νὰ καθορίσῃ τὴν πολιτικήν του, χωρὶς ἀπειλῆς, χωρὶς ἐκφοβισμοῦ, ὁ μικρὸς παρὰ τὸν μέγαν καὶ ἰσχυρόν.

Προτείνω ἵνα πάντα τὰ ἔθνη ἐφεξῆς ἀποφεύγωσι περιπλόκους συμμαχίας, αἵτινες θὰ παρέσυρον αὐτὰ εἰς ἀνταγωνισμοὺς περὶ δυνάμεως, θὰ ἐνέπλεκον αὐτοὺς εἰς τὸ δίκτυον σκευωροῦ καὶ φιλαύτου ἀντιζηλείας, καὶ θὰ διετάραττον τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν δι' ἐπιδράσεων παρεισδυουσῶν ἔξωθεν. Δὲν ὑπάρχει περίπλοκος συμμαχία ἐν συμφωνίᾳ δυνάμεως. Ὅταν ὅλοι ἑνῶνται ἵνα ἐνεργήσωσι μετὰ τοῦ αὐτοῦ αἰσθήματος καὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, πάντες ἐνεργοῦσιν ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι καὶ εἶνε ἐλεύθεροι νὰ ζήσωσι τὴν ζωὴν αὐτῶν ὑπὸ κοινὴν προστασίαν.

Προτείνω κυβέρνησιν διὰ τῆς συναινέσεως τῶν κυβερνωμένων, τὴν ἐλευθερίαν τῶν θαλασσῶν ἐν διεθνεῖ συνδιασκέψει, ἀφοῦ συνδιάσκεψις ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν παροτρύνῃ μετὰ τῆς εὐγλωττίας ἐκείνους οἵτινες εἶνε οἱ πεπεισμένοι μαθηταὶ τῆς Ἐλευθερίας, καὶ τὸν μετριασμὸν ἐκεῖνον τὸν ἐξοπλισμῶν ὅστις νὰ παρέχῃ στρατοὺς καὶ ναυτικὴν δύναμιν πρὸς τήρησιν ἁπλῶς τῆς τάξεως, καὶ οὐχὶ ὄργανον ἐπιθέσεως ἢ ἐγωϊστικῆς βίας.

Αὗται εἶνε αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀρχαί, ἡ Ἀμερικανικὴ πολιτική. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ἄλλας.

Καὶ ὅμως εἶναι αἱ ἀρχαὶ καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν πρὸς τὰ πρόσω ἀποβλεπόντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν παντοχοῦ παντὸς συγχρόνου ἔθνους, πάσης πεφωτισμένης κοινότητος. Εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πρέπει νὰ ἐπικρατήσωσιν».

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"

ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩι

ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ·Ι·ΔΟΥ

Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος

καὶ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ

Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη διασκευὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ οἰκήματος, μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἔδρυσις πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

(PRIX FIX)

Εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μας ὑποδηματοποιΐας κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικὰ ὑπὸ δεξιῶν τεχνιτῶν στερεὰ καὶ κομψὰ τόσῳ συρμοῦ πάντοτε καὶ ἐπισκευάζονται παλαιὰ τοιαῦτα εἰς καινούργῃ μεταβαλλόμενα.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

καὶ πάντοτε εἰς τὸ κατώτατον ὅριον.

ΕΥΚΟΛΑΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ

Καὶ εἰς τοῦτο προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Κοινοῦ.

Οἱ πελάται μας δύνανται νὰ πληρώνωσι τοῖς μετρητοῖς ἢ καὶ κατὰ δόσεις ἑβδομαδιαίας ἀνὰ ἓν σελλίνιον εἴτε κατὰ παραγγελίαν εἴτε καὶ

άλλα ἔργα γυναικεῖα ἀσχολουμένη.

Ἐκεῖ ἐγνώρισεν αὐτὴν ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ ἠράσθη αὐτῆς παραφόρως, ὥστε νὰ παρίδῃ τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ κάλλος ὅλων τῶν θυγατέρων τῶν εὐγενῶν οἴκων τῆς Κων)πόλεως καὶ νὰ λάβῃ αὐτὴν σύζυγον παρὰ τὴν θέλησιν καὶ τῆς θείας του Εὐφημίας καὶ τοῦ θείου του Ἰουστίνου, καὶ ὅτε ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνηγορεύθη συνάρχων, ἡ Θεοδώρα ἐχαιρετίσθη ὡς Αὐγοῦστα καὶ ἔδωκεν ἀπὸ κοινοῦ τὸν ὅρκον τῆς πίστεως τῶν ὑπηκόων. Ἡ Θεοδώρα οὕτω παραδόξως ἀνελθοῦσα τὸν μέγιστον τῶν αἰώνων ἐκείνων Θρόνον δὲν ἐγένετο ἀναξία τῆς παραδόξου τύχης αὐτῆς, διότι διετέλεσε σύζυγος πιστή, βασιλὶς γενναία καὶ πολλάκις σύμβουλος συνετὴ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, διετήρησε δὲ καὶ τὸ ἐξαίσιον κάλλος αὐτῆς, αὐτὸς δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνεκήρυξεν ἐν τῇ ὀγδόῃ αὐτοῦ νεαρᾷ τὴν σύνεσιν τῆς συζύγου καὶ ἐγκωμίασε τὰς σοφὰς αὐτῆς συμβουλάς. Ὁ μεγαλοπράγμων καὶ σιδηροῦς χαρακτὴρ τῆς αὐτοκράτειρας Θεοδώρας ἐξέλαμψε κατὰ τὴν περιώνυμον ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσιν τοῦ Νίκα, καθ' ἣν στιγμὴν ἀποδειλιάσας ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν αὐλικοί, ἐσώθη διὰ τῆς εὐσταθείας καὶ ὑπερόχου γενναιότητος τῆς Θεοδώρας, ἥτις ἐγερθεῖσα ἐν μέσῳ τοῦ κατεπτοημένου συμβουλίου εἶπε:

«Καὶ ἂν ἡ φυγὴ ἤθελεν εἶναι ὁ μόνος τῆς σωτηρίας ἡμῶν τρόπος, πάλιν ἤθελον νομίσει αὐτὴν ἀσύμφορον. Ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἵνα ἀποθάνῃ, ὁ δὲ βεβασιλευκὼς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀνεχθῇ νὰ γίνῃ φυγάς. Μὴ γένοιτο νὰ ἴδω ἐμαυτὴν ἀπογεγυμνωμένην τῆς ἁλουργίδος ταύτης, μηδὲ νὰ ζήσω τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἣτε θὰ ἔπαυον νὰ προσαγορεύωσί με Δέσποιναν. Ἐὰν θέλῃς, ὦ βασιλεῦ, νὰ σωθῇς, οὐδὲν τούτου εὐκολώτερον· χρήματα ἔχομεν πολλὰ καὶ ἰδοὺ ἡ θάλασσα, ἰδοὺ τὰ πλοῖα. Συλλογίσου ὅμως μήπως διασωθεὶς, θεωρήσῃς ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ θάνατος ἦτο προτιμότερος τοιαύτης σωτηρίας. Τὸ κατ' ἐμὲ ἀποδέχομαι τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο λόγιον, ὅτι καλὸν ἐντάφιον ἡ βασιλεία ἐστίν».

Οἱ γενναῖοι οὗτοι λόγοι ἐνέπνευσαν καὶ γενναίας ἀποφάσεις· ἡ στάσις κατεβλήθη καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς παρέμεινεν αὐτοκράτωρ, καὶ συνετελέσθησαν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ τοσαῦτα μεγάλα καὶ γενναῖα, ὥστε δικαίως νὰ φρονῇ ἡ ἱστορία ὅτι ἡ Θεοδώρα ἐγένετο μέγας παράγων ἐν τῇ βυζαντιακῇ αὐτοκρατορίᾳ.

(ἀκολουθεῖ)

Λευκωσία

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ο ΚΡΟΜΕΡ ΚΑΙ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ὁ Λόρδος Κρόμμερ τυγχάνει γνωστὸς εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς φίλος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, διατελέσας ὑπάλληλος τῆς Ἑπτανησιακῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκμαθὼν τὴν νεοελληνικήν, τῇ βοηθείᾳ δὲ ταύτης ἐξέμαθε τὴν ἀρχαίαν, καὶ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του διέθετεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν καὶ ὑπὲρ τῆς θεραπείας αὐτῆς πρὸ ἑνὸς ἔτους διέθετο δωρεὰν χιλιόλιρον ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὁ Κρόμμερ ἀπὸ τοῦ 1883 ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δηλ. τῆς κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ 1907 διηύθυνε τὰς ὑποθέσεις τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἠσκησεν ἐν αὐτῇ πολιτικήν, ἧς ἡ μελέτη καὶ γνῶσις ἐνδιαφέρει τὸν Κυπριακὸν λαόν, διατελοῦντα ὑπὸ τὴν Βρεττανικὴν κυριαρχίαν.

Διὰ ταῦτα μεταφράσαντες καταχωρίζομεν ὧδε νεκρολογίαν ὑπὸ τοῦ Γάλλου Ἰωσὴφ Γκαλτιέ. (*Joseph Galtier*) σύντομον σχετικῶς ἀλλὰ περιεκτικήν:

«Ὁ Λόρδος Κρόμερ οὗτινος ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος χθὲς (18)31 Ἰανουαρίου) ὑπῆρξε δεξιὸς καὶ ἀποφασιστικὸς ἐργάτης τοῦ ἀγγλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἐπὶ 34 ἔτη 1883 - 1917, διηύθυνε τὰς ὑποθέσεις τῆς Αἰγύπτου· «Εἶνε ὁ διδάσκαλός μας εἰς ὅλα», ἔλεγε περὶ αὐτοῦ ὁ Κίτσενερ, μετὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ Σουδάν. Καθ' ἣν στιγμὴν κατέλιπε τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά του ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ δωρεὰν £50,000. Ἡ Ἀγγλία ἐννοεῖ ν' ἀμείβῃ γενναίως ἐξ εὐγνωμοσύνης ἐθνικῆς καὶ νὰ τιμᾷ τοὺς ἀξίους ὑπηρέτας αὐτῆς. Κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, ὅτε ἐδέησε νὰ ὁρισθῇ πρόεδρος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Δαρδανελλίων, ἡ ἐκλογὴ τῶν συμπατριωτῶν του ἐζήτησε τὸν Λόρδον Κρόμερ ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του. Πνεῦμα πλουσίως καλλιεργημένον, λόγιος (*scholar*) πιστὸς παραμείνας εἰς τὴν ἀναστροφὴν μετὰ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ φιλοσόφων, ἐδημοσίευσε πολλὰ ἔργα. «Ἐν τούτων «Ἀρχαῖος καὶ σύγχρονος ἰμπεριαλισμός.» (*Ancient and noderne imperialism*) εἶνε δοκίμιον κεκτημένον μοναδικὴν ἀξίαν ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας τοῦ συγγραφέως του.

Δὲν θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀμφισβητήσῃ εἰς τὸν Λόρδον Κρόμερ ὅτι ἦτο ἁρμόδιος νὰ πραγματευθῇ τὸ θέμα τοῦτο. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἔργου του—δημοσιευθέντος ἄρτι—ἀποδεικνύει ἡμῖν ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις ἀφιέρωσε τὴν ζωήν του εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις καὶ τὰς διοικητικάς, οὐδέποτε ἠδιαφόρησε πρὸς μελέτας παντὸς εἴδους περὶ τῆς τέχνης τοῦ κυβερνᾶν τοὺς λαούς. Εὗρε καιρὸν νὰ πλουτισθῇ διὰ γνώσεων ποικίλων καὶ ἑδραίων, τὰς ὁποίας ἐτήρησεν ἀπὸ τῆς μαθητείας του ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (*College*) καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἡ ὑψηλὴ καὶ ἰσχυρὰ κλασικὴ του μόρφωσις ἐπιβεβαιοῦται ἐν πάσῃ σελίδι. Ὀλίγοι ὑπάρχουσιν ἄνδρες πολιτικοί, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναγνώσωσι τὸ κείμενον καὶ ἑρμηνεύσωσιν, ὡς ὁ Κρόμερ, Ἡρόδοτον, Θουκυδίδην, Δημοσθένην καὶ Πολύβιον. Ἐνῷ παρ' ἡμῖν ἡ κλασικὴ παίδευσις ἄγει εἰς σχέσεις μᾶλλον ἢ ἧττον στενὰς πρὸς τὰ Λατινικά, οὐχὶ σπανίως ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀπαντῶσιν ἀρχαῖοι μαθηταὶ τῆς Ὀξφόρδης ἢ τῆς Κανταβρυγίας, οἵτινες ἔχουσιν οἰκείως πρὸς τὴν Ἑλληνικήν.

Τὸ βιβλίον τοῦ Λόρδου Κρόμερ δὲν εἶνε ἔργον διδακτικόν. Δὲν χωρεῖ κατὰ σχέδιον αὐστηρὸν καὶ δὲν διαιρεῖται εἰς κεφάλαια. Εἶναι ἀληθῶς ὁ λόγος πρὸς τὸ νόημα, ὡς ἠννόουν αὐτὸν οἱ συγγραφεῖς μας ἄλλοτε. Καίτοι φέρει εἰς φῶς τὰς ἀναλογίας καὶ τὰς ἀντιθέσεις, ἃς παρέχουσιν ὁ ἰμπεριαλισμός, ὁ ἀρχαῖος καὶ ὁ νέος, δὲν εἶνε παράλληλος κατὰ κανόνα. Κατ' αὐτὸν ὁ ἰμπεριαλισμὸς εἶναι ἀρχαῖος ὅσον ὁ κόσμος, ἀλλὰ δὲν θὰ περιπλανηθῶμεν εἰς τὰς προϊστορικὰς ἐκείνας περιόδους. Τὸ πρῶτον παράδειγμα ἰμπεριαλισμοῦ ἐδόθη ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν. Παράδειγμα ἀνεπαρκὲς ἄλλως καὶ βραχύ. Αἱ Ἀθῆναι ἠννόησαν ὅτι, ἵνα ἄρχωσιν, εἶχον ἀνάγκην τῆς κυριαρχίας τῆς θαλάσσης. Ἀπώλεσαν ταχέως τὴν κυριαρχίαν ταύτην εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς. Ἡ πολιτεία των ἐκώλυεν αὐτὰς νὰ μετέρχωνται ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικήν, ὑποβάλλουσαι πάσας τὰς λητέας ἀποφάσεις εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἀπαγορεύουσαι εἰς ἑαυτὰς νὰ παραδεχθῶσι συνολικὸν σχέδιον μόνιμον, ἐβράδυνον περὶ τὰς λεπτομερείας. Ἠδύναντο νὰ διαγραμματεύωνται τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους εἰς τὰς τριόδους. Ἡ Ἀθηναϊκὴ δημοκρατία, δηλαδὴ δημοκρατία ἀπόλυτος, παραμένει, πράγματι, μοναδικὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὸ πείραμα τοῦτο δὲν ἐπανελήφθη ἄλλοτε ἐν συνόλῳ, οἱ Ἕλληνες δὲν ἠννόησαν τὸν ἰμπεριαλισμὸν ὡς οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ σημερινοὶ λαοί. Ὁ Ρωμαῖος, σοβαρὸς καὶ πρακτικός, ἦτο ἁρμοδιώτερος πρὸς τὴν ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν ἢ ὁ ἀπειθάρχητος, ἰδεολόγος Ἕλλην, ὅστις εἶχε ζωηρότατον τὸ αἴσθημα τοῦ ἀτομισμοῦ. Ὁ Ρωμαῖος ἔκαμνε τὸν νόμον καὶ ἐγνώριζε νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτόν· ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τάφου ἀνῆκεν εἰς ἑταιρείας δημιουργηθείσας ὅπως ἐννοῶσιν αὗται τὰς ἰμπεριαλιστικὰς τάσεις». Ἡ Ρώμη, δύναται, λοιπὸν νὰ παράσχῃ μαθήματα εἰς τοὺς συγχρόνους λαούς. Ὑπάρχουσιν ἐκπληκτικαὶ ἀναλογίαι μεταξὺ ταύτης καὶ τούτων. Αἱ ἀνάγκαι τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἀμύνης μεγάλου κράτους ὦθησαν αὐτὴν πάντοτε ὅπως ἐπεκτείνῃ τὰ ὅριά του. Ἄλλοτε, ὡς σήμερον, τὰ μέτρα ταῦτα σωτηρίας ἀπεκηρύττοντο ἐχλευάζοντο, καὶ ἐπολεμοῦντο. Τὰ ἀπέδιδον εἰς τὸ κυριαρχικὸν πνεῦμα, εἰς τὴν μανίαν κατακτήσεων—καὶ ἴσως, θὰ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσωμεν ἐν περιθωρίῳ τῆς σκέψεως τοῦ λόρδου Κρόμερ, δὲν εἶχε πάντοτε ἄδικον.

Παρὰ Ρωμαίοις, ἡ ἀριστοκρατία ἀντετίθετο εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην τῆς ἐξαπλώσεως ἐρρωμένως. Ὁ Σκιπίων καὶ ὁ Κάτων ἀντεπροσωπεύουν ὅ,τι θὰ ἐκαλοῦμεν σήμερον «Μικρορωμαίους».

Ἠγωνίσθησαν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Γλάδστωνος καὶ τοῦ λόρδου Γράμβιλ, οἵτινες τῷ 1882, ἠρκοῦντο νὰ ὑπάγωσιν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν τοῦ Τραϊανοῦ καὶ τοῦ Ἀδριανοῦ, ὁ Φλῶρος διηρωτᾶτο ἂν ἡ Ρώμη δὲν ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν μᾶλλον ἢ νὰ διατρέχῃ κίνδυνον ν' ἀπολεσθῇ ὑπὸ τοῦ μεγέθους αὐτῆς. Δυνάμεις ἰσχυραὶ καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ διευθύνωσι, ἠσκοῦντο, πράγματι, πρὸς τὴν διεύθυνσιν κατακτήσεων. «Ἀνθύπατοι καὶ ἀρχηγοὶ φιλόδοξοι—πρότυπα τοῦ Ἄγγλου Οὐῶρρεν Ἅστιγξ καὶ τοῦ Ρώσου Σκόβελεφ, οἵτινες εἶχον ἑλατήρια λόγους προσωπικοὺς ἢ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐτεμβαίνουσι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ἐξεβιάζον σταθερῶς τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν. Ἐξ ἄλλου, οἱ Ρωμαῖοι ἀνεζήτουν ὡς φυσικὰ ὅρια τοῦ κράτους των, ὄρια φυσικά, τὴν θάλασσαν ἢ τὴν ἔρημον. Ἐν Γαλατίᾳ, ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ἀφρικῇ. εἶχον εὕρῃ τοὺς φραγμοὺς τούτους. Πρὸς βορρᾶν καὶ Ἀνατολὰς ἔλειπον τοιοῦτοι, καὶ πραγματικῶς, ὁ Βορρᾶς καὶ ἡ Ἀνατολή, ὡς εἶπεν ὁ *Bryce*, κατέστρεψαν τὴν Ρώμην.» Οἱ Ἄγγλοι μετῆλθον τὴν πολιτικὴν ταύτην εἰς Ἰνδικὴν μέχρι τῶν Ἰμαλαΐων. Οἱ Γάλλοι μέχρι τῆς μεγάλης Σαχάρας, καὶ οἱ Ρῶσοι μέχρι τῶν στεππῶν τῆς Κεντρώας Ἀσίας.

Ὁ Ἰμπεριαλισμὸς δὲν χωρεῖ χωρὶς ν' ἀποφέρῃ ὠφελήματα. Οἱ Ρωμαῖοι ἐλάμβανον βαρεῖς φόρους ἀπὸ τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῶν Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἐνήργησαν ἄλλως διὰ τῆς Ἑταιρείας τῆς Ἰνδικῆς. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ Γαλλία δὲν ἠδυνήθη ἐξίσου.

Ἤδη ὁ Τουργὼ ἀνεγνώριζεν ὅτι αἱ εἰσπράξεις εἰς τὰς ἀποικίας μας δὲν ἐπήρκουν, κατὰ μέγα μέρος σχεδόν, εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς διακυβερνήσεως τὰς ὁποίας ἀπῄτουν. Ὁ Λόρδος Κρόμερ σημειοῖ ὅτι αἱ παραφορλογήσεις τῶν τελωνῶν καὶ τῶν εἰσπρακτόρων τῶν Ρωμαϊκῶν ἀποικιῶν δὲν ἀπέθανον μετὰ τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις δὲν μεταβάλλεται. Ἡ Ἀνατολικὴ Ἰνδικὴ Ἑταιρεία κατ' οὐδὲν εἶχεν νὰ φθονήσῃ τὸν Οὐέρρην ἢ τὸν Γάλλον. «Ὑποσηρίζω ἐπιοήμως, ἔλεγεν ὁ Σὶρ Γεώργιος Κόρνουελ Λιούης κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ «Περὶ Ἰνδικῆς» νομοσχεδίου τοῦ 1858, ὅτι οὐδέποτε Κυβέρνησις ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μᾶλλον διεφθαρμένη, μᾶλλον ἄπιστος καὶ μᾶλλον ἰδιότροπος ἢ ἡ Ἑταιρεία τῆς Ἀνατολικῆς Ἰνδικῆς.» Εὐτυχῶς αἱ πράξεις αὗται εἶνε ἀδύνατοι εἰς τὸ μέλλον, ἀφότου ἡ διακυβέρνησις καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἐκμετάλλευσις δὲν ἐμπιστεύονται πλέον εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας.

Σοβαρὸν ζήτημα προβάλλει ὁ λόρδος Κρόμερ τὴν ἀφομοίωσιν τῶν κατακτηθεισῶν καὶ ὑποταχθεισῶν φυλῶν. Οἱ Ρωμαῖοι θὰ ἐπετύγχανον τοῦτο εὐκολώτερον ἢ οἱ σύγχρονοι. Τὸ ἔργον των ἦτο ὀλιγώτερον δυσχερὲς εἰς τοὺς Ρωμαίους διὰ τὰς συνθήκας τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἰσλαμισμὸς εἰσήγαγον στοιχεῖα νέα εἰς τὴν πολιτικήν. Ὁ πολυθεϊσμὸς καὶ ὁ πανθεϊσμὸς ἦσαν ἄλλως εὐκαμπτοι. Ἐν τέλει, ἡ ἀρχαιότης δὲν ἐγνώριζε πραγματικῶς ἢ δύο μόνον γλώσσας· τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λατινικήν. Εἶνε γνωστὸν πόσον εὐκόλως οἱ Γαλάται ἔμαθαν καὶ ὡμίλησαν τὴν Λατινικήν. Ὁ ἐκρωμαϊσμὸς ἐγένετο ταχέως. Σήμερον ἔχουσιν ἄλλως τὰ πράγματα διὰ τοὺς ἰμπεριαλιστάς. Εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἐπὶ παραδείγματος ἐπὶ 10,000 προσώπων, 90 ἄνδρες καὶ 10 γυναῖκες ἀναγινώσκουσι καὶ γράφουσι τὴν ἀγγλικήν. Ἄλλως τε, ἐπὶ παραδείγματος, ὅταν οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν κυριαρχίαν δυνάμεώς τινος λαοὶ μανθάνωσι τὴν γλῶσσαν αὐτῆς, πράττουσι τοῦτο οὐχὶ ὅπως ἀπολέσωσι τὴν προσωπικότητά των καὶ χωνευθῶσεἰς τὰ κατακτητικὰ στοιχεῖα. Ἐπαληθεύει ρυχνότερον τὸ ἐναντίον θέλουσι νά σιν ἓν ὅλον ὅπως ἀγωνισθῶσι κάλλιον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των.

Δὲν πρέπει νὰ ζητῶνται συμπεράσματα εἰς τὸ ἔργον τοῦ λόρδου Κρόμερ. Δὲν ἐμπεριέχει τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀγγλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ὁ ἀρχαῖος λειτουργὸς τοῦ στέμματος ἐφρόντισε νὰ εἴπῃ ἡμῖν ὅτι δὲν θὰ ἠσχολεῖτο περὶ τῶν ἀποικιῶν αἵτινες αὐτοκυβερνῶνται. Τὸ πρόβλημα ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἐκυβερνῶντο ἢ θὰ κυβερνηθῶσι τὰ 350 ἑκατομμ. βρεττανῶν ὑπηκόων, ἐντελῶς ἐξηρτημένων ἐκ τῆς μητροπόλεως. Ὁ λόρδος Κρόμερ ὑπελόγιζεν ὅτι ἡ Αἴγυπτος πρέπει, ὅταν θὰ εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ τὸ πράξῃ, νὰ κυβερνᾶται ἀφ' ἑαυτῆς.

Joseph GALTIER.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΟΥΙΛΣΩΝ

(Συνέχεια).

—Κυβερνήσεις διὰ συναινέσεως.

Καὶ ὑπάρχει βαθύτερον εἴπερ τι ἄλλο συνεπαγόμενον τὴν ἰσότητα μεταξὺ τῶν ὠργανωμένων ἐθνῶν.

Δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ εἰρήνη μὴ ἀναγνωριζουσα καὶ ἀποδεχομένη τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις ἀρύονται πάσας τὰς ἐξουσίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς συναινέσεως τῶν ἀρχομένων καὶ **οὐδαμοῦ ὑπάρχει δικαίωμα ὅπως μετάγωσι τοὺς λαοὺς ἀπὸ κυριάρχου εἰς κυρίαρχον ὡσεὶ ἦσαν ἐπιτοκτησία.**

Θεωρῶ ὡς παραδεδεγμένον, ἐπὶ παραδείγματος, ἐὰν ἤθελον λάβει ὡς μοναδικὸν παράδειγμα, ὅτι οἱ πολιτικοὶ πανταχοῦ συμφωνοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ ἦνε ἡνωμένη, ἀνεξάρτητος καὶ αὐτόνομος ἡ Πολωνία, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαραβίαστος· τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς λατρείας, καὶ τῆς βιομηχανικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως πρέπει νὰ ἐγγυηθῶσιν εἰς πάντας τοὺς λαούς, ὅσοι ἔζησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Κυβερνήσεων ἀφωσιωμένων εἰς πίστιν καὶ σκοπὸν ἐχθρικὸν πρὸς τὸν ἑαυτῶν.

—Ἐλεύθερος νὰ ὁμιλήσω παρρησίᾳ.

Ὡμίλησα περὶ τῶν μεγάλων τούτων πραγμάτων ἄνευ ἐπιφυλάξεως καὶ μετὰ πλείστης σαφηνείας, διότι μοὶ ἐφάνη ὅτι εἶνε ἐπάναγκες, ἐὰν ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία τοῦ κόσμου διὰ τὴν εἰρήνην ὑπῆρχέ που, νὰ εὕρῃ ἐλευθέραν φωνὴν καὶ ἔκφρασιν.

Εἶμαι ἴσως τὸ μόνον πρόσωπον ἐν ὑψηλῇ ἀρχῇ μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, ὅπερ εἶνε ἐλεύθερον νὰ ὁμιλήσῃ καὶ μηδὲν ν' ἀποκρύψῃ. Ὁμιλῶ ὡς ἄτομον, καὶ ὅμως ὁμιλῶ ὡσαύτως, βεβαίως, ὡς ὑπεύθυνος ἀρχηγὸς μεγάλης Κυβερνήσεως, καὶ πέποιθα ὅτι εἶπον ὅ,τι ὁ λαὸς τῆς Συμπολιτείας θὰ ἤθελε νὰ εἴπω.

Δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἐλπίζω καὶ πιστεύω ὅτι ὁμιλῶ πράγματι ἐξ ὀνόματος τῶν ἐλευθεροφρόνων καὶ φίλων τῆς ἀνθρωπότητος παρὰ παντὶ ἔθνει καὶ παντὸς προγράμματος ἐλευθερίας. Εὐχαρίστως θὰ ἐπίστευον ὅτι ὁμιλῶ ἐξ ὀνόματος τοῦ σιωπῶντος πλήθους τῆς ἀνθρωπότητος, ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχουσιν ἀκόμη τόπον ἢ εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράζωνται αἱ πραγματικαὶ καρδίαι των ὅσον ἀφορᾷ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἐρειπίωσιν, ἣν βλέπουσιν ἐπερχομένην ἤδη κατὰ τῶν φιλτάτων αὐτοῖς προσώπων καὶ ἑστιῶν.

Καὶ ὑποστηρίζω τὴν προσδοκίαν ὅτι ὁ λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν θὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων ἐθνῶν τοῦ κόσμου ἐγγυώμενοι τὴν μονιμότητα τῆς εἰρήνης ὑπὸ ὅρους οἵους ὠνόμασα· ὁμιλῶ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας τόλμης καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐπειδὴ εἶνε κατάδηλον εἰς πάντα σκεπτόμενον, ὅτι εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην δὲν ὑπάρχει σύγκρουσις εἴτε πρὸς τὰς παραδόσεις μας ἢ τὴν πολιτικήν μας ὡς ἔθνους, ἀλλ' ἐκπλήρωσις, μᾶλλον, πάντων ὅσα ἐπηγγειλάμεθα ἢ ὑπὲρ ὧν ἠγωνίσθημεν.

Προτείνω, τρόπον τινά, ὅτι τὰ ἔθνη πρέπει νὰ ἀποδεχθῶσιν ἐν ὁμοφωνίᾳ τὸ δόγμα τοῦ Προέδρου Μόνροε ὡς παγκόσμιον δόγμα· ὅτι οὐδὲν ἔθνος πρέπει νὰ ζητῇ ὅπως ἐκτείνῃ τὴν πολιτικήν του ἐπὶ οἱουδήποτε ἄλλου ἔθνους ἢ λαοῦ, ἀλλὰ πᾶς λαὸς πρέπει ν' ἀφίηται ἐλεύθερος νὰ καθορίσῃ τὴν πολιτικήν του, χωρὶς ἀπειλῆς, χωρὶς ἐκφοβισμοῦ, ὁ μικρὸς παρὰ τὸν μέγαν καὶ ἰσχυρόν.

Προτείνω ἵνα πάντα τὰ ἔθνη ἐφεξῆς ἀποφεύγωσι περιπλόκους συμμαχίας, αἵτινες θὰ παρέσυρον αὐτὰ εἰς ἀνταγωνισμοὺς περὶ δυνάμεως, θὰ ἐνέπλεκον αὐτοὺς εἰς τὸ δίκτυον σκευωροῦ καὶ φιλαύτου ἀντιζηλείας, καὶ θὰ διετάραττον τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν δι' ἐπιδράσεων παρεισδυουσῶν ἔξωθεν. Δὲν ὑπάρχει περίπλοκος συμμαχία ἐν συμφωνίᾳ δυνάμεως. Ὅταν ὅλοι ἑνῶνται ἵνα ἐνεργήσωσι μετὰ τοῦ αὐτοῦ αἰσθήματος καὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, πάντες ἐνεργοῦσιν ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι καὶ εἶνε ἐλεύθεροι νὰ ζήσωσι τὴν ζωὴν αὐτῶν ὑπὸ κοινὴν προστασίαν.

Προτείνω κυβέρνησιν διὰ τῆς συναινέσεως τῶν κυβερνωμένων, τὴν ἐλευθερίαν τῶν θαλασσῶν ἐν διεθνεῖ συνδιασκέψει, ἀφοῦ συνδιάσκεψις ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν παροτρύνῃ μετὰ τῆς εὐγλωττίας ἐκείνους οἵτινες εἶνε οἱ πεπεισμένοι μαθηταὶ τῆς Ἐλευθερίας, καὶ τὸν μετριασμὸν ἐκεῖνον τὸν ἐξοπλισμῶν ὅστις νὰ παρέχῃ στρατοὺς καὶ ναυτικὴν δύναμιν πρὸς τήρησιν ἁπλῶς τῆς τάξεως, καὶ οὐχὶ ὄργανον ἐπιθέσεως ἢ ἐγωϊστικῆς βίας.

Αὗται εἶνε αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀρχαί, ἡ Ἀμερικανικὴ πολιτική. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ἄλλας.

Καὶ ὅμως εἶναι αἱ ἀρχαὶ καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν πρὸς τὰ πρόσω ἀποβλεπόντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν παντοχοῦ παντὸς συγχρόνου ἔθνους, πάσης πεφωτισμένης κοινότητος. Εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πρέπει νὰ ἐπικρατήσωσιν».

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"

ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩι

ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ·Ι·ΔΟΥ

Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος

καὶ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ

Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη διασκευὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ οἰκήματος, μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἔδρυσις πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

(PRIX FIX)

Εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μας ὑποδηματοποιΐας κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικὰ ὑπὸ δεξιῶν τεχνιτῶν στερεὰ καὶ κομψὰ τόσῳ συρμοῦ πάντοτε καὶ ἐπισκευάζονται παλαιὰ τοιαῦτα εἰς καινούργῃ μεταβαλλόμενα.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

καὶ πάντοτε εἰς τὸ κατώτατον ὅριον.

ΕΥΚΟΛΑΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ

Καὶ εἰς τοῦτο προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Κοινοῦ.

Οἱ πελάται μας δύνανται νὰ πληρώνωσι τοῖς μετρητοῖς ἢ καὶ κατὰ δόσεις ἑβδομαδιαίας ἀνὰ ἓν σελλίνιον εἴτε κατὰ παραγγελίαν εἴτε καὶ

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΣΙΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἐνδιαφέρει πολὺ τὴν ἡμετέραν Νῆσον ἡ καλλιέργεια σίτου ἐν Αἰγύπτῳ, διότι μόνον ἐκ τῆς χώρας ταύτης θὰ ἦνε δυνατὴ ἡ προμήθεια τοιούτου, ἐὰν ἡ συγκομιδὴ δὲν θὰ ἦτο ἐπαρκής, δι' ὃ εὐχαρίστως ἀνέγνωμεν εἰς Αἰγυπτιακὰ φύλλα τὰ ἑξῆς :

«Διὰ προκηρύξεώς του δημοσιευομένης εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ἀρχιστράτηγος Μώρραϋ, ἐν τῷ συμφέροντι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμεων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ τῆς χώρας ἐν γένει, ὁρίζει, πρὸς διευκόλυνσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς καλλιεργείας τοῦ σιτηρῶν, διατάξεις τινάς, ἀφορώσας τὸν διακανονισμὸν τῶν ἀρδεύσεων τῶν γαιῶν τῆς Ἄνω Αἰγύπτου, αἱ ὁποῖαι θὰν λαμβάνουν ὕδωρ εἰμὴ παρὰ τοῦ Νείλου. Διὰ τῆς προκηρύξεώς του ὁ Ἀρχιστράτηγος ὁρίζει ὅτι αἱ ἀρδεύσεις θὰ παύσουν ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου μέχρι τῆς πλημμύρας τοῦ Νείλου».

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΙΤΕΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς χθὲς 13)26 Φεβρουαρίου ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Λευκωσίας ὁ κατὰ τῆς ἐπαιτείας νόμος καὶ παύει οὕτω ἡ κυκλοφορία ἐπαιτῶν καθ' ὁμάδας, ἐξ ὧν οἱ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν θὰ εὑρίσκωσιν ἄσυλον ἐν τῷ Πτωχοκομείῳ ὅσοι τούτων τυγχάνουσι Λευκωσιάται ἢ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν,—ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν ὡρίσθη ἔτι ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου—κατοικοῦσιν ἐν Λευκωσίᾳ, καὶ μετὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης τίθεται ἐν ἰσχύϊ καὶ ὁ ἐπιτηδευματικὸς φόρος.

Ὑπολείπεται νὰ κρίνωμεν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ Δημαρχείου μας.

ΑΔΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΗΜΙΑΝ

Ἐπεστάλησαν ἡμῖν παρὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας τὰ ἑπόμενα:

«Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτου, ἐκδοθεῖσαν τῇ 23)5 Φεβρ. 1917, γνωστοποιεῖται ὧδε πρὸς γενικὴν πληροφορίαν ὅτι ἐφεξῆς, μέχρι νεωτέρας γνωστοποιήσεως, δὲν θὰ ἐκδίδωνται ἄδειαι εἰς γυναῖκας καὶ παιδία πρὸς ἀποδημίαν ἐκτὸς τῆς Κύπρου.

13)26 Φεβρουαρίου 1917.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΙΓΩΝ

Τὰ χωρία Βίγλα, Παλόδια, καὶ Κελλάκι μετὰ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λεμεσοῦ διὰ ψηφοφορίας ἀπεδέξαντο τὴν ἐφαρμογὴν εἰς αὐτὰ τοῦ κατὰ τῶν αἰγῶν νόμου τοῦ 1913 ἀπὸ τῆς 2)15 τρέχ. μηνός.

ΜΗ ΓΙΝΩΜΕΘΑ ΚΑΤΑΓΕΛΑΣΤΟΙ

Νέα πάλιν ἑβδόθη ἀφορμὴ νὰ καταγελῶσι τῆς κοινότητός μας ἐπὶ ἀρχοντοχωριατισμῷ, πτωχολιζονία καὶ δουλοφροσύνῃ διότι, τίνα ἄλλην τοιαύτην ἐντύπωσιν προξενεῖ τὸ ν' ἀγοράζῃ τις ἐν πλειστηριασμῷ ἀντικείμενα μεταχειρισμένα ἀντὶ τιμῆς ἀνωτέρας τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν ἀξίας ἐνγνώσεων. Ἔπιπλα ἐπιτοπίως κατασκευασμένα ἀγοράζονται μετὰ μακρὰν χρῆσιν πολλῷ ἀνωτέρας τιμῆς ἢ ὅση θὰ ἀπῃτεῖτο νὰ κατασκευασθῶσι καινουργῆ καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐτοῦ τεχνίτου. Ἀγοράζονται εἰς τριπλασίαν καὶ τετραπλασίαν τιμὴν τετριμμένα ἐκ τῆς μακρᾶς χρήσεως εἴδη, ἅτινα καινουργῆ καὶ ἀμεταχείριστα πωλοῦνται εἰς τὴν ἀγορὰν εἰς τιμὰς τετράκις μικροτέρας.

Δικαιοῦται πᾶς βεβαίως νὰ δαπανᾷ τὸ χρῆμα του ὡς θέλει, οὐχὶ ὅμως καὶ κατὰ τρόπον, καθιστάντα μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν κοινότητα ὅλην καταγέλαστον ἐκεῖ ὅπου ἡ κοινότης πρέπει νὰ ἐμπνεῃ ἐκτίμησιν καὶ σεβασμόν.

Μικρα Χρονικα

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ συνεδρίασαν ἐν Λευκωσίᾳ τὴν π. ἑβδομάδα ἐξεδίκασε τὰς ἑπομένας ὑποθέσεις:

Τὸν Σαλὶχ Ὀσμὰν ἐκ Λεύκας κατεδίκασεν εἰς πενταετῆ εἱρκτὴν δι' ἀπόπειραν φόνου κατὰ συγχωρίτου καὶ ὁμοεθνοῦς του

Τὸν ἐκ Μόρας Οὐσεΐν Σαλὶχ εἰς εἱρκτὴν 2 1)2 ἐτῶν ἐπὶ βιασμῷ κατὰ παιδός.

Τοὺς Χριστόφορον Καμίνον καὶ Δημ Μυλωνᾶν ἐκ Παλαιχωρίου Ὀρεινῆς εἰς ὀκτάμηνον φυλάκισιν ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

Τὸν Μουσταφᾶν Οὐζοὺν Μαχμὲτ ἐκ Καλυβακίων κατηγορουμένου ἐπὶ φόνῳ τοῦ ἀδελφοῦ του Χουσεΐν κατεδίκασεν εἰς 7ετῆ καταναγκαστικὰ ἔργα.

❖❖❖

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ἑσπερὶς τῇ π. Παρασκευῇ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου τῶν Τελειοφοίτων τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ τοῦ Διδασκαλείου ὑπὸ φιλομούσων ἐρασιτεχνῶν διεξήχθη μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας περί τε τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν συρροὴν κόσμου.

❖❖❖

Η ΔΕΥΤΕΡΑ χορευτικὴ ἑσπερὶς τοῦ π. Σαββάτου ἐν τῷ «Ἑλληνικῷ Κέντρῳ» ἐγένετο μετὰ τῆς αὐτῆς ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ὡς καὶ ἡ πρώτη τοιαύτη τοῦ προπαρελθόντος Σαββάτου, παρατεθεῖσα μέχρι τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς ἐπιούσης.

❖❖❖

ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ γάμου βλάθη μεταξὺ τοῦ ἐν Λάρνακι δραστηρίου καὶ προοδευτικοῦ ἐμπόρου κ. Ἀχιλλ. Κουμουλλίδου καὶ τῆς καλλίστης δεσποινίδος Ἀντιγόνης Κ. Χατζηιωάννου τῆς προκρίτου ἐν Λάρνακι οἰκογενείας.

❖❖❖

ΕΝ ΦΥΤΗ τῆς Πάφου ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου ἐκεῖ διδασκάλου κ. Θεοφράστου Νικολάου καὶ τῆς σεμνοπρεποῦς καὶ καλλιμόρφου δεσποινίδος Παρασκευῆς Νεοκλέους, πρακτέου καὶ εὐπόρου οἰκογενείας.

❖❖❖

ΗΥΛΟΓΗΘΗΣΑΝ ἐν Λάρνακι οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου καὶ τηλεγραφητοῦ κ. Καρόλου Ἡσαΐα καὶ τῆς συμπαθεστάτης καὶ περικαλλοῦς δεσποινίδος Θεοδώρας Δότσιου.

Πρὸς τοὺς νεονύμφους αὐχόμενα θάσαν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

❖❖❖

Ὁ Κος ΙΩΣΗΦ ΜΟΥΡΑΤ γνωστὸς Ἔμπορ Πράκτωρ, μετὰ βραχείαν ἐπ' ἀδείᾳ διατριβήν του σας' ἡμῖν χάριν ἐμπορ. ὑπ οὐδενὸς του ἀνεγκόρησε σήμερον εἰς Γαλλίαν ἐπανερχόμενος εἰς τὰς τάξεις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ὅπου ὑπηρετεῖ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ πολέμου.

Τῷ εὐχόμεθα αἰσίαν ἐπάνοδον.

❖❖❖

ΕΝΕΓΡΑΦΗ ὡς χημικὸς καὶ Φαρμακοποιὸς μετὰ δοκιμασίαν ὁ κ. Ἐλευθ. Ἀντωνιάδης, δυνάμει τοῦ περὶ Φαρμακέων Νόμου τοῦ 1911.

Ἀπεβίωσε χθὲς καὶ κηδεύεται σήμερον περὶ ὥραν 2 μ. μ. ὁ γνωστότατος παρ' ἡμῖν ξενοδόχος

Κωνστ. Ἀτταλειανὴς

ἀγαθὴ καὶ χρηστὴ λαϊκὴ φυσιογνωμία, ἐλευθέριος καὶ εὐεργετικὸς εἰς πλείστους ἀπόρους μαθητάς, παρέχων μακρὰς πιστώσεις εἰς αὐτοὺς καὶ διευκολύνων μεγάλως τὰς σπουδάς των, ὧν πολλοὶ ὡς πολῖται ὕστερον καὶ ἐπιστήμονες ἀπέτισαν τὰ ὀφειλόμενα, οὐκ ὀλίγοι δὲ καθυστέρησαν ταῦτα.

Ἡ ἀγαθοεργὸς γενναιοδωρία του ἐξεδηλοῦτο ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ φιλανθρωπικῇ, κοινοτικῇ ἢ πατριωτικῇ ἀνάγκῃ, διὰ τοῦτο ἡ Κοινότης μας ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀπώλεσεν ἀληθῆ χρηστὸν καὶ τίμιον καὶ εὐεργετικὸν μέλος αὐτῆς.

Ἐν Καΐρῳ ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν ὁ ἡμέτερος συμπολίτης

Βασίλ. Παπαδόπουλος

(Ζόρπας)

διάγων ἀπό τινος παρὰ τοῖς φιλοστόργοις ἐκεῖ τέκνοις του καὶ τυχὼν στοργικωτάτης περιθάλψεως καὶ ἐπιστημονικῆς θεραπείας, αἵτινες ὅμως δὲν ἰσχυσαν κατὰ τῆς χρονίας νόσου.

Καταλείπει ὁ μακαρίτης μνήμην ἀγαθὴν καὶ ἀπαρηγόρητον χῆραν μετὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων ὀρφανῶν, ἅτινα πάντα ἐξέθρεψε καὶ ἐξεπαίδευσεν ἐξασφαλίσας εἰς αὐτὰ ἔντιμον στάδιον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκτενὲς εὐχαριστήριον ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ Γραφεῖον τοῦ Συλλόγου τῶν Τελειοφοίτων τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ Διδασκαλείου πρὸς τὰς φιλομούσους Δεσποινίδας καὶ τοὺς καλλίστους ἐρασιτέχνας ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ συμπράξει αὐτῶν εἰς τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῆς ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου τούτου τελεσθείσης ἑσπερίδος τῇ π. Παρασκευῇ.

Λυπούμεθα μὴ δυνηθέντες νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὸ εὐχαριστήριον ἐλλείψει χώρου, ἀργὰ λαβόντες αὐτό.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΕΤΟΥΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΚΥΡΙΩΝ "ΕΝΩΣΙΣ,, ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Σωματείου τῶν "Ἑλληνίδων Κυριῶν «ἡ Ἕνωσις»

ΑΞΙΟΤ. ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν Ὑμῶν τὸ πόρισμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν λ)ημῶν τοῦ ὑμετέρου Σωματείου, εἰς ἣν προέβημεν τῇ συστάσει μελῶν τινων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σας.

Ἡ ἐξέλεγξις ἐγένετο μετὰ πίστης τῆς δυνατῆς λεπτομερείας ὅλων τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις λ)σμῶν, ἅτινα τηροῦνται, καίτοι κατ' ἀπλογραφικὴν μέθοδον, λίαν ὅμως μεθοδικῶς καὶ ἐν ζηλευτῇ καὶ ἐπαινετῇ τάξει, καθαριότητι καὶ ἀκριβείᾳ.

Κατὰ τὸν Γενικὸν Ἰσολογισμόν, ὅστις παριστᾷ πιστῶς καὶ ἐπακριβῶς πάντα τὰ ἐν πλήρει ἀναλύσει καὶ λεπτομερείᾳ εἰς τοὺς διαφόρους τῶν βιβλίων λ)σμοὺς εἰσπραχθέντα τε καὶ διατεθέντα ποσὰ φαίνεται ἡ μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1916 ὅλη ἡ διετὴς δρᾶσις τοῦ ἀγαθοεργοῦ Ὑμῶν ρωμαϊκοῦ, καθ' ἣν εἰσεπράχθησαν.

Ἐκ συνδρομῶν τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὸ σωματεῖον μελῶν	£114.17.0
Ἐξ ἐράνων πολιτῶν καὶ σωματείων	» 75.18.8
Ἐξ ἐκτάκτων δωρεῶν	» 5. 0.0
Ἐκ τῆς θυρογαν. ἑσπερίδος	» 32.18.2
Ἐκ τῆς φιλανθρωπ. ἀγορᾶς	» 88. 8.8
Ἐκ τῆς φιλανθρωπ. ἡμερίδος καὶ συνδρομῶν ἐκκλησιῶν	» 61.19.0
Ἐκ τόκων τῶν ἑκάστοτε πλεονασμάτων τοῦ ταμείου	» 0.11.1
ἤτοι ἐν ὅλῳ	£379.13.1

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπληρώθησαν καθ' ὅλην μὲν τὴν διετίαν, ἰδίως ὅμως πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων τῶν ἐτῶν 1914 καὶ 1915 :

Εἰς πολλὰς πτωχὰς οἰκογεν.	£164.13.5
Εἰς ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίας, εἰς εἴδη ἐνδυμασίας	» 13.12.4
Ἐδαπανήθησαν πρὸς διοργάνωσιν τῶν φιλανθρωπικῶν, ἀγορᾶς, ἑσπερίδος καὶ ἡμερίδος, δι' ὅλικὰ καὶ ἔξοδα	» 40.16.4
Κατεστήθησαν ἐντόκως διὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἐκπαίδευσιν καὶ συντήρησιν τῶν 2 ὀποτρόφων τοῦ σωματείου	»120. 0.0
Ἐμειναν ὡς παρακαταθήκη διὰ μέλλοντας σκοποὺς τοῦ σωματείου, διάφορα χειροτεχνήματα ἀξίας £16.6.6 μετρητὰ ἐντῷ ταμείῳ »24.3.8	» 40.10.5
	£379.13.0

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι καταδεικνύουσι λίαν σαφῶς τὴν ἐπωφελῆ καὶ ἀξιέπαινον δρᾶσιν τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τῶν ἀπαριτζουσῶν τὸ σωματεῖον, ἅτινα κατὰ τὰ δύο ἰδίως τελευταῖα ἔτη τῆς ὀξυτάτης οἰκονομικῆς δυσπραγίας, ἣλθον ἀρωγὰ οὐ μόνον διὰ χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας πράγματι ἀπόρων οἰκογενειῶν κατόπιν ἐπιμελημένης ἐξακριβώσεως τῆς θέσεώς, ἀλλὰ καὶ ἐργασίαν παρέχον εἰς πλείστας ἄλλας.

Λίαν ἐπίσης ἀξιέπαινος εἶνε καὶ ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις τῆς ὑποτροφίας τῶν δύο ἐπιμελῶν κορῶν, ὧν ἡ ἐκλογὴ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ὑπῆρξε λίαν ἀμερόληπτος καὶ δικαία, καὶ ἂν ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκπαίδευσις καὶ ἡ μετ' αὐτὴν διδασκαλία ἐνταῦθα ὑπ' αὐτῶν χειροτεχνικῶν ἔργων ἐπὶ τῆς μετάξης καὶ τοῦ ἐρίου ἐπὶ τὸ συστηματικώτερον, πολλὰ νὰ καλὰ θὰ προσπορίσῃ εἰς τας ἐργατικὰς ἰδίως κόρας τῆς ἄλλως τε φιλέργου πόλεώς μας.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τοῦτο θὰ γένηται ἀπαρχὴ τῆς ἱδρύσεως ἐργαστηρίου παρέχοντος διαρκῶς ἐργασίαν εἰς ἀπόρους καὶ ἀέργους γυναῖκας καὶ κόρας, ὅπερ ἔσται δι' αὐτὰς βοήθεια πραγματικὴ καὶ ἀξιοπρεπὴς ἀντὶ τοῦ μέχρι σήμερον ταπεινωτικοῦ τρόπου τῆς δι' ἐλεημοσύνης βοηθείας.

Νομίζομεν ὅτι διαιούμεθα νὰ διερμηνεύσωμεν πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ σωματείου ὑμῶν τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων ἐκείνων τῶν πτωχῶν πλασμάτων ἅτινα τὸ ὑμ. σωματεῖον ἐβοήθησε καὶ περιέθαλψε.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι κατόπιν μιᾶς τοιαύτης λίαν ἐπωφελοῦς δράσεως τῶν δυστυχῶς ὀλίγων κυριῶν, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ σωματεῖον τοῦτο, δὲν ἀμφιβάλλομεν λέγομεν ὅτι πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ τε κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς πόλεως φιλοτιμούμεναι θὰ θελήσωσι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν εἰς μεγαλείτερον βαθμὸν ἐξακολούθησιν τῶν ἀγαθῶν καὶ ὑψηλῶν σκοπῶν οὓς τὸ σωματεῖον ἀπέδειξεν ἤδη ὅτι ἐπιδιώκει.

Ἐν τέλει ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια πρὸς τὴν ὁλομέλειαν καὶ ἰδίως πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον δὲν ἐφείσθη φροντίδων καὶ κόπων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὄντως ἀγαθοεργῶν σκοπῶν τοῦ σωματείου τούτου, ὅπερ μεγάλως τιμᾷ τὴν πόλιν μας καὶ δὲν θὰ ὑπερβάλωμεν ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δικαιοῦται τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συμπολιτῶν μας.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 3)16 Φεβρουαρίου 1917.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Οἱ ἐλεγκταί
(Ὑπογρ.) **Κ. Σαμουὴλ**
Ι. Χ. Μοντός.

Ι. ΠΕΡΔΙΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ τόμ. Α'
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ τόμ. Β'
ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ
ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΝΕΑ ΣΧΟΛ. ΜΟΥΣΑ μετὰ πολλῶν διαλόγων καὶ μονολόγων

ΜΑΣΤΙΓΙΟΝ ἐφημερὶς ἔμμετρος. Συνδρομὴ ἐτησία σελ. 5.

Σώματα «Μαστιγίου» ἄδετα δι' ἕκαστον ἔτος φρ. 10.

Ὁλόκληρος ἡ σειρὰ τοῦ «Μαστιγίου» χρυσόδετος φρ. 50.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Ἐκ τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» τῇ 30)12 Φεβρ. 1917).

— Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Συνεννόησις.

Ἀγγέλλουσιν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἡ γενομένη πρό τινος ἐπίσκεψις τῶν Ρώσου πρέσβεως πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Σπ. Λάμπρον καὶ τὸν ὑπουργὸν κ. Ζαλακώσταν παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς σχόλια ἀνακριβῆ. Ἀνακοινωθὲν τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας βεβαιοῖ ὅτι ὁ Ρῶσος πρέσβυς δὲν διετύπωσε κατὰ τὰς συνδιαλέξεις του οὐδεμίαν νέαν ἀξίωσιν. Ὁ Ρῶσος πρέσβυς ἀναγνωρίζων τὴν ἐντιμότητα μεθ' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξεπλήρωσε τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς ἐπέμεινεν ὅπως ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. Λάμπρου καὶ Ζαλοκώστα ἐπί τινων γεγονότων, ἅτινα ἠδύναντο δικαίως νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μὴ ἀνταποκρινόμενα οὔτε εἰς τὸ γράμμα οὔτε εἰς τὸ πνεῦμα τῶν συμπεφωνημένων ὑποχρεώσεων πρὸς νὰ συμμαχικὰ ἔθνη.

Αἱ φιλικαὶ αὗται συστάσεις, δοθεῖσαι ἐν πλήρει γνώσει τῆς ὑποθέσεως, ἐσκόπουν μόνον ὅπως ὡς οἷόν τε τάχιον θέσωσι τέρμα εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν. Ἐὰν ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τῶν ἄρθρων τοῦ τύπου, ὧν ὁ τόνος ἐνίοτε εἶνε ἀρκετὰ σφοδρὸς κατὰ τῆς Συνεννοήσεως, ἡ παρατήρησις αὕτη ἐσκόπει μόνον ὅπως ἀπομακρύνῃ πᾶσαν ἀφορμὴν δυσαρεσκείας ἢ ἀμφιβολίας, ἥτις θὰ ἐπεβράδυνε τὴν ἐπανάληψιν ἀγαθῶν ἀμοιβαίων σχέσεων.

Ἀθῆναι, 4)17.(Ε.Π.)—Ἡ κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητος.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κ. Ἔλλιοτ συνέστησεν εἰς τὸν ὑπουργὸν κ. Ζαλοκώσταν νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἐντέλεσις τῶν ὅρων τοῦ τελεσιγράφου τῆς Συνεννοήσεως, δηλώσας ὅτι ἡ Ἀντάντ εἶνε ἑτοίμη νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν λαὸν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἔλεγχος βεβαιωθῇ ὅτι ἡ μεταφορὰ τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν πολεμεφοδίων εἶνε ἱκανοποιητική.

Ἀθῆναι, 6)19.—(Ρ). Αἱ Πρεσβεῖαι τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἐδημοσίευσαν νότα ν, δι' ἧς δηλοῦν ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ, διότι τὰ αἰτήματα τοῦ τελεσιγράφου ἐξετελέσθησαν ἀτελῶς, ἰδίᾳ δὲ ἡ μεταφορὰ τῶν ὅπλων, ἡ ὁποία συνετελέσθη κατὰ μικρὰ μέρη καὶ κατὰ διαφόρους καὶ ἀπροσδιορίστους χρόνους ἐπὶ ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς βίας.

Ἐν τρύτοις, ἡ Συνεννόησις, ἥτις δὲν ἀδιαφορεῖ πρὸς τὰ δεινοπαθήματα ἀθώων πληθυσμῶν, ἐξήτασε σοβαρῶς τὸ ζήτημα ὅπως εὐκολύνῃ τὴν ἀποστολὴν τροφίμων, εὐθὺς ὡς ἤθελον ἐπιτρέψει τοῦτο αἱ περιστάσεις.

Ἡ Συνεννόησις ἐφελκύει τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς εὐθύνης, ἣν ἀναλαμβάνει, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀνέχεται τὴν κατὰ τῆς Συνεννοήσεως πολεμικὴν τοῦ τύπου.

Ἀθῆναι, 9)22.—Ἡ Ἀντάντ ἐκάλεσε τὴν κυβέρνησιν νὰ διορίσῃ πληρεξουσίους εἰς ἐπιτροπὴν ἐκτιμήσεως, εἰς ἣν ἑκάστη δύναμις θ' ἀντιπροσωπευθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καθορισθοῦν αἱ πρὸς τοὺς Βενιζελικοὺς καταβλητέαι ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ζημίας ἃς ὑπέστησαν κατὰ τὰ γεγονότα τῆς 2 Δεκεμβρίου.

Οἱ ἄνευ ἐργασίας ἐργάται, δυσηρεστημένοι διὰ τὸ βοήθημα ὅπερ τοῖς ἐδόθη, διήρπασαν τὰ παντοπωλεῖα. Τὰ πλεῖστα τῶν καταστημάτων ὡς καὶ τὰ Τελωνεῖα ἔκλεισαν ἐν Πειραιεῖ. Ἐνηργήθη ἀριθμὸς τις συλλήψεων.

Ἀθῆναι 9)22. (Ε. Π.)—Αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν δημοσιεύουν ραδιοτηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου ἀγγέλλον ὅτι ἡ Γερμανία δὲν θὰ κάμῃ οὐδεμίαν παραχώρησιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν σχετικῶς πρὸς τὸν ὑποβρύχιον πόλεμον.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐν Ἀθήναις κατήρτισε διάταγμα δι' οὗ ἄρεται ἡ ποινὴ εἰς τοὺς καταδικασθέντας δι' ἐγκλήματα τοῦ κοινοῦ δικαίου καὶ ἀποτίσαντας τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς των. (Γ.Τ.)

Ἀθῆναι 10)23. (Ε.Π.)—Ἡ κατάστασις ἐν Ἀθήναις μένει ἀμετάβλητος.

Ἡ ἔλλειψις τροφίμων προὐκάλεσε χθὲς δυσαρέστους σκηνὰς ἐν Πειραιεῖ. Δύο μεγάλαι ἀποθῆκαι τροφίμων διηρπάγησαν. Ἡ ἀστυνομία ἀπεκατέστησε τὴν τάξιν.

Ἡ κατάστασις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἶνε ἀξιοθρήνητος.

Οἱ Σύμμαχοι διώρισαν ἐπιτροπήν, ὅπως ἐξετάσῃ τὰς αἰτήσεις τῶν ἀποζημιώσεων τῶν βενιζελικῶν. Οἱ Σύμμαχοι προσεκάλεσαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ διορίσῃ ἀντιπρόσωπον παρ' αὐτῇ.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὸν σχηματισμὸν ὑπουργείου τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς χώρας.

Ζητεῖται Ἱεροδιάκονος καλλίφωνος καὶ μουσικὸς διὰ τὸν Ἱ. Ναὸν Χρυσαλινιωτίσσης. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Ἀπευθυντέον εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ τὸ Ρωσικὸν μέτωπον βαρύτατος ἐπικρατεῖ χειμών, παρακωλύων σοβαρὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις εἶναι ἀσήμαντοι, περιοριζόμεναι εἰς ἀμοιβαῖον κανονιοβολισμόν.

Ἡ μαχητικὴ αὐτὴ ὕφεσις ὀφείλεται καὶ εἰς τὰς πυρετώδεις καὶ γιγαντιαίας παρασκευὰς διὰ τὰς προσεχεῖς ἀποφασιστικὰς μάχας κατὰ τὴν ἄνοιξιν αἵτινες προμηνύονται φονικώταται.

Οἵ τε πολιτικοὶ καὶ οἱ πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπάλων πολεμικῶν ὁμάδων δεινὰς καὶ τρομερὰς ἐξαγγέλλουσι κατ' ἀλλήλων ἀπειλάς.

* * *

Ο ΥΠΟΒΡΥΧΙΑΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Κατὰ τὸ ἐφθήμερον ἀπὸ 20)2—26)9 Φεβρουαρίου ἐβυθίσθησαν ὑπὸ τῶν Αὐστρογερμανικῶν ὑποβρυχίων 37 ἀτμόπλοια χωρητικότητος ἐν ὅλῳ 42,521 τόννων.

Κατὰ ἐθνικότητας κατανέμονται ὡς ἑξῆς :

Ἀγγλικὰ ἀτμόπλοια 9 μετὰ 6 ἁλιευτικῶν χωρητικότητος ἐν ὅλῳ 16447.

Νορβηγικὰ ἀτμόπλοια 8 χωρητικότητος 10,500.

Πορτογαλλικὸν 1 χωρητ. 1677.

Δανικὰ 3 χωρητ. 2852 τ. καὶ 1 ἁλιευτ.

Βελγικὰ 1 χωρ. 2089 τ. καὶ 1 ἁλιευτ.

Ρωσικὰ 2 χωρητ. 2439 τ.

Ὁλλανδικὸν 1 χωρητικότ. 2715 τ.

Ἑλληνικὸν 1 χωρητικότ. 1166 τ.

Τῇ 12)25 Φεβρουαρίου ἠγγέλθη ἐξ Ἀμστελλοδάμου ὅτι ἑπτὰ Ὁλλανδικὰ ἀτμόπλοια ἐτορπιλλίσθησαν τῇ 9)22 τοῦ μηνός. Τὰ πληρώματα ἀπεβιβάσθησαν, πιστεύεται δὲ ὅτι πάντες ἐσώθησαν.

Ἐκ Παρισίων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀγγέλλεται ὅτι τὸ ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον τῶν Γαλλικῶν Διαπορθμεύσεων «Ἄθως» ἐκ Σινικῆς προερχόμενον καὶ μεταφέρον Σενεγαλέους σκοπευτὰς καὶ ἀποικιακοὺς ἐργάτας εἰς Γαλλίαν ἐτορπιλλίσθη. Δύο συνοδεύοντα τοῦτο ἀντιτορπιλλικά, βοηθούμενα καὶ ὑπὸ μιᾶς κανονιοφόρου, ἀνέσωσαν περὶ τοὺς 1450.

Ἡ ὁλικὴ χωρητικότης τῶν τορπιλλισθέντων ὡς ἄνω Ὁλλανδ. ἀτμοπλοίων ἀνέρχεται εἰς 25,000 τόνους.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἱστορικὴ ἀνάμνησις.

Ἀμστερδὰμ 6)19. (Ρ). Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα τῆς Γερμανίας ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξ